

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 84

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 57

20 martie 2014

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE) nr. 248/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 în ceea ce privește migrarea la operațiuni de transfer de credit și de debitare directă efectuate la nivelul Uniunii ⁽¹⁾ 1
- ★ Regulamentul (UE) nr. 249/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 827/2004 al Consiliului de interzicere a importurilor de ton obez de Atlantic (*Thunnus obesus*) originar din Bolivia, Cambodgia, Georgia, Guineea Ecuatorială și Sierra Leone și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1036/2001 4
- ★ Regulamentul (UE) nr. 250/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de instituire a unui program în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (programul „Hercule III”) și de abrogare a Deciziei nr. 804/2004/CE 6
- ★ Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului 14
- ★ Regulamentul (UE) nr. 252/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 774/94 al Consiliului în ceea ce privește competențele de executare și competențele delegate conferite Comisiei 35

Preț: 7 EUR

(continuare în pagina următoare)

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul (UE) nr. 253/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO ₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi ⁽¹⁾	38
★ Regulamentul (UE) nr. 254/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind un program multianual privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1926/2006/CE	42
★ Regulamentul (UE) nr. 255/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98 ale Consiliului în domeniul importului de ulei de măsline și de alte produse agricole din Turcia, în ceea ce privește competențele delegate și competențele de executare conferite Comisiei	57
★ Regulamentul (UE) nr. 256/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind notificarea către Comisie a proiectelor de investiții în infrastructura energetică din Uniunea Europeană, de înlocuire a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 617/2010 al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/96 al Consiliului	61
★ Regulamentul (UE) nr. 257/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului referitor la includerea Groenlandei în punerea în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley	69

DIRECTIVE

★ Directiva 2014/26/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă ⁽¹⁾	72
---	----

DECIZII

★ Decizia nr. 136/2014/UE a Consiliului din 20 februarie 2014 privind stabilirea unor norme și proceduri care să permită participarea Groenlandei la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley	99
--	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 248/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 februarie 2014

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 în ceea ce privește migrarea la operațiuni de transfer de credit și de debitare directă efectuate la nivelul Uniunii

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Împreună cu Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ reprezintă o componentă importantă a procesului de finalizare a unei zone unice de plăți în euro (SEPA), în care nu se face nicio distincție între plățile transfrontaliere și plățile naționale în euro. Principalul obiectiv al Regulamentului (UE) nr. 260/2012 este migrarea de la sistemele naționale de transfer de credit și

de debitare directă la sisteme armonizate de transfer de credit în cadrul SEPA (SCT) și de debitare directă în cadrul SEPA (SDD), printre altele prin punerea la dispoziția cetățenilor Uniunii a unui număr de cont bancar internațional (IBAN) unic care să poată fi utilizat pentru toate SCT și SDD efectuate în euro.

(2) În Regulamentul (UE) nr. 260/2012 se prevede ca migrarea la SEPA să aibă loc până la 1 februarie 2014, pentru ca prestatorii de servicii de plată și utilizatorii de servicii de plată să dispună de timp suficient pentru a-și adapta procedurile la cerințele tehnice pe care le presupune migrarea la SCT și SDD.

(3) De la adoptarea Regulamentului (UE) nr. 260/2012, Comisia și Banca Centrală Europeană au monitorizat îndeaproape progresele înregistrate în procesul de migrare la SEPA. Au avut loc mai multe reuniuni cu statele membre, cu autoritățile publice naționale și cu participanții la piață. Banca Centrală Europeană a publicat cu regularitate rapoarte privind progresele înregistrate în procesul de migrare la SEPA pe baza datelor referitoare la plăți colectate de băncile centrale naționale. În aceste rapoarte se indică faptul că mai multe state membre din zona euro sunt pe drumul cel bun, afișând rate de migrare la SCT care se apropie în prezent de 100 %. Marea majoritate a prestatorilor de servicii de plată au comunicat că s-au conformat deja cerințelor SEPA. Cu toate acestea, în mai multe alte state membre ratele de migrare rămân în urma așteptărilor. Acest lucru este valabil în special în ceea ce privește SDD.

(4) La data de 14 mai 2013, Consiliul Ecofin a subliniat din nou, în concluziile sale, importanța migrării la SEPA. S-a remarcat că migrarea la SEPA este departe de a fi completă și că toți participanții la piață ar trebui să depună eforturi imediate pentru finalizarea migrării la SEPA la timp. A fost adoptat un plan de acțiune în care comercianții, societățile comerciale, IMM-urile și administrațiile publice au fost invitate să ia imediat măsurile concrete necesare la nivel intern pentru a-și adapta procedurile și pentru a-și informa clienții cu privire la datele lor IBAN.

⁽¹⁾ Nepublicat încă în Jurnalul Oficial.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 4 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 18 februarie 2014.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).

- (5) În ciuda eforturilor considerabile depuse în cursul ultimelor luni de către Banca Centrală Europeană, statele membre, autoritățile publice naționale și participanții la piață, din cele mai recente date statistice referitoare la migrare reiese că, în zona euro, rata globală de migrare la SCT a crescut de la 40 % în iunie 2013 la doar aproximativ 64 % în noiembrie 2013, în timp ce rata globală de migrare la SDD a atins doar 26 %. Deși din cifrele naționale reiese că mai multe state membre au înregistrat progrese bune, un grup semnificativ de state membre se situează cu mult în urma ratelor de migrare preconizate. Este foarte puțin probabil, prin urmare, ca toți participanții la piață să se conformeze cerințelor SEPA până la 1 februarie 2014.
- (6) În temeiul obligațiilor legale existente, va trebui ca, de la 1 februarie 2014, băncile și alți prestatori de servicii de plată să nu accepte să prelucreze operațiunile de transfer de credit sau de debitare directă care nu sunt conforme cu SEPA, chiar dacă, așa cum este deja cazul, aceștia ar avea posibilitatea tehnică să prelucreze plățile respective prin utilizarea în paralel a sistemelor tradiționale de plăți existente și a sistemelor SCT și SDD. În lipsa migrării integrale la SCT și SDD, nu se poate exclude, prin urmare, apariția unor întârzieri în cazul respectivelor plăți. Ar putea fi afectați toți utilizatorii de servicii de plată și, în special, IMM-urile și consumatorii.
- (7) Este esențial să se evite orice perturbare inutilă a plăților cauzată de faptul că migrarea la SEPA nu este realizată integral până la 1 februarie 2014. Prin urmare, prestatorii de servicii de plată ar trebui să beneficieze de posibilitatea ca, pentru o perioadă limitată, să continue prelucrarea operațiunilor de plată prin intermediul sistemelor lor tradiționale, în paralel cu utilizarea sistemelor SCT și SDD, așa cum fac în prezent. Prin urmare, ar trebui introdusă o perioadă de tranziție pentru a permite continuarea acestei prelucrări în paralel a plăților în diferite formate. Având în vedere actualele cifre legate de migrare și ritmul de migrare preconizat, este indicată o perioadă de tranziție suplimentară și unică de șase luni. Ar trebui ca o astfel de menținere provizorie a sistemelor tradiționale neconforme cu SEPA să fie considerată o măsură excepțională și, prin urmare, ar trebui să aibă o durată cât mai scurtă cu putință, dat fiind că pentru realizarea tuturor avantajelor unei piețe integrate a plăților este necesară o migrare rapidă și cuprinzătoare. De asemenea, este important să se limiteze în timp costurile suportate de prestatorii de servicii de plată pentru utilizarea în continuare a sistemelor de plată tradiționale în paralel cu sistemul SEPA. Prestatorii de servicii de plată care au migrat deja integral la SEPA ar putea lua în considerare varianta ca, în perioada de tranziție, să presteze servicii de conversie acelora dintre utilizatorii de servicii de plată care nu au migrat încă. În perioada de tranziție ar trebui ca statele membre să nu aplice sancțiuni nici prestatorilor de servicii de plată care prelucrează plăți neconforme, nici utilizatorilor de servicii de plată care nu au migrat încă.
- (8) Mai mulți mari utilizatori de instrumente de debitare directă au indicat deja că intenționează să migreze în apropierea datei-limită. Orice amânare a proiectelor de migrare respective ar putea determina presiuni temporare asupra încasărilor și a fluxurilor de trezorerie și, astfel, asupra nivelurilor de trezorerie ale societăților în cauză. O astfel de migrare produsă cu întârziere la scară largă ar putea crea, de asemenea, anumite blocaje, în special la nivelul băncilor și al comercianților de programe informatice, care s-ar putea confrunta cu anumite constrângeri legate de capacitate. Perioada suplimentară prevăzută pentru o trecere treptată la noul sistem ar permite o abordare mai graduală. Participanții la piață care nu au început încă să pună în aplicare adaptările necesare în vederea conformării cu SEPA sunt îndemnați să facă acest lucru cât mai curând posibil. Participanții la piață care au început deja să își adapteze procedurile de plată ar trebui, de asemenea, să își finalizeze procesul de migrare cât mai repede posibil.
- (9) Având în vedere obiectivul general de a realiza o migrare coordonată și integrată, este indicat ca perioada de tranziție să se aplice atât în cazul SCT, cât și în cazul SDD. Prevederea unor perioade de tranziție diferite pentru SCT și SDD ar cauza confuzie pentru consumatori, prestatori de servicii de plată, IMM-uri, precum și alți utilizatori de servicii de plată.
- (10) Din motive de securitate juridică și pentru evitarea unei eventuale discontinuități în aplicarea Regulamentului (UE) nr. 260/2012, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare în regim de urgență și să se aplice, cu efect retroactiv, de la 31 ianuarie 2014.
- (11) Având în vedere caracterul urgent al acestei chestiuni, ar trebui să se aplice o derogare de la termenul de opt săptămâni menționat la articolul 4 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- (12) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 260/2012 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolul 6 alineatele (1) și (2), prestatorii de servicii de plată pot continua, până la 1 august 2014, să prelucreze operațiuni de plată în euro în formate diferite de cele prevăzute pentru operațiunile de transfer de credit în cadrul SEPA și de debitare directă în cadrul SEPA, în temeiul prezentului regulament.

Statele membre aplică regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării articolului 6 alineatele (1) și (2), stabilit în conformitate cu articolul 11, de la 2 august 2014.

Prin derogare de la articolul 6 alineatele (1) și (2), statele membre pot să permită prestatorilor de servicii de plată să furnizeze servicii de conversie până la 1 februarie 2016, pentru operațiunile de plată naționale, utilizatorilor serviciilor lor de plată care au statut de consumatori, permițându-le să folosească în continuare numărul BBAN în locul numărului de identificare al contului de plăți menționat la punctul 1 litera (a) din anexă, cu condiția asigurării interoperabilității prin conversia numerelor BBAN ale plătitorului și beneficiarului plății prin mijloace tehnice și în condiții de siguranță în numărul corespondent de identificare al contului de plăți menționat la punctul 1 litera (a) din anexă. Acest număr de identificare al contului de plăți este

prezentat USP care inițiază operațiunea, dacă este cazul înainte de executarea plății. În acest caz, PSP nu percep USP comisioane adiționale sau alte taxe legate direct sau indirect de aceste servicii de conversie.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică cu efect retroactiv de la 31 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

REGULAMENTUL (UE) NR. 249/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 februarie 2014

de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 827/2004 al Consiliului de interzicere a importurilor de ton obez de Atlantic (*Thunnus obesus*) originar din Bolivia, Cambodgia, Georgia, Guineea Ecuatorială și Sierra Leone și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1036/2001

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea este parte contractantă la Convenția internațională pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic (Convenția ICCAT) din 14 noiembrie 1997, în urma adoptării Deciziei 86/238/CEE a Consiliului ⁽²⁾.
- (2) Convenția ICCAT prevede un cadru pentru cooperarea regională privind conservarea și gestionarea resurselor de ton și de specii înrudite cu tonul din Oceanul Atlantic și din mările adiacente. Convenția ICCAT a instituit o Comisie Internațională pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT) care adoptă măsuri de conservare și de gestionare. Măsurile respective devin obligatorii pentru părțile contractante.
- (3) În 1998, ICCAT a adoptat rezoluția 98-18 privind capturile de ton nedeclarate și nereglementate efectuate de navele mari de pescuit cu paragate în zona Convenției. Această rezoluție a stabilit proceduri pentru identificarea țărilor ale căror nave au pescuit ton și specii înrudite într-un mod care a redus eficacitatea măsurilor de conservare și de gestionare adoptate de ICCAT. Rezoluția a precizat, de asemenea, măsurile care trebuie adoptate, inclusiv măsurile nediscriminatorii de restricționare a schimburilor comerciale, dacă sunt necesare, pentru a împiedica navele din aceste țări să continue acest tip de practici de pescuit.
- (4) După adoptarea rezoluției 98-18, ICCAT a identificat Bolivia, Cambodgia, Guineea Ecuatorială, Georgia și Sierra Leone ca țări ale căror nave pescuiesc ton obez

de Atlantic (*Thunnus obesus*) într-un mod care reduce eficacitatea măsurilor sale de conservare și de gestionare a acestei specii. ICCAT și-a întemeiat constatările pe date privind capturile, comerțul și activitățile navelor.

- (5) În consecință, ICCAT a recomandat ca părțile contractante să ia măsurile necesare, în conformitate cu prevederile rezoluției sale 98-18, pentru a interzice importurile de ton obez de Atlantic și de produse din ton obez, sub orice formă, din țările respective.
- (6) În 2004, importurile de ton obez de Atlantic originar din Bolivia, Cambodgia, Guineea Ecuatorială, Georgia și Sierra Leone în Uniune au fost interzise prin Regulamentul (CE) nr. 827/2004 al Consiliului ⁽³⁾.
- (7) La cea de a 14-a reuniune specială a ICCAT care a avut loc în 2004, aceasta a recunoscut eforturile făcute de Cambodgia, Guineea Ecuatorială și Sierra Leone pentru a răspunde preocupărilor exprimate și a adoptat recomandări privind ridicarea măsurilor de restricționare a schimburilor comerciale împotriva acestor trei țări în legătură cu tonul obez de Atlantic și cu produsele din ton obez de Atlantic.
- (8) În consecință, Regulamentul (CE) nr. 919/2005 al Consiliului ⁽⁴⁾ a modificat Regulamentul (CE) nr. 827/2004, astfel încât interdicția la importurile în Uniune de ton obez de Atlantic și de produse din ton obez de Atlantic din Cambodgia, Guineea Ecuatorială și Sierra Leone a fost ridicată. Ca urmare a respectivei modificări, Regulamentul (CE) nr. 827/2004 interzice astfel de importuri numai din Bolivia și din Georgia.
- (9) În cadrul celei de a 22-a reuniuni ordinare anuale din 2011, ICCAT a recunoscut acțiunile întreprinse de Bolivia și de Georgia și a adoptat Recomandarea 11-19 de ridicare a interdicțiilor la importurile de ton obez de Atlantic și de produse din ton obez de Atlantic care au continuat să fie aplicate acestor două țări.
- (10) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 827/2004 ar trebui abrogat,

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 827/2004 al Consiliului din 26 aprilie 2004 de interzicere a importurilor de ton obez din Atlantic (*Thunnus obesus*) originar din Bolivia, Cambodgia, Georgia, Guineea Ecuatorială și Sierra Leone și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1036/2001 (JO L 127, 29.4.2004, p. 21).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 919/2005 al Consiliului din 13 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 827/2004 de interzicere a importurilor de ton obez din Atlantic originar din Cambodgia, Guineea Ecuatorială și Sierra Leone și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 826/2004 de interzicere a importului de ton roșu originar din Guineea Ecuatorială și Sierra Leone și a Regulamentului (CE) nr. 828/2004 de interzicere a importului de pește spadă originar din Sierra Leone (JO L 156, 18.6.2005, p. 1).

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 5 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 februarie 2014.

⁽²⁾ Decizia 86/238/CEE a Consiliului din 9 iunie 1986 privind aderarea Comunității la Convenția internațională pentru conservarea tonului de Atlantic, modificată prin protocolul anexat la Actul Final al Conferinței miniștrilor plenipotențari ai statelor participante la Convenție, semnat la Paris la 10 iulie 1984 (JO L 162, 18.6.1986, p. 33).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 827/2004 se abrogă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

REGULAMENTUL (UE) NR. 250/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 februarie 2014

de instituire a unui program în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (programul „Hercule III”) și de abrogare a Deciziei nr. 804/2004/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 325,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și statele membre și-au stabilit drept obiectiv combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, inclusiv a contrabandei cu țigări și a contrafacerii acestora. Pentru a îmbunătăți impactul pe termen lung al cheltuielilor și pentru a evita dublarea eforturilor, cooperarea strânsă și periodică și coordonarea ar trebui asigurate la nivelul Uniunii și între autoritățile statelor membre.
- (2) Activitățile având drept scop asigurarea unei mai bune informări, a unei formări specializate, incluzând studii de drept comparat, și a unei asistențe tehnice și științifice contribuie semnificativ la protejarea intereselor financiare ale Uniunii și, totodată, la atingerea unui nivel echivalent de protecție la nivelul întregii Uniuni.
- (3) Sprijinul anterior pentru astfel de activități prin intermediul Deciziei nr. 804/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ (programul Hercule), care a fost modificată și aplicarea acesteia prelungită prin Decizia nr. 878/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ (programul Hercule II), a făcut posibilă intensificarea activităților întreprinse de Uniune și de statele membre în ceea ce privește combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii.

(4) Comisia a efectuat o evaluare a realizărilor programului Hercule II, care include informații privind resursele utilizate și rezultatele obținute.

(5) Comisia a realizat o evaluare a impactului în 2011 pentru a evalua necesitatea continuării sau nu a programului.

(6) Pentru a continua și chiar dezvolta activitățile la nivelul Uniunii și al statelor membre privind combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, inclusiv combaterea contrabandei și a contrafacerii de țigări, de asemenea, ținând seama și de noile provocări într-un context de austeritate bugetară, ar trebui adoptat un nou program (denumit în continuare „programul”).

(7) Programul ar trebui implementat ținându-se seama de recomandările și măsurile enumerate în Comunicarea Comisiei din 6 iunie 2013 intitulată „Intensificarea luptei împotriva contrabandei cu țigări și a altor forme de comerț ilicit cu produse din tutun – O strategie globală a UE”.

(8) Programul ar trebui implementat în conformitate deplină cu dispozițiile Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. În conformitate cu regulamentul respectiv, un grant are rolul de a susține financiar o acțiune destinată să contribuie la realizarea unui obiectiv de politică al Uniunii, acesta neavând drept scop unic achiziționarea de echipamente.

(9) Programul ar trebui să fie deschis participării statelor aderente, țărilor candidate și candidaților potențiali care beneficiază de o strategie de preaderare, precum și țărilor partenere în cadrul Politicii europene de vecinătate, cu condiția ca aceste țări să fi atins un nivel suficient de aliniere a legislației relevante și a metodelor administrative la cele ale Uniunii, în conformitate cu principiile generale și clauzele și condițiile generale de participare a acestor state și țări la programele Uniunii stabilite în acordurile-cadru, deciziile Consiliului de asociere sau acordurile similare respective, precum și țările Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) participante la Spațiul Economic European (SEE).

⁽¹⁾ JO C 201, 7.7.2012, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 ianuarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 februarie 2014.

⁽³⁾ Decizia nr. 804/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de stabilire a unui program de acțiune comunitară în vederea promovării unor acțiuni în domeniul protecției intereselor financiare ale Comunității (programul „Hercule”) (JO L 143, 30.4.2004, p. 9).

⁽⁴⁾ Decizia nr. 878/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2007 de modificare și de prelungire a termenului de aplicare a Deciziei nr. 804/2004/CE de stabilire a unui program de acțiune comunitară în vederea promovării unor acțiuni în domeniul protecției intereselor financiare ale Comunității (programul Hercule II) (JO L 193, 25.7.2007, p. 18).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

- (10) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport intermediar de evaluare independent privind implementarea programului, precum și un raport final de evaluare cu privire la îndeplinirea obiectivelor acestui program. De asemenea, Comisia ar trebui să prezinte în fiecare an Parlamentului European și Consiliului informații cu privire la implementarea anuală a programului, inclusiv rezultatele acțiunilor finanțate, precum și informații privind consecvența și complementaritatea cu alte programe și activități relevante la nivelul Uniunii.
- (11) Prezentul regulament respectă principiile subsidiarității și proporționalității. Programul ar trebui să faciliteze cooperarea dintre statele membre și între Comisie și statele membre în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii, utilizând resursele într-un mod mai eficient decât ar putea fi utilizate la nivel național. Acțiunea la nivelul Uniunii este necesară și justificată deoarece ajută în mod clar și colectiv statele membre în ceea ce privește protecția bugetului general al Uniunii și a bugetelor naționale și încurajează utilizarea structurilor comune ale Uniunii pentru intensificarea cooperării și a schimbului de informații între autoritățile competente. Programul nu ar trebui, însă, să aducă atingere responsabilităților statelor membre.
- (12) Programul ar trebui să se desfășoare pe o perioadă de șapte ani în vederea alinierii duratei sale la cea a cadrului financiar multianual prevăzută în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (13) Pentru a asigura o anumită flexibilitate în alocarea fondurilor, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea alocării orientative a fondurilor respective. Este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultările adecvate în etapa pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (14) Comisia ar trebui să adopte programe de lucru anuale care să conțină acțiunile finanțate, criteriile de selecție și de atribuire și cazurile excepționale, justificate corespunzător, cum ar fi cele referitoare la statele membre expuse unui risc ridicat privind interesele financiare ale Uniunii, în care se aplică rata maximă de cofinanțare de 90 % din costurile eligibile. Comisia ar trebui să discute cu statele membre despre aplicarea prezentului regulament în cadrul Comitetului consultativ pentru coordonarea în domeniul combaterii fraudei instituit prin Decizia 94/140/CE a Comisiei ⁽²⁾.
- (15) Statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a-și spori contribuțiile financiare cărora li se aplică cofinanțarea granturilor atribuite în cadrul programului.
- (16) Comisia ar trebui să parcurgă etapele necesare pentru a se asigura că programele de lucru anuale sunt coerente și complementare în raport cu alte programe relevante finanțate de Uniune, în special în domeniul vămirilor, pentru a consolida impactul general al acțiunilor programului și pentru a evita orice suprapunere a programului cu alte programe.
- (17) Prezentul regulament stabilește un pachet financiar aferent programului pentru întreaga durată a acestuia, pachet financiar care reprezintă principala valoare de referință în înțelesul punctului 17 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽³⁾ pentru Parlamentul European și pentru Consiliu pe durata procedurii bugetare anuale.
- (18) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale pe tot parcursul ciclului de cheltuieli, inclusiv prevenirea, depistarea și investigarea neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, sancțiuni administrative și financiare.
- (19) Decizia nr. 804/2004/CE ar trebui abrogată. Ar trebui adoptate măsuri tranzitorii pentru a permite încheierea obligațiilor financiare legate de acțiunile desfășurate în temeiul respectivei decizii și a obligațiilor de raportare specificate în acea decizie.
- (20) Este oportună asigurarea unei tranziții ușoare și fără întreruperi de la programul Hercule II la program și este oportună alinierea duratei programului la Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013. Prin urmare, programul ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

⁽²⁾ Decizia Comisiei 94/140/CE din 23 februarie 1994 de instituire a Comitetului consultativ pentru coordonarea în domeniul combaterii fraudei (JO L 61, 4.3.1994, p. 27).

⁽³⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Se instituie pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020 programul multianual de acțiune destinat promovării activităților de combatere a fraudei, corupției și a oricăror alte activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii „Hercule III” (denumit în continuare „programul”).

Articolul 2

Valoarea adăugată

Programul contribuie la:

- (a) dezvoltarea activităților la nivelul Uniunii și al statelor membre privind combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, inclusiv lupta împotriva contrabandei și contrafacerii de țigări;
- (b) intensificarea cooperării și a coordonării transnaționale la nivelul Uniunii, între autoritățile statelor membre, Comisie și Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și în special la eficacitatea și eficiența operațiunilor transfrontaliere;
- (c) prevenirea eficientă a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, prin oferirea unei formări specializate comune personalului administrațiilor naționale și regionale și altor părți interesate.

Programul generează, în special, economii care decurg din achiziția în comun de echipamente specializate și de baze de date care urmează a fi utilizate de părțile interesate, precum și din formarea specializată.

Articolul 3

Obiectivul general

Obiectivul general al programului este acela de a proteja interesele financiare ale Uniunii, sporind astfel competitivitatea economiei Uniunii și asigurând protecția banilor contribuabililor.

Articolul 4

Obiectivul specific

Obiectivul specific al programului este prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii.

Obiectivul specific este măsurat prin raportare, printre altele, la nivelurile-țintă și la valorile de referință și cu ajutorul următorilor indicatori-cheie de performanță:

- (a) numărul de capturi, confiscări și recuperări în urma cazurilor de fraudă detectate prin intermediul acțiunilor comune și operațiunilor transfrontaliere;
- (b) valoarea adăugată și utilizarea efectivă a echipamentelor tehnice cofinanțate;
- (c) schimbul de informații dintre statele membre privind rezultatele obținute cu materialul tehnic;
- (d) numărul și tipul activităților de formare, inclusiv volumul de formare specializată.

Articolul 5

Obiective operaționale

Obiectivele operaționale ale programului sunt următoarele:

- (a) îmbunătățirea prevenirii și investigării fraudelor și a altor activități ilegale peste nivelurile actuale prin intensificarea cooperării transnaționale și multidisciplinare;
- (b) creșterea nivelului de protecție a intereselor financiare ale Uniunii împotriva fraudei, facilitând schimbul de informații, experiențe și bune practici, inclusiv schimburile de personal;
- (c) consolidarea luptei împotriva fraudei și a altor activități ilegale prin asigurarea unui sprijin tehnic și operațional investigațiilor naționale și, în special, autorităților vamale și de asigurare a respectării aplicării legii;
- (d) limitarea expunerii, cunoscute în prezent, a intereselor financiare ale Uniunii la fraudă, corupție și la alte activități ilegale, în vederea reducerii dezvoltării unei economii ilegale în domenii de risc cheie, cum ar fi fraudă organizată, inclusiv contrabanda și contrafacerea de țigări;
- (e) creșterea nivelului de dezvoltare a protecției juridice și judiciare specifice a intereselor financiare ale Uniunii față de fraudă prin promovarea unei analize de drept comparat.

Articolul 6

Organismele eligibile pentru finanțare

Următoarele organisme sunt eligibile pentru finanțare în cadrul programului:

- (a) administrațiile naționale sau regionale ale unei țări participante, astfel cum este menționată la articolul 7 alineatul (1), care promovează consolidarea acțiunii la nivelul Uniunii de protejare a intereselor financiare ale Uniunii;
- (b) institute de cercetare și de învățământ și entități nonprofit cu condiția să fi fost constituite și să fi funcționat timp de cel puțin un an într-o țară participantă, astfel cum este menționată la articolul 7 alineatul (1), și să promoveze consolidarea acțiunii la nivelul Uniunii de protejare a intereselor financiare ale Uniunii.

Articolul 7

Participarea la program

(1) Țările participante sunt statele membre și țările menționate la alineatul (2) (denumite în continuare "țările participante").

(2) Programul este deschis participării oricăreia dintre următoarele țări:

- (a) statele aderente, țările candidate și candidații potențiali care beneficiază de o strategie de preaderare, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a acestor state și țări la programele Uniunii stabilite în acordurile-cadru, deciziile Consiliului de asociere sau acordurile similare respective;
- (b) țările partenere din cadrul Politicii europene de vecinătate, cu condiția ca acestea să fi atins un nivel suficient de aliniere a legislației relevante și a metodelor administrative la cele ale Uniunii. Țările partenere în cauză participă la program în conformitate cu dispozițiile care urmează a fi stabilite împreună cu țările în cauză, în urma încheierii de acorduri-cadru privind participarea acestora la programele ale Uniunii;
- (c) țările din cadrul Asocierii Europene de Liber Schimb (AELS) care participă la Spațiul Economic European (SEE), în conformitate cu condițiile prevăzute în Acordul privind Spațiul Economic European.

(3) Reprezentanții țărilor care fac parte din procesul de stabilizare și asociere pentru țările din Europa de Sud-Est, Federația Rusă, ai anumitor țări cu care Uniunea a încheiat un acord de asistență reciprocă în domenii legate de combaterea fraudei și ai organizațiilor internaționale și ai altor organizații relevante pot lua parte la activități organizate în cadrul programului ori de câte ori acest lucru este util pentru atingerea obiectivului general și a obiectivului specific prevăzute la articolele 3 și 4. Reprezentanții respectivi participă la program în conformitate cu dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 8

Acțiuni eligibile

Programul asigură, în aceleași condiții ca cele prevăzute în programele de lucru anuale menționate la articolul 11, sprijin financiar adecvat pentru următoarele acțiuni:

- (a) furnizarea de asistență tehnică de specialitate autorităților competente ale statelor membre prin una sau mai multe dintre următoarele activități:
 - (i) furnizarea de cunoștințe specifice, echipamente specializate și avansate din punct de vedere tehnic și instrumente eficiente în domeniul tehnologiei informației (IT) care să faciliteze cooperarea transnațională și cooperarea cu Comisia;
 - (ii) asigurarea sprijinului necesar și facilitarea investigațiilor, în special constituirea de echipe comune de anchetă și operațiuni transfrontaliere;
 - (iii) sprijinirea capacității statelor membre de a stoca și distruge țigările confiscate, precum și servicii analitice independente pentru analiza țigărilor confiscate;
 - (iv) intensificarea schimburilor de personal pentru proiecte specifice, în special în domeniul luptei împotriva contrabandei cu țigări și contrafacerii de țigări;
 - (v) furnizarea de sprijin tehnic și operațional pentru autoritățile de asigurare a respectării aplicării legii din statele membre în lupta acestora împotriva activităților transfrontaliere ilegale și a fraudei care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, acordând un sprijin deosebit autorităților vamale;
 - (vi) consolidarea capacității informatice la nivelul tuturor țărilor participante prin dezvoltarea și furnizarea de baze de date și instrumente IT specifice care să faciliteze accesul la date și analiza acestora;
 - (vii) intensificarea schimbului de date, dezvoltarea și furnizarea de instrumente IT pentru investigații și monitorizarea activității de informare;
- (b) organizarea de formare specializată direcționată și de ateliere de formare privind analiza riscurilor, precum și conferințe, după caz, vizând una sau mai multe dintre următoarele activități:
 - (i) promovarea unei mai bune înțelegeri a mecanismelor Uniunii și naționale;
 - (ii) schimbul de experiență și de bune practici între autoritățile competente din țările participante, inclusiv serviciile specializate de asigurarea respectării aplicării legii, precum și între reprezentanții organizațiilor internaționale, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (3);
 - (iii) coordonarea activităților statelor membre, ale țărilor participante, precum și ale reprezentanților organizațiilor internaționale, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (3);

- (iv) diseminarea informațiilor, în special a celor privind o mai bună identificare a riscurilor în scop investigativ;
- (v) dezvoltarea de activități de cercetare de vârf, inclusiv studii;
- (vi) îmbunătățirea cooperării dintre practicieni și teoreticieni;
- (vii) creșterea într-o mai mare măsură a sensibilizării sistemului judiciar și a altor ramuri ale profesiilor din domeniul juridic pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii.
- (c) orice alte acțiuni care nu sunt vizate de literele (a) sau (b) din prezentul articol, prevăzute în cadrul programelor anuale de lucru menționate la articolul 11, necesare în vederea atingerii obiectivului general, a obiectivului specific și a obiectivelor operaționale prevăzute la articolele 3, 4 și 5.
- (a) granturi;
- (b) achiziții publice;
- (c) rambursarea costurilor pentru participarea la activități în cadrul programului suportate de reprezentanții menționați la articolul 7 alineatul (3).
- (3) Achiziționarea de echipamente nu va reprezenta componenta unică a acordului de grant.
- (4) Rata de cofinanțare pentru granturile acordate în cadrul programului nu depășește 80 % din costurile eligibile. În cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, definite în programele anuale de lucru menționate la articolul 11, precum cazurile referitoare la statele membre expuse unui risc ridicat în legătură cu interesele financiare ale Uniunii, rata de cofinanțare nu depășește 90 % din costurile eligibile.

CAPITOLUL II

CADRUL FINANCIAR

Articolul 9

Pachetul financiar

(1) Pachetul financiar pentru implementarea programului pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020 este de 104 918 000 EUR în prețuri curente.

Parlamentul European și Consiliul autorizează creditele anuale disponibile în limitele stabilite de cadrul financiar multianual.

(2) În cadrul pachetului financiar destinat programului se alocă sume orientative acțiunilor eligibile enumerate la articolul 8 în limitele procentelor stabilite în anexă pentru fiecare tip de acțiune. Comisia se poate abate de la alocarea orientativă a fondurilor prevăzute în anexă, dar nu poate crește cota alocată din pachetul financiar cu mai mult de 20 % pentru fiecare tip de acțiune.

Dacă se dovedește necesar ca limita respectivă de 20 % să fie depășită, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 14 pentru a modifica alocarea orientativă a fondurilor prevăzută în anexă.

Articolul 10

Tipul de intervenție financiară și de cofinanțare

(1) Comisia implementează programul în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) Sprijinul financiar în temeiul programului, destinat acțiunilor eligibile enumerate la articolul 8, se poate acorda sub oricare dintre următoarele forme:

Articolul 11

Programele anuale de lucru

Pentru implementarea programului, Comisia adoptă programe anuale de lucru. Acestea garantează implementarea consecventă a obiectivului general, a obiectivului specific și a obiectivelor operaționale prevăzute la articolele 3, 4 și 5 și descriu rezultatele preconizate, metoda de implementare și valoarea totală a acestora. În ceea ce privește granturile, programele anuale de lucru includ acțiunile finanțate, criteriile de selecție și de atribuire și rata maximă de cofinanțare.

Resursele alocate acțiunilor de comunicare în cadrul programului contribuie de asemenea la comunicarea organizațională a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care sunt legate de obiectivul general al programului prevăzut la articolul 3.

Articolul 12

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia ia măsurile necesare pentru a se asigura că, la implementarea acțiunilor finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de verificări efective și, în cazul identificării unor nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin impunerea de sancțiuni de natură administrativă și financiară eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Comisia sau reprezentanții săi și Curtea de Conturi Europeană au competențe de a audita, atât pe baza documentelor, cât și la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în cadrul programului.

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽²⁾, cu scopul de a identifica cazurile de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract de finanțare în cadrul programului.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a granturilor, rezultate din implementare a programului, trebuie să conțină dispoziții care împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

CAPITOLUL III

MONITORIZARE, EVALUARE ȘI COMPETENȚE DELEGATE

Articolul 13

Monitorizare și evaluare

(1) Comisia furnizează anual Parlamentului European și Consiliului informații privind implementarea programului, inclusiv privind atingerea obiectivelor programului și rezultatele obținute. Sunt incluse informații privind cooperarea și coordonarea dintre Comisie și statele membre, precum și privind coerența și complementaritatea cu alte programe și activități relevante la nivelul Uniunii. Comisia diseminează permanent rezultatele activităților sprijinite în cadrul programului, inclusiv pe paginile de internet relevante, în scopul de a sporit transparența privind utilizarea fondurilor.

(2) Comisia efectuează o evaluare amănunțită a programului și prezintă Parlamentului European și Consiliului:

(a) până la 31 decembrie 2017, un raport intermediar de evaluare independent privind realizarea obiectivelor tuturor acțiunilor, rezultatelor și impacturilor, eficacitatea și eficiența utilizării resurselor și valoarea sa adăugată pentru Uniune, în vederea luării unei decizii privind reinnoirea, modificarea sau suspendarea acțiunilor; raportul intermediar de evaluare abordează, în plus, posibilitățile de simplificare, coerența internă și externă a programului, relevanța continuă a tuturor obiectivelor programului, precum și contribuția acțiunilor la prioritățile Uniunii de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii; aceasta ține seama de rezultatele evaluării în ceea ce privește realizarea obiectivelor programului Hercule II;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

(b) până la 31 decembrie 2021, un raport final de evaluare cu privire la atingerea obiectivelor programului, inclusiv valoarea adăugată a acestuia; mai mult, impactul pe termen lung și durabilitatea efectelor programului sunt evaluate în vederea luării lor în considerare în cadrul unei decizii privind o posibilă reinnoire, modificare sau suspendare a oricărui program ulterior.

(3) Toate țările participante și ceilalți beneficiari furnizează Comisiei toate datele și informațiile necesare pentru sporirea transparenței și a responsabilizării și pentru a permite monitorizarea și evaluarea, inclusiv a cooperării și a coordonării programului, după cum se menționează la alineatele (1) și (2).

Articolul 14

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 se conferă Comisiei pe o perioadă de șapte ani de la 21 martie 2014.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 9 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia de revocare nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 9 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la data notificării actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Abrogare

Decizia nr. 804/2004/CE se abrogă.

Cu toate acestea, obligațiile financiare legate de acțiunile urmărite în cadrul respectivei decizii și obligațiile de raportare specificate în respectiva decizie sunt în continuare reglementate de acea decizie până la încheierea obligațiilor respective.

*Articolul 16***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXĂ

ALOCAREA ORIENTATIVĂ A FONDURILOR

Alocarea orientativă a fondurilor pentru acțiunile eligibile enumerate la articolul 8 se prezintă astfel:

Tipuri de acțiuni	Cotă din buget (în %)
(a) Asistență tehnică	Cel puțin 70
(b) Formare	Maximum 25
(c) Orice alte acțiuni care nu sunt vizate de articolul 8 litera (a) sau (b)	Maximum 5

Declarația Comisiei cu privire la articolul 13

Fără a aduce atingere procedurii bugetare anuale, Comisia intenționează să prezinte, cu începere din ianuarie 2015, în contextul unui dialog structurat cu Parlamentul European, un raport anual cu privire la punerea în aplicare a regulamentului, incluzând și defalcarea bugetară care figurează în anexă și, de asemenea, să prezinte programul de lucru comisiei responsabile din Parlamentul European, în contextul raportului privind protecția intereselor financiare.

REGULAMENTUL (UE) NR. 251/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 februarie 2014

privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 122/94 al Comisiei ⁽⁴⁾ și-au dovedit eficacitatea în reglementarea sectorului vinurilor aromatizate, băuturilor aromatizate pe bază de vin și cocteilurilor aromatizate obținute din produse vitivinicole (denumite în continuare „produse vitivinicole aromatizate”). Totuși, având în vedere inovațiile tehnologice, evoluțiile pieței și așteptările în continuă evoluție ale consumatorilor, este necesară actualizarea normelor aplicabile definirii, descrierii, prezentării, etichetării și protejării indicațiilor geografice ale anumitor produse vitivinicole aromatizate, ținând seama în același timp de metodele de producție tradiționale.
- (2) Sunt necesare noi modificări ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pentru a alinia competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”). Ținând seama de amploarea modificărilor
- respective, este necesar ca Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 să fie abrogat și înlocuit cu prezentul regulament. Regulamentul (CE) nr. 122/94 a instituit norme privind aromatizarea și adăugarea de alcool aplicabile anumitor produse vitivinicole aromatizate și pentru a asigura claritatea, normele respective ar trebui încorporate în prezentul regulament.
- (3) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ se aplică prezentării și etichetării produselor vitivinicole aromatizate, cu excepția cazului în care în prezentul regulament se dispune altfel.
- (4) În Uniune, produsele vitivinicole aromatizate sunt importante pentru consumatori, pentru producători și pentru sectorul agricol. Măsurile aplicabile sectorului produselor vitivinicole aromatizate ar trebui să contribuie la atingerea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor, la prevenirea practicilor care pot induce în eroare și la obținerea transparenței pieței și a concurenței loiale. În acest mod, măsurile vor salvagarda reputația pe care au dobândit-o produsele vitivinicole aromatizate ale Uniunii pe piața internă și pe piața mondială, ținând în continuare seama de practicile tradiționale utilizate la fabricarea produselor vitivinicole aromatizate, precum și de necesitatea din ce în ce mai stringentă de a proteja și a informa consumatorii. Inovarea tehnologică ar trebui luată și ea în considerare în ceea ce privește produsele pentru care această inovare duce la îmbunătățirea calității, fără a afecta caracterul tradițional al produselor vitivinicole aromatizate în cauză.
- (5) Producția de produse vitivinicole aromatizate constituie un deosebit de important pentru sectorul agricol al Uniunii, fapt care ar trebui pus în evidență de cadrul de reglementare.
- (6) În interesul consumatorilor, prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor produselor vitivinicole aromatizate introduse pe piață în Uniune, indiferent dacă sunt produse în statele membre sau în țări terțe. Pentru a menține și a îmbunătăți reputația produselor vitivinicole aromatizate ale Uniunii pe piața mondială, normele prevăzute prin prezentul regulament ar trebui să se aplice și produselor vitivinicole aromatizate produse în Uniune pentru export.

⁽¹⁾ JO C 43, 15.2.2012, p. 67.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 februarie 2014.⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului din 10 iunie 1991 de stabilire a normelor generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole (JO L 149, 14.6.1991, p. 1).⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 122/94 al Comisiei din 25 ianuarie 1994 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului de stabilire a normelor generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole (JO L 21, 26.1.1994, p. 7).⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivei 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

- (7) Pentru a garanta claritatea și transparența dreptului Uniunii care reglementează produsele vitivinicole aromatizate, este necesară definirea cu claritate a produselor care intră sub incidența reglementărilor respective, a criteriilor de producție, de descriere, de prezentare și de etichetare ale produselor vitivinicole aromatizate și în special a denumirilor de vânzare. De asemenea, ar trebui să se instituie norme specifice privind indicarea facultativă a provenienței care să suplimenteze normele stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 1169/2011. Prin stabilirea unor astfel de norme, se reglementează toate etapele procesului de producție și se asigură informarea și protecția corespunzătoare a consumatorilor.
- (8) Definițiile produselor vitivinicole aromatizate ar trebui să respecte în continuare practicile tradiționale în materie de calitate, dar ar trebui actualizate și îmbunătățite în lumina progresului tehnologic.
- (9) Produsele vitivinicole aromatizate ar trebui produse în conformitate cu anumite norme și restricții care garantează satisfacerea așteptărilor consumatorilor în ceea ce privește calitatea și metodele de producție. Pentru a respecta standardele internaționale din acest domeniu, ar trebui stabilite metodele de producție și, ca regulă generală, Comisia ar trebui să țină seama de standardele recomandate și publicate de Organizația Internațională a Viei și Vinului (OIV).
- (10) Produsele vitivinicole aromatizate ar trebui să li se aplice Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾.
- (11) În plus, alcoolul etilic utilizat la fabricarea produselor vitivinicole aromatizate ar trebui să fie exclusiv de origine agricolă, răspunzând astfel așteptărilor consumatorilor și respectând practicile tradiționale în materie de calitate. Se va asigura astfel și o piață de desfacere pentru produsele agricole de bază.
- (12) Având în vedere importanța și complexitatea sectorului produselor vitivinicole aromatizate, este necesar să se instituie norme specifice privind descrierea și prezentarea produselor vitivinicole aromatizate care să completeze dispozițiile privind etichetarea din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011. Normele specifice respective ar trebui să prevină și utilizarea abuzivă a denumirilor de vânzare ale produselor vitivinicole aromatizate în cazul produselor care nu respectă cerințele stabilite în prezentul regulament.
- (13) În vederea facilitării înțelegerii de către consumatori, ar trebui să fie posibilă completarea denumirilor de vânzare stabilite prin prezentul regulament cu denumirea curentă a produsului în sensul Regulamentului (UE) nr. 1169/2011.
- (14) Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului⁽³⁾ se aplică, printre altele, produselor agricole procesate destinate consumului alimentar, printre care se numără produsele vitivinicole aromatizate. În consecință, produsele vitivinicole aromatizate care respectă cerințele stabilite prin regulamentul respectiv și actele adoptate în temeiul acestuia pot fi introduse pe piață ca produse vitivinicole aromatizate ecologice.
- (15) La punerea în aplicare a unei politici privind calitatea și pentru a permite existența unui nivel ridicat de calitate al produselor vitivinicole aromatizate cu indicație geografică, statele membre ar trebui să poată adopta reglementări privind producerea, descrierea, prezentarea și etichetarea produselor vitivinicole aromatizate cu indicație geografică care sunt produse pe propriul teritoriu mai restrictive decât cele stabilite prin prezentul regulament, în măsura în care aceste norme sunt compatibile cu dreptul Uniunii.
- (16) Dat fiind că Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾, Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾, și dispozițiile privind indicațiile geografice prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾ nu se aplică produselor vitivinicole aromatizate, ar trebui instituite norme specifice privind protejarea indicațiilor geografice pentru produsele vitivinicole aromatizate. Indicațiile geografice ar trebui să fie utilizate pentru a marca faptul că produselor vitivinicole aromatizate își au originea pe teritoriul unei țări sau într-o regiune sau localitate de pe teritoriul respectiv, în cazul în care o anumită calitate, reputație sau altă caracteristică a produsului vitivinicol aromatizat poate fi atribuită în principal originii geografice a acestuia, și astfel de indicații geografice ar trebui înregistrate de către Comisie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (JO L 354 din 31.12.2008, p. 16).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produsele alimentare și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 2232/96 și (CE) nr. 110/2008 și a Directivei 2000/13/CE (JO L 354, 31.12.2008, p. 34).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 843/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (JO L 39, 13.2.2008, p. 16).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1034/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

- (17) Ar trebui ca prezentul regulament să instituie o procedură pentru înregistrarea, conformitatea, modificarea și eventuala anulare a indicațiilor geografice ale unor țări terțe și ale Uniunii.
- (18) Autoritățile statelor membre ar trebui să fie responsabile de asigurarea respectării prezentului regulament, iar Comisia ar trebui să dispună de mecanisme care să îi permită să monitorizeze și să verifice respectarea acestuia.
- (19) În vederea completării sau modificării elementelor neesențiale ale prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei cu privire la stabilirea proceselor de producție utilizate pentru obținerea produselor vitivinicole aromatizate; criteriile pentru delimitarea zonelor geografice și normele, restricțiile și derogările referitoare la producția din ariile respective; condițiile conform cărora se pot include cerințe suplimentare în caietele de sarcini; determinarea cazurilor în care un producător izolat poate solicita protecția unei denumiri geografice și restricțiile în ceea ce privește tipul solicitantului care poate depune o astfel de cerere; stabilirea condițiilor de respectat în ceea ce privește cererile de protejare a unei indicații geografice, controlul efectuat de Comisie, procedura de exprimare a obiecțiunilor, precum și procedurile pentru modificarea și anularea indicațiilor geografice; stabilirea condițiilor aplicabile cererilor transfrontaliere; stabilirea datei depunerii unei cereri sau a unei solicitări, a datei începând de la care se aplică protecția și a datei la care se aplică o modificare a unei protecții; stabilirea condițiilor referitoare la modificări ale caietelor de sarcini, inclusiv condițiile în care o modificare este considerată minoră și condițiile referitoare la cererile de modificare și la aprobarea acestora care nu implică modificarea documentului unic; restricțiile privind denumirea protejată; natura și tipul informațiilor care urmează să fie notificate în schimbul de informații între statele membre și Comisie, metodele de notificare, normele referitoare la drepturile de acces la informații sau la sistemele informaționale disponibile și modalitățile de publicare a informațiilor. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.
- (20) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește metodele de analiză pentru stabilirea compoziției produselor vitivinicole aromatizate; deciziile cu privire la acordarea protecției indicațiilor geografice și la respingerea cererilor de acordare a acestei protecții; deciziile cu privire la anularea protecției indicațiilor geografice și la denumirile geografice existente; deciziile de aprobare a cererilor de modificare în cazul modificărilor minore ale caietului de sarcini; informațiile care urmează să fie furnizate în caietul de sarcini al produsului cu privire la definiția indicațiilor geografice; modalitățile de a pune la dispoziția publicului a deciziilor cu privire la protecția sau respingerea indicațiilor geografice; depunerea cererilor transfrontaliere; controalele și verificările efectuate de statele membre; procedura aplicabilă, inclusiv admisibilitatea, în cazul examinării cererilor de protecție sau al aprobării unei modificări a unei indicații geografice, precum și procedura aplicabilă, inclusiv admisibilitatea, în cazul cererilor de anulare, de conversie sau de exprimare a unei obiecțiuni, și la transmiterea informațiilor legate de denumirile geografice existente; controalele administrative și fizice efectuate de statele membre; și normele referitoare la furnizarea informațiilor necesare pentru aplicarea dispoziției referitoare la schimbul de informații între statele membre și Comisie, modalitățile de gestionare a informațiilor care urmează să fie notificate, conținutul, forma, calendarul, frecvența și termenul notificărilor și modalități de transmitere sau de punere a informațiilor și documentelor la dispoziția statelor membre, a autorităților competente din țări terțe sau a publicului. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (21) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare și, având în vedere natura specifică a acestor acte, fără a aplica Regulamentul (UE) nr. 182/2011, Comisia ar trebui să publice documentul unic în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, să decidă dacă să respingă o cerere de protejare a unei indicații geografice pe criterii de inadmisibilitate, să stabilească și să întrețină un registru al indicațiilor geografice protejate în temeiul prezentului regulament, inclusiv includerea sau eliminarea din registru a denumirilor geografice existente.
- (22) Trecerea de la normele prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 la cele prevăzute de prezentul regulament poate crea dificultăți care nu sunt abordate de prezentul regulament. În acest scop, competența de a adopta măsurile tranzitorii necesare ar trebui delegată Comisiei.
- (23) Ar trebui să se acorde timp suficient și măsuri adecvate pentru a facilita o trecere fără probleme de la normele prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 la cele prevăzute de prezentul regulament. În orice caz, ar trebui permisă comercializarea stocurilor existente după punerea în aplicare a prezentului regulament, până la epuizarea acestora.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(24) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea normelor cu privire la definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea produselor vitivinicole aromatizate, precum și la protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele sale, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește norme privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea produselor vitivinicole aromatizate, precum și privind protecția indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate.

(2) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 se aplică prezentării și etichetării produselor vitivinicole aromatizate, cu excepția cazului în care în prezentul regulament se dispune altfel.

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor produselor vitivinicole aromatizate introduse pe piață în Uniune, indiferent dacă sunt produse în statele membre sau în țări terțe, precum și celor produse în Uniune pentru export.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „denumire de vânzare” înseamnă denumirea oricărui produs vitivinicol aromatizat prevăzut în prezentul regulament;
2. „descriere” înseamnă lista caracteristicilor specifice ale unui produs vitivinicol aromatizat;
3. „indicație geografică” înseamnă o indicație care identifică faptul că un produs vitivinicol aromatizat este originar dintr-o regiune, dintr-un loc anume sau dintr-o țară, în cazul în care o anumită calitate, reputație sau alte caracteristici ale produsului respectiv pot fi atribuite în principal originii geografice a acestuia.

CAPITOLUL II

DEFINIREA, DESCRIEREA, PREZENTAREA ȘI ETICHETAREA- PRODUSELOR VITIVINICOLE AROMATIZATE

Articolul 3

Definirea și clasificarea produselor vitivinicole aromatizate

(1) Produsele vitivinicole aromatizate sunt produse obținute din produse ale sectorului vitivinicol astfel cum sunt menționate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, care au fost aromatizate. Acestea se împart în următoarele categorii:

- (a) vinuri aromatizate,
 - (b) băuturi aromatizate pe bază de vin,
 - (c) cocteiluri aromatizate din produse vitivinicole.
- (2) Vinul aromatizat este o băutură:
- (a) obținută din unul sau mai multe dintre produsele viticole definite la partea IV punctul 5 din anexa II și la partea II punctele 1 și 3-9 din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu excepția vinului „Retsina”;
 - (b) în care produsele viticole menționate la litera (a) reprezintă cel puțin 75 % din volumul total;
 - (c) în care este posibil să se fi adăugat alcool;
 - (d) în care este posibil să se fi adăugat coloranți;
 - (e) în care este posibil să se fi adăugat must de struguri, must de struguri parțial fermentat sau ambele;
 - (f) care este posibil să se fi fost îndulcită;
 - (g) care are un titru alcoolic volumic dobândit de cel puțin 14,5 % vol. și mai mic de 22 % vol. și o tărie alcoolică totală în volume de cel puțin 17,5 % vol.
- (3) Băutura aromatizată pe bază de vin este o băutură:
- (a) obținută din unul sau mai multe dintre produsele viticole definite la partea II punctele 1, 2 și 4-9 din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu excepția vinurilor produse cu adaos de alcool și a vinului „Retsina”;
 - (b) în care produsele viticole menționate la litera (a) reprezintă cel puțin 50 % din volumul total;
 - (c) la care nu s-a adăugat alcool, cu excepția situației în care există dispoziții contrare la anexa II;
 - (d) în care este posibil să se fi adăugat coloranți;

- (e) în care este posibil să se fi adăugat must de struguri, must de struguri parțial fermentat sau ambele;
 - (f) care este posibil să fi fost îndulcită;
 - (g) care are titru alcoolic volumic dobândit de cel puțin 4,5 % vol. și mai mic de 14,5 % vol.
- (4) Cocteil aromatizat din produse vitivinicole este o băutură:
- (a) obținută din unul sau mai multe dintre produsele viticole definite la partea II punctele 1, 2 și 4-11 din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu excepția vinurilor produse cu adaos de alcool și a vinului „Retsina”;
 - (b) în care produsele viticole menționate la litera (a) reprezintă cel puțin 50 % din volumul total;
 - (c) în care nu s-a adăugat alcool;
 - (d) în care este posibil să se fi adăugat coloranți;
 - (e) care este posibil să fi fost îndulcită;
 - (f) care are titru alcoolic volumic dobândit mai mare de 1,2 % vol. și mai mic de 10 % vol.

Articolul 4

Procesele de producție și metodele de analiză pentru produsele vitivinicole aromatizate

- (1) Produsele vitivinicole aromatizate sunt produse în conformitate cu cerințele, restricțiile și descrierile stabilite în anexele I și II.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 în ceea ce privește stabilirea proceselor de producție autorizate pentru obținerea de produse vitivinicole aromatizate, ținând seama de așteptările consumatorilor.

La stabilirea proceselor de producție autorizate menționate la primul paragraf, Comisia ține seama de procesele de producție recomandate și publicate de OIV.

- (3) Dacă este cazul, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, metode de analiză pentru stabilirea compoziției produselor vitivinicole aromatizate. Metodele respective se bazează pe orice metode relevante recomandate și publicate de OIV, cu excepția cazului în care acestea ar fi ineficace sau neadecvate pentru obiectivul urmărit. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Până la adoptarea metodelor respective de către Comisie, metodele care se utilizează sunt cele permise de statul membru în cauză.

- (4) Practicile oenologice și restricțiile stabilite în conformitate cu articolul 74, articolul 75 alineatul (4) și articolul 80 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se aplică produselor vitivinicole folosite la producția produselor vitivinicole aromatizate.

Articolul 5

Denumirile de vânzare

- (1) Denumirile de vânzare stabilite la anexa II sunt utilizate pentru orice produs vitivinicol aromatizat introdus pe piață în Uniune, cu condiția ca acesta să respecte cerințele stabilite în anexa respectivă pentru denumirea de vânzare corespunzătoare. Denumirile de vânzare pot fi completate cu o denumire curentă astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (2) litera (o) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

- (2) În cazul în care produsele vitivinicole aromatizate respectă cerințele stabilite pentru mai multe denumiri de vânzare, se autorizează folosirea unei singure denumiri de vânzare dintre acestea, cu excepția cazului în care în anexa II se dispune altfel.

- (3) O băutură alcoolică ce nu respectă cerințele stabilite prin prezentul regulament nu poate fi denumită, prezentată sau etichetată prin asocierea cu oricare dintre denumirile de vânzare a unor cuvinte sau formulări cum sunt „asemănător”, „tip”, „stil”, „realizat”, „gust” sau a altor termeni similari.

- (4) Denumirile de vânzare pot fi completate sau înlocuite de o indicație geografică protejată în temeiul prezentului regulament.

- (5) Fără a se aduce atingere articolului 26, denumirile de vânzare nu pot fi completate cu denumiri de origine protejate sau cu indicații geografice protejate permise pentru produsele vitivinicole.

Articolul 6

Mențiuni suplimentare la denumirile de vânzare

- (1) Denumirile de vânzare menționate la articolul 5 pot fi completate și de următoarele mențiuni privind conținutul de zahăr al produselor vitivinicole aromatizate:

- (a) „extrasec”: în cazul produselor cu un conținut de zahăr mai mic de 30 de grame la litru și, pentru categoria vinuri aromatizate și prin derogare de la articolul 3 alineatul (2) litera (g), o tărie alcoolică totală în volume de minimum 15 % vol.;

- (b) „sec”: în cazul produselor cu un conținut de zahăr mai mic de 50 de grame la litru și, pentru categoria vinuri aromatizate și prin derogare de la articolul 3 alineatul (2) litera (g), o tărie alcoolică totală în volume de minimum 16 % vol.;

- (c) „demisec”: în cazul produselor al căror conținut de zahăr este între 50 și mai puțin de 90 de grame la litru;
- (d) „demidulce”: în cazul produselor al căror conținut de zahăr este între 90 și mai puțin de 130 de grame la litru;
- (e) „dulce”: în cazul produselor al căror conținut de zahăr este de 130 de grame la litru sau mai mult.

Conținutul de zahăr indicat la primul paragraf literele (a)-(e) este exprimat în zahăr invertit.

Mențiunile „demidulce” și „dulce” pot fi însoțite de o indicație a conținutului în zahăr, exprimat în grame de zahăr invertit la litru.

- (2) În cazul în care denumirea de vânzare include sau se completează cu mențiunea „spumant”, cantitatea de vin spumant utilizat este de cel puțin 95 %.
- (3) Denumirile de vânzare pot fi completate și cu o referire la aroma principală utilizată.

Articolul 7

Indicarea provenienței

În cazul în care este indicată proveniența produselor vitivinicole aromatizate, aceasta corespunde locului unde se produce produsul vitivinicol aromatizat. Proveniența se indică prin cuvintele „produs în (...)” sau se exprimă cu ajutorul unor termeni echivalenți, la care se adaugă numele statului membru sau al țării terțe corespunzătoare.

Articolul 8

Utilizarea versiunilor lingvistice la prezentarea și etichetarea produselor vitivinicole aromatizate

(1) Denumirile de vânzare prevăzute în caractere cursive în anexa II nu se traduc pe etichetă sau în prezentarea produselor vitivinicole aromatizate.

Atunci când sunt indicate în cuvinte, mențiunile suplimentare prevăzute în prezentul regulament sunt exprimate în cel puțin una din limbile oficiale ale Uniunii.

(2) Denumirea indicației geografice protejate în temeiul prezentului regulament apare pe etichetă în versiunea (versiunile) lingvistică (lingvistice) în care este înregistrată, chiar dacă indicația geografică înlocuiește denumirea de vânzare în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

În cazul în care denumirea unei indicații geografice protejate în temeiul prezentului regulament este scrisă folosind un alfabet relatin, aceasta poate apărea și într-una sau mai multe din limbile oficiale ale Uniunii.

Articolul 9

Reglementări mai restrictive impuse de statele membre

Atunci când aplică o politică privind calitatea produselor vitivinicole aromatizate cu indicații geografice protejate în temeiul

prezentului regulament, care sunt produse pe propriul teritoriu, sau în cazul stabilirii de noi indicații geografice, statele membre pot institui reglementări privind producția și descrierea care sunt mai restrictive decât cele menționate la articolul 4 și în anexele I și II, în măsura în care aceste reglementări sunt compatibile cu dreptul Uniunii.

CAPITOLUL III

INDICAȚIILE GEOGRAFICE

Articolul 10

Conținutul cererilor de protecție

(1) Cererile de protecție a denumirilor ca indicații geografice includ un dosar tehnic care conține:

- (a) denumirea care urmează să beneficieze de protecție;
- (b) denumirea și adresa solicitantului;
- (c) caietul de sarcini, astfel cum este menționat la alineatul (2); și
- (d) un document unic care rezumă caietul de sarcini menționat la alineatul (2).

(2) Pentru a putea beneficia de o indicație geografică protejată în temeiul prezentului regulament, un produs trebuie să respecte caietul de sarcini corespunzător, care cuprinde cel puțin următoarele:

- (a) denumirea care urmează să beneficieze de protecție;
- (b) o descriere a produsului, în special principalele sale caracteristici analitice, precum și o indicație a caracteristicilor sale organoleptice;
- (c) dacă este cazul, procesele de producție deosebite și caietul de sarcini, precum și restricțiile relevante privind producerea produsului;
- (d) delimitarea ariei geografice în cauză;
- (e) elementele care justifică legătura menționată la articolul 2 punctul 3;
- (f) cerințele aplicabile prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern sau, dacă un stat membru prevede astfel, de o organizație care gestionează indicațiile geografice protejate, având în vedere ca aceste cerințe să fie obiective și nediscriminatorii și compatibile cu dreptul Uniunii;
- (g) o mențiune a materiei prime principale din care a fost obținut produsul vitivinicol aromatizat;
- (h) denumirea și adresa autorităților sau organismelor care verifică dacă sunt respectate dispozițiile caietului de sarcini, precum și o descriere a sarcinilor ale acestora.

Articolul 11

Cererea de protecție referitoare la o arie geografică situată într-o țară terță

(1) În cazul în care cererea de protecție se referă la o arie geografică situată într-o țară terță, aceasta conține, pe lângă elementele prevăzute la articolul 10, o dovadă că denumirea în cauză este protejată în țara sa de origine.

(2) Cererea de protecție se transmite Comisiei fie direct de către solicitant, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză.

(3) Cererea de protecție se întocmește în una dintre limbile oficiale ale Uniunii sau este însoțită de o traducere autorizată în una dintre aceste limbi.

Articolul 12

Solicitanți

(1) Orice grup de producători interesat sau, în cazuri excepționale, orice producător individual, poate depune o cerere de protecție a unei indicații geografice. La această cerere de protecție se pot asocia și alte părți interesate.

(2) Producătorii pot depune o cerere de protecție numai pentru produsele vitivinicole aromatizate pe care le produc.

(3) În cazul unei denumiri care desemnează o arie geografică transfrontalieră, se poate depune o cerere de protecție comună.

Articolul 13

Procedura preliminară la nivel național

(1) Cererile de protecție a unei indicații geografice pentru produse vitivinicole aromatizate originare din Uniune fac obiectul unei proceduri preliminare la nivel național în conformitate cu alineatele (2)-(7) din prezentul articol.

(2) Cererea de protecție se depune în statul membru de pe teritoriul căruia provine indicația geografică.

(3) Statul membru examinează cererea de protecție pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute în prezentul capitol.

Prin intermediul unei proceduri naționale, statul membru asigură publicarea adecvată a cererii de protecție și prevede o perioadă de cel puțin două luni de la data publicării în care orice persoană fizică sau juridică cu un interes legitim și care are reședința sau este stabilită pe teritoriul acestuia poate formula o obiecțiune la protecția propusă, prin depunerea unei declarații justificate în mod corespunzător pe lângă autoritățile statului membru.

(4) În cazul în care consideră că indicația geografică nu respectă cerințele relevante sau că este incompatibilă cu dreptul Uniunii în general, statul membru respinge cererea.

(5) În cazul în care consideră că cerințele relevante sunt respectate, statul membru:

(a) publică documentul unic și caietul de sarcini al produsului cel puțin pe internet; și

(b) înaintează Comisiei o cerere de protecție care conține următoarele informații:

(i) denumirea și adresa solicitantului;

(ii) caietul de sarcini menționat la articolul 10 alineatul (2);

(iii) documentul unic menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (d);

(iv) o declarație a statului membru conform căreia acesta consideră că cererea depusă de solicitant îndeplinește condițiile impuse; și

(v) trimiterea la publicarea menționată la litera (a).

Informațiile menționate la primul paragraf litera (b) sunt transmise în una dintre limbile oficiale ale Uniunii sau sunt însoțite de o traducere autorizată în una dintre aceste limbi.

(6) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentului articol până la 28 martie 2015.

(7) În cazul în care un stat membru nu dispune de o legislație națională în ceea ce privește protecția indicațiilor geografice, acesta poate, doar cu titlu tranzitoriu, să acorde protecție denumirii în cauză la nivel național în conformitate cu cerințele prezentului capitol. Această protecție produce efecte începând de la data la care cererea de protecție este depusă la Comisie și încetează la data la care se adoptă o decizie privind înregistrarea sau refuzul în temeiul prezentului capitol.

Articolul 14

Controlul de către Comisie

(1) Comisia aduce la cunoștința publicului data depunerii cererii de protecție.

(2) Comisia examinează cererile de protecție menționate la articolul 13 alineatul (5) pentru a verifica respectarea condițiilor prevăzute în prezentul capitol.

(3) În cazul în care consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol, Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii prevăzute la articolul 34 alineatul (2), publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* documentul unic menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (d) și trimiterea la publicarea caietului de sarcini menționat la articolul 13 alineatul (5) litera (a).

(4) În cazul în care consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol, Comisia decide, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, respingerea cererii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 15

Procedura de exprimare a obiecțiilor

În termen de două luni de la data publicării prevăzute la articolul 14 alineatul (3), orice stat membru sau țară terță sau orice persoană fizică sau juridică cu un interes legitim, care are reședința sau este stabilită într-un alt stat membru decât cel în care depune cererea de protecție sau într-o țară terță, poate formula o obiecțiune la protecția propusă, prin depunerea pe lângă Comisie a unei declarații justificate în mod corespunzător referitoare la condițiile de eligibilitate prevăzute în prezentul capitol.

În cazul persoanelor fizice sau juridice care au reședința sau sunt stabilite într-o țară terță, această declarație se depune fie direct, fie prin intermediul autorităților țării terțe în cauză, în termenul de două luni menționat la primul paragraf.

Articolul 16

Decizia privind protecția

Pe baza informațiilor de care dispune la încheierea procedurii de exprimare a obiecțiilor menționate la articolul 15, Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, fie acordă protecția pentru indicația geografică care îndeplinește condițiile prevăzute în prezentul capitol și care este compatibilă cu dreptul Uniunii, fie respinge cererea, dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 17

Omonime

(1) O denumire pentru care se depune o cerere de protecție și care este omonimă sau parțial omonimă cu o altă denumire deja înregistrată în temeiul prezentului regulament, se înregistrează ținându-se seama în mod corespunzător de utilizările locale și tradiționale, precum și de orice risc de a crea confuzii.

(2) O denumire omonimă care induce consumatorii în eroare făcându-i să creadă că produsele provin dintr-un alt teritoriu nu se înregistrează, chiar dacă este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau locul din care produsele respective sunt originare.

(3) Utilizarea unei denumiri omonime înregistrate este supusă condiției existenței în practică a unei diferențieri suficiente între denumirea omonimă deja înregistrată și denumirea

înregistrată ulterior, având în vedere necesitatea de a asigura un tratament echitabil pentru producătorii respectivi și de a nu induce în eroare consumatorul.

Articolul 18

Motive de refuz al protecției

(1) Denumirile care au devenit generice nu sunt protejate ca indicații geografice.

În sensul prezentului capitol, prin „denumire devenită generică” se înțelege denumirea unui produs vitivinicol aromatizat care, deși se referă la locul sau regiunea unde acest produs a fost inițial obținut sau introdus pe piață, a devenit denumirea comună a unui produs vitivinicol aromatizat în cadrul Uniunii.

Pentru a stabili dacă o denumire a devenit sau nu generică, se va ține seama de toți factorii relevanți, în special de:

(a) situația existentă în Uniune, în special în zonele de consum;

(b) dreptul Uniunii sau dreptul intern relevant.

(2) O denumire nu este protejată ca indicație geografică în cazul în care, având în vedere reputația și notorietatea unei mărci, protecția este de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la identitatea reală a produsului vitivinicol aromatizat.

Articolul 19

Relația cu mărcile

(1) În cazul în care o indicație geografică este protejată în temeiul prezentului regulament, înregistrarea unei mărci a cărei utilizare intră sub incidența articolului 20 alineatul (2) și care se raportează la un produs vitivinicol aromatizat este refuzată dacă cererea de înregistrare a mărcii este depusă după data depunerii pe lângă Comisie a cererii de protecție a indicației geografice și dacă prin cererea respectivă s-a obținut protecția indicației geografice.

Mărcile înregistrate cu încălcarea dispozițiilor de la primul paragraf se anulează.

(2) Fără a aduce atingere articolului 17 alineatul (2), o marcă a cărei utilizare intră sub incidența articolului 20 alineatul (2) și pentru care a fost depusă o cerere, care a fost înregistrată sau, dacă această posibilitate este prevăzută de legislația în cauză, a fost consacrată prin utilizare pe teritoriul Uniunii anterior datei depunerii pe lângă Comisie a cererii de protecție a indicației geografice, poate fi utilizată în continuare și reînnoită fără să se aducă atingere protecției indicației geografice, cu condiția să nu existe motivele de anulare sau de revocare a mărcii prevăzute de Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ sau de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului⁽²⁾.

În astfel de cazuri, este permisă utilizarea indicației geografice alături de mărcile relevante.

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, 8.11.2008, p. 25).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

Articolul 20

Protecție

(1) Indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament pot fi utilizate de orice agent economic care comercializează un produs vitivinicol aromatizat produs în conformitate cu caietul de sarcini corespunzător.

(2) Indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament, precum și produsele vitivinicole aromatizate care utilizează denumirile protejate respective în conformitate cu caietul de sarcini al produsului sunt protejate față de:

(a) orice utilizare comercială directă sau indirectă a unei denumiri protejate:

(i) de produse comparabile care nu sunt conforme cu caietul de sarcini pentru denumirea protejată; sau

(ii) în măsura în care această utilizare exploatează reputația unei indicații geografice;

(b) utilizarea abuzivă, imitarea sau evocarea, chiar dacă originea adevărată a produsului sau a serviciului este indicată sau dacă denumirea protejată este tradusă, transcrisă sau transliterată sau însoțită de expresii precum „stil”, „tip”, „metodă”, „produs(ă) ca la/în”, „imitație”, „gust”, „similar” sau alte formulări similare;

(c) orice mențiune falsă sau înșelătoare privind proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care figurează pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialul publicitar sau în documentele aferente produsului vitivinicol respectiv, precum și utilizarea unui ambalaj de natură să creeze o impresie greșită cu privire la originea produsului;

(d) orice altă practică de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului.

(3) Indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament nu devin generice în Uniune în înțelesul articolului 18 alineatul (1).

(4) Statele membre adoptă măsurile administrative și juridice corespunzătoare pentru a preveni sau a împiedica utilizarea ilegală a indicațiilor geografice protejate în temeiul prezentului regulament menționate la alineatul (2).

Articolul 21

Registru

Comisia întocmește și actualizează, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii prevăzute la articolul 34 alineatul (2), un registru electronic al indicațiilor geografice protejate în temeiul prezentului regulament pentru produse vitivinicole aromatizate, care este accesibil publicului.

Indicațiile geografice care privesc produse din țări terțe protejate în Uniune în temeiul unui acord internațional la care Uniunea este parte pot fi înscrise în registrul menționat la primul paragraf ca indicații geografice protejate în temeiul prezentului regulament.

Articolul 22

Desemnarea autorității competente

(1) Statele membre desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile cu controalele privind obligațiile prevăzute în prezentul capitol, în conformitate cu criteriile stabilite la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

(2) Statele membre garantează că orice operator care respectă dispozițiile prezentului capitol are dreptul de a face obiectul unui sistem de controale.

(3) Statele membre informează Comisia în legătură cu autoritatea competentă sau autoritățile competente menționate la alineatul (1). Comisia publică numele și adresele acestora, pe care le actualizează periodic.

Articolul 23

Verificarea respectării caietului de sarcini

(1) În ceea ce privește indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament referitoare la o arie geografică din cadrul Uniunii, verificarea anuală a respectării caietului de sarcini al produsului, efectuată în cursul producției sau după condiționarea produsului vitivinicol aromatizat, este asigurată de:

(a) autoritatea competentă sau autoritățile competente menționate la articolul 22; sau

(b) unul sau mai multe organisme de control responsabile cu verificarea în înțelesul articolului 2 al doilea paragraf punctul (5) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, care acționează în calitate de organism de certificare a produselor conform cerințelor prevăzute la articolul 5 din respectivul regulament.

Cheltuielile aferente sunt suportate de agenții economici care fac obiectul acestei verificări.

(2) În ceea ce privește indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament referitoare la o arie geografică dintr-o țară terță, verificarea anuală a respectării caietului de sarcini, efectuată în cursul producției sau după condiționarea produsului vitivinicol aromatizat, este asigurată de:

(a) una sau mai multe autorități publice desemnate de țara terță; sau

(b) unul sau mai multe organisme de certificare.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

(3) Organismele menționate la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b) respectă standardul EN ISO/IEC 17065:2012 (Evaluarea conformității – Cerințe pentru organismele de certificare a produselor, proceselor și serviciilor) și sunt acreditate în conformitate cu acestea.

(4) Atunci când verifică respectarea caietului de sarcini, autoritatea sau autoritățile menționate la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (2) litera (a) oferă garanții corespunzătoare de obiectivitate și imparțialitate și dispun de personal calificat și de resursele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile.

Articolul 24

Modificări ale caietului de sarcini

(1) Orice solicitant care îndeplinește condițiile de la articolul 12 poate depune o cerere de aprobare a unei modificări a caietului de sarcini pentru o indicație geografică protejată în temeiul prezentului regulament, în special pentru a ține seama de evoluția cunoștințelor științifice și tehnice sau pentru a redefini aria geografică menționată la articolul 10 alineatul (2) litera (d). Cererile descriu și motivează modificările solicitate.

(2) În cazul în care modificarea propusă implică una sau mai multe modificări ale documentului unic menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (d), articolele 13-16 se aplică mutatis mutandis cererii de modificare. Cu toate acestea, în cazul în care modificarea propusă este minoră, Comisia decide, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dacă aprobă cererea fără a urma procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2) și la articolul 15, iar în cazul aprobării, Comisia procedează la publicarea elementelor menționate la articolul 14 alineatul (3). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 25

Anulare

În cazul în care respectarea caietului de sarcini care corespunde unei indicații geografice nu mai este asigurată, Comisia poate decide, din proprie inițiativă sau la cererea motivată în mod corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe sau a unei persoane fizice sau juridice care are un interes legitim, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, anularea protecției indicației geografice respective. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolele 13-16 se aplică mutatis mutandis.

Articolul 26

Denumiri geografice existente

(1) Denumirile geografice ale produselor vitivinicole aromatizate enumerate în anexa II la Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 și orice denumiri geografice transmise unui stat membru și aprobate de acesta înainte de 27 martie 2014 sunt automat

protejate ca indicații geografice în temeiul prezentului regulament. Prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din prezentul regulament, Comisia le înscrie în registrul prevăzut la articolul 21 din prezentul regulament.

(2) În ceea ce privește denumirile geografice existente menționate la alineatul (1), statele membre transmit Comisiei:

(a) dosarele tehnice menționate la articolul 10 alineatul (1);

(b) deciziile naționale de aprobare.

(3) Denumirile geografice existente menționate la alineatul (1), pentru care informațiile menționate la alineatul (2) nu sunt prezentate până la 28 martie 2017 pierd protecția în temeiul prezentului regulament. Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii prevăzute la articolul 34 alineatul (2), măsurile oficiale corespunzătoare de eliminare a unor astfel de denumiri din registrul prevăzut la articolul 21.

(4) Articolul 25 nu se aplică în ceea ce privește denumirile geografice existente menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Până la 28 martie 2018, Comisia poate decide din proprie inițiativă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, anularea protecției denumirilor geografice existente menționate la alineatul (1) din prezentul articol dacă acestea nu sunt în conformitate cu articolul 2 punctul (3). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 27

Taxe

Statele membre pot percepe o taxă pentru acoperirea cheltuielilor lor, inclusiv a celor efectuate la examinarea cererilor de protecție, a declarațiilor de opoziție, a cererilor de modificare și a cererilor de anulare în temeiul prezentului capitol.

Articolul 28

Competențe delegate

(1) Pentru a ține seama de caracteristicile specifice ale producției din aria geografică delimitată, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 privind:

(a) criteriile de delimitare a ariei geografice; și

(b) normele, restricțiile și derogările referitoare la producția în aria geografică delimitată.

(2) Pentru a asigura calitatea și trasabilitatea produselor, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a stabili condițiile în care caietul de sarcini poate include cerințe suplimentare față de cele menționate la articolul 10 alineatul (2) litera (f).

(3) Pentru a garanta drepturile sau interesele legitime ale producătorilor sau ale agenților economici, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 privind:

- (a) stabilirea cazurilor în care un producător izolat poate solicita protecția unei indicații geografice;
- (b) stabilirea restricțiilor în ceea ce privește tipul solicitantului care poate depune o cerere de protecție a unei indicații geografice;
- (c) stabilirea condițiilor de respectat în ceea ce privește cererile de protecție a unei indicații geografice, controlul efectuat de Comisie, procedura de exprimare a obiecțiunilor, precum și procedurile pentru modificarea și anularea indicațiilor geografice;
- (d) stabilirea condițiilor aplicabile cererilor transfrontaliere;
- (e) stabilirea datei depunerii unei cereri sau a unei solicitări;
- (f) stabilirea datei începând de la care se aplică protecția;
- (g) stabilirea condițiilor în care o modificare este considerată minoră astfel cum este menționat în articolul 24 alineatul (2);
- (h) stabilirea datei la care intră în vigoare o modificare;
- (i) stabilirea condițiilor referitoare la cererile de modificare și aprobarea modificărilor caietului de sarcini pentru o indicație geografică protejată în temeiul prezentului regulament, atunci când astfel de modificări nu implică nicio modificare a documentului unic menționat la articolul 10 alineatul (1) litera (d).

(4) Pentru a asigura o protecție adecvată, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 privind restricțiile cu privire la denumirea protejată.

Articolul 29

Competențe de executare

- (1) Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, toate măsurile necesare referitoare la prezentul capitol cu privire la:
 - (a) informațiile care urmează să fie furnizate în caietul de sarcini cu privire la legătura menționată la articolul 2 punctul (3) dintre aria geografică și produsul final;
 - (b) modalitățile de punere la dispoziția publicului a deciziilor de protecție sau de respingere menționate la articolul 16;
 - (c) depunerea cererilor transfrontaliere;

(d) controalele și verificările care urmează să fie efectuate de statele membre, inclusiv testările.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

(2) Comisia poate adopta prin intermediul unor acte de punere în aplicare, toate măsurile necesare referitoare la prezentul capitol cu privire la procedura aplicabilă, inclusiv admisibilitatea, în cazul examinării cererilor de protecție sau al aprobării unei modificări a unei indicații geografice, precum și la procedura aplicabilă, inclusiv admisibilitatea, în cazul cererilor de anulare, de conversie sau de exprimare a unei obiecțiuni și la transmiterea informațiilor cu privire la denumirile geografice protejate existente, în special în ceea ce privește:

- (a) modelele de documente și forma de transmitere;
- (b) termenele;
- (c) mențiunile cu privire la fapte, probele și documentele justificative care urmează să fie depuse în sprijinul cererii sau solicitării.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 30

Cererea sau solicitarea inadmisibilă

Atunci când se consideră că o cerere sau o solicitare prezentată în temeiul prezentului capitol nu poate fi acceptată, Comisia decide, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii prevăzute la articolul 34 alineatul (2), respingerea pe criteriul inadmisibilității.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE, TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 31

Controale și verificări ale produselor vitivinicole aromatizate

(1) Statele membre sunt responsabile cu controalele produselor vitivinicole aromatizate. Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor prezentului regulament și, în special, desemnează autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile cu controalele în ceea ce privește obligațiile instituite prin prezentul regulament în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004.

(2) Atunci când este necesar, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind controalele administrative și fizice efectuate de statele membre în ceea ce privește obligațiile care decurg din aplicarea prezentului regulament.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 32

Schimbul de informații

(1) Statele membre și Comisia își notifică reciproc toate informațiile necesare pentru aplicarea prezentului regulament și pentru respectarea obligațiilor internaționale referitoare la produsele vitivinicole aromatizate. Dacă este cazul, informațiile pot fi transmise sau puse la dispoziția autorităților competente ale țărilor terțe și pot fi publicate.

(2) Pentru ca notificările menționate la alineatul (1) să se efectueze în mod rapid, eficient, corect și rentabil, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a stabili:

- (a) natura și tipul informațiilor care trebuie notificate;
- (b) metodele de notificare;
- (c) normele privind drepturile de acces la informațiile sau sistemele de informații disponibile;
- (d) condițiile și mijloacele de publicare a informațiilor.

(3) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

- (a) norme cu privire la furnizarea informațiilor necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol;
- (b) dispoziții privind gestionarea informațiilor care trebuie notificate, precum și norme privind conținutul, forma, calendarul, frecvența și termenele notificărilor;
- (c) modalități de transmitere sau de punere a informațiilor și documentelor la dispoziția statelor membre, a autorităților competente din țări terțe sau a publicului.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 33

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (2), articolul 28, articolul 32 alineatul (2) și articolul 36 alineatul (1) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 27 martie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (2), articolul 28, articolul 32 alineatul (2) și articolul 36 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European

sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2), articolului 28, articolului 32 alineatul (2) și articolului 36 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 34

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru produse vitivinicole aromatizate. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul actelor de punere în aplicare menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf și la articolul 29 alineatul (1) litera (b), în cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 35

Abrogare

Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 se abrogă începând cu 28 martie 2015.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III la prezentul regulament.

Articolul 36

Măsuri tranzitorii

(1) Pentru a facilita trecerea de la normele prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 la cele stabilite prin prezentul regulament, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, acolo unde este cazul, în conformitate cu articolul 33 privind adoptarea de măsuri de modificare a prezentului regulament sau de derogare de la acesta, care rămân în vigoare până la 28 martie 2018.

(2) Produsele vitivinicole aromatizate care nu respectă cerințele prezentului regulament, dar care au fost produse în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 înainte de 27 martie 2014 pot fi introduse pe piață până la epuizarea stocurilor.

(3) Produsele vitivinicole aromatizate care respectă articolele 1-6 și articolul 9 din prezentul regulament și care au fost produse înainte de 27 martie 2014 pot fi introduse pe piață până la epuizarea stocurilor cu condiția ca aceste produse să

respecte Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 în toate privințele care nu sunt reglementate de articolele 1-6 și articolul 9 din prezentul regulament.

Articolul 37

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 28 martie 2015. Cu toate acestea, articolul 36 alineatele (1) și (3) se aplică de la 27 martie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXA I

DEFINIȚII, CERINȚE ȘI RESTRICȚII TEHNICE

1. Arome

(a) Pentru aromatizarea vinurilor aromatizate sunt autorizate următoarele produse:

(i) substanțele aromatizante naturale și/sau preparatele aromatizante definite la articolul 3 alineatul (2) literele (c) și (d) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008;

(ii) aromele definite la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008, care:

- sunt identice cu vanilina;
- prezintă aromă și/sau gust de migdale;
- prezintă aromă și/sau gust de caise;
- prezintă aromă și/sau gust de ou; și

(iii) ierburi aromatice și/sau mirodenii și/sau substanțe aromatizante alimentare.

(b) Pentru aromatizarea băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole sunt autorizate următoarele produse:

(i) substanțe aromatizante și/sau produse aromatizante definite la articolul 3 alineatul (2) literele (b) și (d) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008; și

(ii) ierburi aromatice și/sau mirodenii și/sau substanțe aromatizante alimentare.

Adăugarea acestui tip de substanțe conferă produsului final caracteristici organoleptice diferite de cele ale vinului.

2. Îndulcirea

Pentru îndulcirea produselor vitivinicole aromatizate sunt autorizate următoarele produse:

(a) zahăr semialb, zahăr alb, zahăr extraalb, dextroză, fructoză, sirop de glucoză, soluție de zahăr, soluție de zahăr invertit, sirop de zahăr invertit definite în Directiva 2001/111/CE a Consiliului ⁽¹⁾;

(b) must de struguri, must de struguri concentrat, must de struguri concentrat rectificat, definite la partea II punctele 10, 13 și 14 din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;

(c) zahăr caramelizat, care este produsul obținut în mod exclusiv prin încălzirea controlată a zaharozei, fără adaos de baze, de acizi minerali, sau de orice alt aditiv chimic;

(d) miere, conform definiției din Directiva 2001/110/CE a Consiliului ⁽²⁾;

(e) sirop de roșcovă;

(f) orice alți carbohidrați naturali care au un efect asemănător cu cel al produselor menționate anterior.

3. Adaosul de alcool

La prepararea unor vinuri aromatizate și a unor băuturi aromatizate pe bază de vin sunt autorizate următoarele produse:

(a) alcool etilic de origine agricolă, definit la punctul 1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 110/2008, inclusiv de origine viticolă;

(b) alcool de vin sau alcool de stafide;

(c) distilat de vin sau distilat din stafide;

(d) distilat de origine agricolă, definit la punctul 2 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 110/2008;

⁽¹⁾ Directiva 2001/111/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind anumite tipuri de zahăr destinate consumului uman (JO L 10, 12.1.2002, p. 53).

⁽²⁾ Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea (JO L 10, 12.1.2002, p. 47).

- (e) rachieu de vin, definit la punctul 4 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 110/2008;
- (f) rachieu de tescovină de struguri, definit la punctul 6 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 110/2008;
- (g) băuturi spirtoase distilate din stafide fermentate.

Alcoolul etilic utilizat pentru diluarea sau dizolvarea materiilor colorante, aromele sau orice alți aditivi autorizați utilizați la prepararea produselor vitivinicole aromatizate trebuie să fie de origine agricolă și trebuie să fie folosiți în dozele strict necesare și nu sunt considerați adaos de alcool în scopul obținerii unui produs vitivinicol aromatizat.

4. Aditivi și coloranți

Normele privind aditivii alimentari, inclusiv coloranții, stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 se aplică produselor vitivinicole aromatizate.

5. Adaosul de apă

Pentru prepararea produselor vitivinicole aromatizate, se autorizează adaosul de apă cu condiția ca aceasta să fie folosită în dozele necesare:

- pentru prepararea esențelor de aromă;
- pentru dizolvarea materiilor colorante și a îndulcitorilor;
- pentru ajustarea compoziției finale a produsului.

Calitatea apei trebuie să fie în conformitate cu Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și cu Directiva 98/83/CE a Consiliului ⁽²⁾ și nu trebuie să modifice natura produsului.

Apa poate fi distilată, demineralizată, tratată sau dedurizată.

6. Se autorizează adaosul de dioxid de carbon pentru prepararea produselor vitivinicole aromatizate.

7. Titrul alcoolic

„Titru alcoolic în volume” înseamnă raportul dintre volumul de alcool în stare pură, la temperatura de 20 °C, cuprins în produs și volumul total al produsului respectiv, la aceeași temperatură.

„Titru alcoolic volumic dobândit” înseamnă numărul de volume de alcool pur la o temperatură de 20 °C cuprinse în 100 de volume din produsul respectiv la această temperatură.

„Titru alcoolic volumic potențial” înseamnă numărul volumelor de alcool pur, la o temperatură de 20 °C, care poate fi obținut prin fermentarea totală a zahărului conținut în 100 de volume de produs la această temperatură.

„Titru alcoolic volumic total” înseamnă suma titrelor alcoolice dobândite și potențiale.

⁽¹⁾ Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale (reformare) (JO L 164, 26.6.2009, p. 45).

⁽²⁾ Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 330, 5.12.1998, p. 32).

ANEXA II

DENUMIRILE DE VÂNZARE ȘI DENUMIRILE PRODUSELOR VITIVINICOLE AROMATIZATE

A. DENUMIRILE DE VÂNZARE ȘI DESCRIERILE VINURILOR AROMATIZATE

1. Vin aromatizat

Produse care respectă definiția stabilită la articolul 3 alineatul (2).

2. Aperitiv pe bază de vin

Vin aromatizat care a putut face obiectul unui adaos de alcool.

Folosirea termenului „aperitiv” în acest context nu aduce atingere folosirii acestui termen pentru a defini produse care nu aparțin domeniului de aplicare al prezentului regulament.

3. Vermut

Vin aromatizat

— care a făcut obiectul unui adaos de alcool; și

— ale cărui caracteristici au fost obținute prin folosirea de substanțe corespunzătoare din speciile de pelin *Artemisia*.

4. Vinuri aromatizate amare

Vin aromatizat cu o aromă amară caracteristică care a făcut obiectul unui adaos de alcool.

Denumirea de vânzare de „vin aromatizat amar” este urmată de numele substanței aromatizante amare principale.

Denumirea de vânzare de „vin aromatizat amar” poate fi completată sau înlocuită cu următorii termeni:

— „Vin cu chinină”, în cazul în care aromatizarea principală este obținută cu aroma principală chinină;

— „*Bitter vino*”, în cazul în care aromatizarea principală este realizată cu aromă naturală de gențiană și când băutura a făcut obiectul unei colorări galbene și/sau roșii cu ajutorul unor coloranți autorizați; folosirea cuvântului „bitter” în acest context nu aduce atingere folosirii acestui cuvânt pentru a defini produse care nu aparțin domeniului de aplicare al prezentului regulament;

— „*Americano*”, în cazul în care aromatizarea este datorată prezenței substanțelor aromatizante naturale provenind din pelin și din gențiană și când băutura a făcut obiectul unei colorări galbene și/sau roșii cu coloranți autorizați.

5. Vin aromatizat cu ou

Vin aromatizat:

— care a făcut obiectul unui adaos de alcool;

— care a făcut obiectul unui adaos de gălbenuș de ou de calitate sau de extrase din acesta;

— care are un conținut în zahăr, exprimat în zahăr invertit, de mai mult de 200 de grame; și

— pentru prepararea căruia cantitatea minimă de gălbenuș de ou folosită în amestec este de 10 g/l.

Denumirea de vânzare de „vin aromatizat cu ou” poate fi însoțită de termenul „*cremovo*” atunci când produsul conține vin cu denumirea de origine protejată „Marsala” într-o proporție de minimum 80 %.

Denumirea de vânzare „vin aromatizat cu ou” poate fi însoțită de termenul „*cremovo zabaione*” atunci când produsul conține vin cu denumirea de origine protejată „Marsala” într-o proporție de minimum 80 % și are un conținut în gălbenuș de ou de minimum 60 g/l.

6. *Väkevä viiniglögi/Starkvinsglögg*

Vin aromatizat:

— care a făcut obiectul unui adaos de alcool; și

— al cărui gust caracteristic este obținut prin utilizarea cuișoarelor și/sau a scorțișoarei.

B. DENUMIRILE DE VÂNZARE ȘI DESCRIERILE PRODUSELOR BĂUTURILOR AROMATIZATE PE BAZĂ DE VIN

1. Băutură aromatizată pe bază de vin

Produse care respectă definiția stabilită la articolul 3 alineatul (3).

2. Băutură aromatizată pe bază de vin alcoolizată:

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care a făcut obiectul unui adaos de alcool;
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de cel puțin 7 % vol.;
- care a făcut obiectul unei îndulciri;
- care este obținută din vin alb;
- care a făcut obiectul unui adaos de distilat din stafide; și
- care este aromatizată exclusiv cu extract de nucșoară;

sau

- care a făcut obiectul unui adaos de alcool;
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de cel puțin 7 % vol.;
- care a făcut obiectul unei îndulciri;
- care este obținută din vin roșu; și
- care a făcut obiectul unui adaos de preparate aromatizante obținute exclusiv din condimente, ginseng, nuci, esențe de citrice și ierburi aromate.

3. *Sangría/Sangria*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută din vin;
- care este aromatizată prin adaos de extracte sau esențe naturale de citrice, cu sau fără sucul acestor fructe;
- care a putut face obiectul unui adaos de mirodenii;
- care a putut face obiectul unui adaos de dioxid de carbon;
- care nu a făcut obiectul unei colorări;
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 4,5 % vol. și mai puțin de 12 % vol.; și
- care poate conține particule solide provenind din pulpa sau din coaja citricelor; culoarea băuturii trebuie să provină exclusiv din materiile prime folosite.

Termenii „*Sangría*” sau „*Sangria*” pot fi folosiți ca denumire de vânzare doar în cazul în care produsul este produs în Spania sau Portugalia. Atunci când produsul este produs în alte state membre, termenii „*Sangría*” sau „*Sangria*” pot fi folosiți doar pentru a completa denumirea de vânzare „băutură aromatizată pe bază de vin”, cu condiția ca aceasta să fie însoțită de mențiunea: „fabricat în...”, urmat de numele statului membru producător sau al unei regiuni mai restrânse.

4. *Clarea*

Băutură aromatizată pe bază de vin, obținută din vin alb în aceleași condiții cu cele prevăzute pentru „*Sangría*”/„*Sangria*”.

Termenul „*Clarea*” poate fi folosit ca denumire de vânzare doar în cazul în care produsul este produs în Spania. Atunci când produsul este produs în alte state membre, termenul „*Clarea*” poate fi folosit doar pentru a completa denumirea de vânzare „băutură aromatizată pe bază de vin”, cu condiția ca aceasta să fie însoțită de mențiunea: „fabricat în...”, urmat de numele statului membru producător sau al unei regiuni mai restrânse.

5. *Zurra*

Băutură aromatizată pe bază de vin obținută prin adaos de brandy sau de rachiu de vin, conform definițiilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 110/2008 pentru băuturile *Sangría/Sangria* și *Clarea*, cu adaos eventual de bucăți de fructe. Titrul alcoolic volumic dobândit trebuie să fie de minimum 9 % vol. și mai puțin de 14 % vol.

6. *Bitter soda*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută din „*bitter vino*”, al cărei conținut în produsul final trebuie să fie de minimum 50 % în volum;
- care a făcut obiectul unui adaos de dioxid de carbon sau de apă gazoasă; și
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 8 % și maximum 10,5 % vol.

Folosirea cuvântului „*bitter*” în acest context nu aduce atingere folosirii acestuia pentru a defini produse care nu aparțin domeniului de aplicare al prezentului regulament.

7. *Kalte Ente*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută prin amestecul de vin, vin petiant sau de vin perlant cu vin spumant sau vin spumos;
- la care se adaugă substanțe naturale de lămâie sau extracte din aceste substanțe; și
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 7 % vol.

Conținutul produsului finit de vin spumant sau vin spumos trebuie să fie de minimum 25 % în volume.

8. *Glühwein*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută exclusiv din vin roșu sau din vin alb;
- care este aromatizată în principal cu scorțișoară și/sau cuișoare; și
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 7 % vol.

Fără a se aduce atingere cantităților de apă care rezultă din aplicarea punctului 2 din anexa I, se interzice adaosul de apă.

În cazul în care băutura a fost preparată din vin alb, denumirea de vânzare „*Glühwein*” trebuie completată prin cuvinte care indică vin alb, precum cuvântul „alb”.

9. *Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynos*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută exclusiv din vin roșu sau din vin alb;
- care este aromatizată în principal cu scorțișoară și/sau cuișoare; și
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 7 % vol.

În cazul în care băutura a fost preparată din vin alb, denumirea de vânzare „*Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynos*” trebuie completată prin cuvinte care indică vin alb, precum cuvântul „alb”.

10. *Maiwein*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută din vin cu adaos de plante de *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.), sau din extracte ale acesteia, astfel încât gustul de *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) să fie predominant; și
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 7 % vol.

11. *Maitrank*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută din vin alb sec în care au fost macerate plante de *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) sau căruia i s-au adăugat extracte din această plantă, cu adaos de portocale și/sau de alte fructe, eventual sub formă de suc, cu concentrate sau extracte, și care a fost supusă unei îndulciri cu maximum 5 % zahăr; și
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 7 % vol.

12. *Pelín*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută din vin alb sau roșu și un amestec special de ierburi,
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 8,5 % vol.; și
- care are un conținut de zahăr, exprimat ca zahăr invertit de 45-50 g/l și o aciditate totală de minimum 3 g/l, exprimată ca acid tartric.

13. *Aromatizovaný dezert*

Băutură aromatizată pe bază de vin:

- care este obținută din vin alb sau roșu, zahăr și un amestec de condimente de desert;
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 9 % și mai mică de 12 % vol.; și
- care are un conținut de zahăr, exprimat ca zahăr invertit, de 90-130 g/l și o aciditate totală de minimum 2,5 g/l, exprimată ca acid tartric.

Termenul „*Aromatizovaný dezert*” poate fi folosit ca denumire de vânzare doar în cazul în care produsul este produs în Republica Cehă. Atunci când produsul este produs în alte state membre, termenul „*Aromatizovaný dezert*” poate fi folosit doar pentru a completa denumirea de vânzare „băutură aromatizată pe bază de vin”, cu condiția ca aceasta să fie însoțită de mențiunea „fabricat în...”, urmat de numele statului membru producător sau al unei regiuni mai restrânse.

C. DENUMIRILE DE VÂNZARE ȘI DENUMIRILE COCTEILURILOR AROMATIZATE DIN PRODUSE VITIVINICOLE

1. Cocteil aromatizat din produse vitivinicole:

Produs care respectă definiția stabilită la articolul 3 alineatul (4).

Folosirea termenului „cocteil” în acest context nu aduce atingere folosirii acestuia pentru a defini produse care nu aparțin domeniului de aplicare al prezentului regulament.

2. Cocteil pe bază de vin

Cocteil aromatizat din produse vitivinicole:

- în care proporția de must de struguri concentrat nu depășește 10 % din volumul total al produsului finit;
- care are un titru alcoolic volumic dobândit mai mic de 7 % vol.; și
- în care conținutul în zahăr, exprimat în zahăr invertit, este sub 80 g/l.

3. Cocteil pe bază de semipetiant de struguri aromatizat

Cocteil aromatizat din produse vitivinicole:

- care este obținut exclusiv din must de struguri;
- care are un titru alcoolic volumic dobândit de maximum 4 % vol.; și
- care conține dioxid de carbon provenind exclusiv din fermentația produselor utilizate.

4. Cocteil de vin spumant

Cocteil aromatizat din produse vitivinicole care este amestecat cu vin spumant.

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CEE) nr. 1601/91	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatele (1)-(4)	Articolul 3 și anexa II
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (7)	—
Articolul 3	Articolul 4 alineatul (1) și anexa I
Articolul 4 alineatele (1)-(3)	Articolul 4 alineatul (1) și anexa I
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 5	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 5 alineatele (1) și (2)
Articolul 6 alineatul (2) litera (a)	Articolul 5 alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (2) litera (b)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (5)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 9
Articolul 7 alineatele (1) și (3)	—
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (1)	—
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 5 alineatele (1) și (2)
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (3)
—	Articolul 7
Articolul 8 alineatul (4) primul și al doilea paragraf	—
Articolul 8 alineatul (4) al treilea paragraf	Anexa I punctul 3 al doilea paragraf
Articolul 8 alineatul (4a)	—
Articolul 8 alineatele (5)-(8)	Articolul 8
Articolul 8 alineatul (9)	—
Articolul 9 alineatele (1)-(3)	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 31	Articolul 32
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 10a	Articolul 2 punctul 3 și articolele 10-30

Regulamentul (CEE) nr. 1601/91	Prezentul regulament
Articolul 11	Articolul 1 alineatul (3)
Articolele 12-15	Articolele 33 și 34
—	Articolul 35
Articolul 16	Articolul 36
Articolul 17	Articolul 37
Anexa I	Anexa I punctul 3 litera (a)
Anexa II	—

REGULAMENTUL (UE) NR. 252/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 26 februarie 2014****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 774/94 al Consiliului în ceea ce privește competențele de executare și competențele delegate conferite Comisiei**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 774/94 al Consiliului ⁽²⁾ conferă Comisiei o serie de competențe pentru punerea în aplicare a unora dintre dispozițiile acestui regulament.
- (2) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 774/94 ar trebui aliniate la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (3) În vederea completării sau a modificării anumitor elemente neesențiale ale Regulamentului (CE) nr. 774/94, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adoptarea de modificări la respectivul regulament, în cazul în care se ajustează volumele și alte condiții ale regimului contingentar, în special printr-o decizie a Consiliului de a încheia un acord cu una sau mai multe țări terțe. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (4) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 774/94 în ceea ce privește normele necesare pentru gestionarea regimului contingentar la care se face referire în acesta, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei.

Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 774/94 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 774/94 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 7 și 8 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 7

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele necesare pentru gestionarea regimului contingentar menționat în prezentul regulament și, dacă este cazul:

- (a) dispozițiile care garantează natura, proveniența și originea produsului;
- (b) dispoziția referitoare la recunoașterea documentului care permite verificarea garanțiilor menționate la litera (a); și
- (c) emiterea și durata de valabilitate a licențelor de import.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 8b alineatul (2).

Articolul 8

Pentru a respecta angajamentele internaționale, precum și în cazul în care volumele și alte condiții ale regimului contingentar menționat în prezentul regulament sunt ajustate de către Parlamentul European și Consiliu sau de către Consiliu, în special printr-o decizie a Consiliului privind încheierea unui acord cu una sau mai multe țări terțe, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 8a cu privire la modificările corespunzătoare aduse prezentului regulament.”

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 februarie 2014.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 774/94 al Consiliului din 29 martie 1994 privind deschiderea și modul de gestionare a anumitor contingente tarifare comunitare pentru carnea de vită și mânzat de calitate superioară, carnea de porc, carnea de pasăre, grâu, borceag și tărâțe, brizuri și alte reziduuri (JO L 91, 8.4.1994, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

2. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 8a

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la 9 aprilie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 8b

- (1) Comisia este asistată de Comitetul pentru organizarea comună a piețelor agricole, instituit prin articolul 229 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat atunci când, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens sau cel puțin un sfert dintre membrii comitetului solicită acest lucru.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13)."

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

Declarația Comisiei privind codificarea

Adoptarea prezentului regulament va avea drept consecință un număr substanțial de modificări ale actelor în cauză. Pentru a îmbunătăți lizibilitatea acestor acte, Comisia va propune codificarea lor cât mai rapid posibil după adoptarea regulamentului și nu mai târziu de 30 septembrie 2014.

Declarația Comisiei privind actele delegate

În contextul prezentului regulament, Comisia reamintește angajamentul, pe care și l-a asumat la punctul 15 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, de a furniza Parlamentului informații și documentație complete cu privire la reuniunile desfășurate de aceasta cu experți naționali în cadrul lucrărilor sale de pregătire a actelor delegate.

REGULAMENTUL (UE) NR. 253/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 26 februarie 2014****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 pentru a defini modalitățile de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, Comisia trebuie să reexamineze, sub rezerva confirmării fezabilității acesteia, modalitățile de realizare a obiectivului de 147 g CO₂/km până în 2020, inclusiv a formulelor din anexa I la regulamentul respectiv și a derogărilor prevăzute la articolul 11 din regulamentul menționat. Este oportun ca prezentul regulament să fie cât mai neutru posibil din punct de vedere al concurenței, echitabil din punct de vedere social și durabil.

(2) Având în vedere legătura dintre emisiile de CO₂ și consumul de combustibil, definirea modalităților de reducere a emisiilor de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare ar putea contribui și la reducerea consumului de combustibil și a costurilor aferente suportate de proprietarii unor astfel de vehicule, într-o manieră rentabilă.

(3) Este oportun să se precizeze că, pentru a verifica respectarea obiectivului de 147 g de CO₂/km, emisiile de CO₂ ar trebui să continue să fie măsurate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și cu măsurile de punere în aplicare a acestuia, precum și cu ajutorul tehnologiilor inovatoare.

(4) În conformitate cu analiza tehnică realizată în cadrul evaluării impactului, tehnologiile necesare pentru realizarea obiectivului de 147 g CO₂/km sunt disponibile, iar reducerile necesare pot fi obținute la un cost mai mic decât cel estimat în analiza tehnică anterioară realizată înainte de adoptarea Regulamentului (UE) nr. 510/2011. În plus, distanța dintre media actuală a emisiilor specifice de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi și obiectivul de 147 g de CO₂/km a scăzut, de asemenea. Prin urmare, fezabilitatea realizării obiectivului respectiv, până în 2020, este confirmată.

(5) Ca urmare a impactului disproporționat asupra micilor producători, care decurge din respectarea obiectivelor privind emisiile specifice definite în funcție de utilitatea vehiculului, din sarcina administrativă considerabilă a procedurii de derogare și din avantajele marginale generate privind reducerea emisiilor de CO₂ ale vehiculelor vândute de producătorii respectivi, producătorii care sunt responsabili pentru mai puțin de 1 000 de vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune pe an ar trebui să fie excluși din domeniul de aplicare al obiectivelor privind emisiile specifice și de la prima pentru emisii suplimentare.

(6) Procedura de acordare a unei derogări pentru micii producători ar trebui simplificată pentru a permite o mai mare flexibilitate în ceea ce privește momentul în care trebuie depusă o cerere de derogare de către astfel de producători și momentul în care Comisia urmează să o acorde.

(7) Pentru a permite industriei automobilelor să își asume investiții și inovări pe termen lung, este de dorit să se furnizeze indicații cu privire la modul în care Regulamentul (UE) nr. 510/2011 ar trebui modificat pentru perioada de după 2020. Aceste indicații ar trebui să se bazeze pe o evaluare a ratei de reducere necesare în

⁽¹⁾ JO C 44, 15.2.2013, p. 109.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 februarie 2014.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ produse de vehiculele ușoare (JO L 145, 31.5.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO L 171, 29.6.2007, p. 1).

conformitate cu obiectivele climatice pe termen lung ale Uniunii și a implicațiilor pentru dezvoltarea tehnologiilor rentabile de reducere a emisiilor de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare. Comisia ar trebui, până în 2015, să reexamineze astfel de aspecte și să înainteze un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la constatările sale. Raportul ar trebui să includă, după caz, propuneri de modificare a Regulamentului (UE) nr. 510/2011 în ceea ce privește stabilirea unor obiective de emisii de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare noi dincolo de 2020, inclusiv posibila stabilire a unui obiectiv realist și realizabil pentru 2025, pe baza unei evaluări de impact cuprinzătoare care ar ține seama de menținerea competitivității în domeniul industriei și al industriilor conexe, urmărind în același timp o traiectorie clară de reducere a emisiilor, în conformitate cu obiectivele climatice pe termen lung ale Uniunii. La elaborarea unor astfel de propuneri, Comisia ar trebui să se asigure că acestea sunt cât mai neutre posibil din punct de vedere concurențial și că sunt echitabile din punct de vedere social și durabile.

- (8) Emisiile de gaze cu efect de seră legate de aprovizionarea cu energie și de producția și casarea autovehiculelor sunt componente semnificative ale amprentei de carbon globale actuale a transporturilor rutiere și se preconizează că importanța acestora va crește semnificativ în viitor. Prin urmare, ar trebui să se ia măsuri de politică pentru a-i orienta pe producători spre soluții optime care să țină seama în special de emisiile de gaze cu efect de seră asociate cu generarea de energie furnizată vehiculelor, cum ar fi electricitatea și carburanții alternativi, și pentru a garanta că emisiile respective în amonte nu erodează beneficiile legate de îmbunătățirea consumului operațional de energie al vehiculelor vizată în cadrul Regulamentului (UE) nr. 510/2011.
- (9) În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 510/2011, Comisia trebuie să publice un raport privind disponibilitatea datelor referitoare la amprenta la sol și la sarcina utilă, precum și privind utilizarea acestora ca parametri de utilitate pentru determinarea obiectivelor privind emisiile specifice de CO₂, în conformitate cu formulele din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 510/2011. Deși informațiile respective sunt disponibile și posibila lor utilizare a fost evaluată în studiul de impact, s-a concluzionat că este mai rentabil să se mențină masa în stare de funcționare ca parametru de utilitate pentru obiectivul prevăzut pentru anul 2020 pentru vehiculele utilitare ușoare.
- (10) Este oportun să se rețină abordarea privind stabilirea unui obiectiv bazată pe o relație liniară între utilitatea vehiculului utilitar ușor și obiectivul său de reducere a emisiilor de CO₂, astfel cum este exprimat în formulele din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 510/2011, întrucât aceasta permite menținerea diversității pieței vehiculelor utilitare ușoare, precum și capacitatea producătorilor de a satisface diversele cerințe ale consumatorilor și, prin urmare, se evită orice denaturare nejustificată a concurenței. Cu toate acestea, este oportun ca

abordarea respectivă să fie actualizată, pentru a reflecta cele mai recente date disponibile privind înmatriculările de vehicule utilitare ușoare noi.

- (11) În evaluarea de impact, Comisia a evaluat disponibilitatea datelor privind amprenta la sol și utilizarea amprentei la sol ca parametru de utilitate în formulele prevăzute în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 510/2011. Pe baza respectivei evaluări, Comisia a concluzionat că parametru de utilitate utilizat în formula pentru 2020 ar trebui să fie masa.
- (12) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, Comisia trebuie să efectueze o evaluare a impactului cu scopul de a revizui procedurile de testare, astfel încât să reflecte în mod adecvat performanțele reale în materie de emisii de CO₂ ale autoturismelor. Regulamentul (UE) nr. 510/2011 extinde revizuirea procedurilor de testare pentru a include vehiculele utilitare ușoare. Este necesară modificarea noului ciclu de conducere european (*New European Driving Cycle - NEDC*) utilizat în prezent, pentru a asigura caracterul reprezentativ al acestuia în ceea ce privește condițiile reale de conducere și pentru a evita subestimarea emisiilor reale de CO₂ și a consumului real de combustibil. Ar trebui să se convină cât mai curând fezabil asupra unei noi proceduri de testare, mai realiste și mai fiabile. Lucrări în acest sens se desfășoară în contextul elaborării unei proceduri de testare armonizate la nivel mondial a vehiculelor ușoare (*Worldwide harmonized Light vehicles Test Procedure - WLTP*) în cadrul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite, însă nu sunt încă finalizate. Pentru a asigura faptul că emisiile specifice de CO₂ indicate pentru autoturismele noi și vehiculele utilitare ușoare noi sunt aduse mai aproape de valoarea reală a emisiilor produse în condiții normale de utilizare, WLTP ar trebui pus în aplicare cât mai curând cu putință. Având în vedere contextul menționat, anexa I la Regulamentul (UE) nr. 510/2011 stabilește limitele de emisii pentru anul 2020, măsurate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 și cu anexa XII la Regulamentul (CE) nr. 692/2008 al Comisiei ⁽²⁾. În cazul în care procedurile de testare sunt modificate, limitele stabilite în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 510/2011 ar trebui să fie adaptate pentru a se asigura o rigoare comparabilă pentru producători și clase de vehicule. Prin urmare, Comisia ar trebui să efectueze un studiu de corelare solid între NEDC și noile cicluri de testare WLTP pentru a asigura caracterul reprezentativ al acestuia în ceea ce privește condițiile de conducere reale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 140, 5.6.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 692/2008 al Comisiei din 18 iulie 2008 de punere în aplicare și modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO L 199, 28.7.2008, p. 1).

- (13) Pentru a asigura că emisiile reale la scară mondială sunt reflectate în mod adecvat și că valorile CO₂ măsurate sunt strict comparabile, Comisia ar trebui să garanteze că elementele din procedura de testare care au o influență semnificativă asupra emisiilor de CO₂ măsurate sunt definite în mod strict, pentru a preveni utilizarea unor flexibilități ale ciclului de testare de către producători. Abaterile dintre valorile emisiilor de CO₂ obținute la omologarea de tip și emisiile produse de vehiculele puse în vânzare ar trebui abordate, inclusiv prin luarea în considerare a unei proceduri de testare a conformității în funcționare care să asigure o testare independentă a unui eșantion reprezentativ de vehicule de vânzare, precum și modalități de rezolvare a situațiilor de divergență substanțială demonstrată între studiu și emisiile de CO₂ inițiale obținute la omologarea de tip.
- (14) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume definirea modalităților de realizare a obiectivului prevăzut pentru anul 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (15) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 510/2011 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 510/2011 se modifică după cum urmează:

- La articolul 1, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Începând din 2020, prezentul regulament stabilește un obiectiv de 147 g CO₂/km pentru media emisiilor de CO₂ produse de vehiculele utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune, măsurat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 și cu măsurile de punere în aplicare a acestuia și tehnologiile inovatoare.”
- La articolul 2, se adaugă următorul alineat:

„(4) Articolul 4, articolul 8 alineatul (4) literele (b) și (c), articolul 9 și articolul 10 alineatul (1) literele (a) și (c) nu se aplică în cazul unui producător care, împreună cu toate întreprinderile sale asociate, este responsabil pentru mai puțin de 1 000 de vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune în anul calendaristic precedent.”
- La articolul 11 alineatul (3), ultima teză se elimină.
- Articolul 12 se modifică după cum urmează:
 - alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La solicitarea unui furnizor sau a unui producător, se ține seama de reducerile emisiilor de CO₂ realizate prin intermediul utilizării tehnologiilor inovatoare sau a unei combinații de tehnologii inovatoare (denumite în continuare «pachete tehnologice inovatoare»).

Contribuția totală a tehnologiilor menționate la reducerea obiectivului privind emisiile specifice al unui producător poate fi de cel mult 7 g CO₂/km.”;

- la alineatul (2), fraza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Până la 31 decembrie 2012, Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, dispoziții detaliate privind o procedură de aprobare a tehnologiilor inovatoare sau a pachetelor tehnologice inovatoare menționate la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14 alineatul (2) din prezentul regulament. Dispozițiile detaliate respective sunt în conformitate cu dispozițiile stabilite la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 443/2009 și se bazează pe următoarele criterii privind tehnologiile inovatoare:”.

- Articolul 13 se modifică după cum urmează:

- alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la data de 31 decembrie 2015, Comisia reexaminează obiectivele privind emisiile specifice și modalitățile stabilite, precum și alte aspecte din prezentul regulament în vederea stabilirii obiectivelor privind emisiile de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare noi pentru perioada de după 2020. În această privință, evaluarea ratei de reducere necesare se realizează în conformitate cu obiectivele climatice pe termen lung ale Uniunii și cu implicațiile pentru dezvoltarea unei tehnologii rentabile de reducere a emisiilor de CO₂ pentru vehiculele comerciale ușoare. Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind rezultatul respectivei reexaminări. Raportul respectiv trebuie să includă orice propunere adecvată de modificare a prezentului regulament, inclusiv posibila stabilire a unui obiectiv realist și realizabil, pe baza unei evaluări de impact cuprinzătoare care va ține seama de menținerea competitivității în domeniul industriei vehiculelor comerciale ușoare și al industriilor sale conexe. La elaborarea unor astfel de propuneri, Comisia trebuie să se asigure că acestea sunt cât mai neutre posibil din punct de vedere concurențial și că sunt echitabile din punct de vedere social și durabile.”;

- alineatul (6) se modifică după cum urmează:

- al doilea paragraf se elimină;

- paragraful al patrulea se înlocuiește cu următoarele două paragrafe:

„Prin intermediul actelor de punere în aplicare, Comisia determină parametrii de corelare necesari pentru a reflecta eventualele schimbări în procedura de testare reglementară utilizată pentru măsurarea emisiilor specifice de CO₂ menționată în Regulamentul (CE) nr. 715/2007 și în Regulamentul (CE) nr. 692/2008 al Comisiei (*). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14 alineatul (2) din prezentul regulament.

Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 15 și sub rezerva condițiilor stabilite la articolele 16 și 17 pentru a adapta formulele prevăzute în anexa I, utilizând metodologia adoptată în conformitate cu primul paragraf, asigurând totodată faptul că cerințele de reducere a emisiilor aplicabile producătorilor și vehiculelor de utilitate diferită în cadrul procedurilor de testare vechi și noi se caracterizează printr-o rigoare comparabilă.

(*) Regulamentul (CE) nr. 692/2008 al Comisiei din 18 iulie 2008 de punere în aplicare și modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO L 199, 28.7.2008, p. 1).”

6. La articolul 14 se adaugă următorul alineat:

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

„(2a) În cazul în care comitetul menționat la alineatul (1) nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”

7. La punctul 1 din anexa I, se adaugă următoarea literă:

„(c) începând din 2020:

Emisiile specifice orientative de
 $CO_2 = 147 + a \cdot (M - M_0)$

unde:

M = masa vehiculului în kilograme (kg)

M₀ = valoarea adoptată în conformitate cu articolul 13 alineatul (5)

a = 0,096.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

REGULAMENTUL (UE) NR. 254/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 februarie 2014

privind un program multianual privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1926/2006/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 169,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „Europa 2020 – O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” („Strategia Europa 2020”) face apel la acordarea mijloacelor necesare cetățenilor pentru a participa pe deplin la piața internă, ceea ce necesită consolidarea capacității și încrederii lor de a achiziționa bunuri și servicii transfrontaliere, în special online.

(2) Uniunea contribuie la asigurarea unui înalt nivel de protecție a consumatorilor și la afirmarea acestora ca element central al pieței interne prin sprijinirea și completarea politicilor statelor membre, căutând să asigure faptul că cetățenii pot profita pe deplin de avantajele pieței interne și că, în acest sens, siguranța și interesele lor juridice și economice sunt protejate în mod corespunzător prin intermediul unor acțiuni concrete.

(3) Programul multianual privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 („programul”) ar trebui să contribuie la asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și să sprijine pe deplin ambițiile Strategiei Europa 2020 în ceea ce privește creșterea și competitivitatea, integrând preocupările specifice ale Strategiei Europa 2020 referitoare la Agenda digitală pentru Europa, pentru a garanta că digitalizarea conduce realmente la un nivel superior de bunăstare a consumatorilor, la creștere durabilă, prin trecerea la modele de consum mai sustenabile, la integrare socială, prin luarea în considerare a situației specifice a consumatorilor vulnerabili și a nevoilor unei populații în curs de îmbătrânire, precum și la o reglementare inteligentă, printre altele prin monitorizarea pieței de consum, în vederea elaborării unor reglementări inteligente și bine orientate.

(4) Comunicarea Comisiei din 22 mai 2012 intitulată „O agendă a consumatorului european – Stimularea încrederii și a creșterii economice” („Agenda consumatorilor”) stabilește un cadru strategic pentru politica privind protecția consumatorilor a Uniunii din anii ce vin, prin sprijinirea intereselor acestora în toate politicile Uniunii. Obiectivul Agendei consumatorului constă în elaborarea unei strategii prin intermediul căreia acțiunea politică să sprijine în mod eficace și efectiv consumatorii pe parcursul întregii lor vieți, prin punerea la dispoziția lor a unor produse și servicii sigure, prin informarea și educarea lor, prin sprijinirea organismelor care îi reprezintă, prin consolidarea drepturilor lor, prin asigurarea accesului lor la justiție și la măsuri reparatorii și prin asigurarea aplicării legislației din domeniul protecției consumatorilor.

(5) Recentă criză economică a evidențiat o serie de deficiențe și incoerențe pe piața internă, care au avut repercusiuni negative în ceea ce privește încrederea consumatorilor și a cetățenilor. Deși este necesar ca constrângerile bugetare cu care se confruntă în prezent Uniunea să fie recunoscute, aceasta ar trebui totuși să furnizeze mijloace financiare adecvate pentru a permite realizarea obiectivelor programului și, prin urmare, ar trebui să sprijine Strategia Europa 2020.

(6) Eliminarea obstacolelor nejustificate și disproporționate din calea funcționării corespunzătoare a pieței interne și sporirea încrederii cetățenilor în acest sistem, în special în cazul cumpărăturilor transfrontaliere, sunt esențiale pentru realizarea pieței interne. Uniunea ar trebui să urmărească crearea condițiilor potrivite pentru a acorda mai multă putere consumatorilor, punând la dispoziția lor suficiente instrumente, cunoștințe și competențe pentru a lua decizii judicioase și în cunoștință de cauză și măbind gradul de sensibilizare în rândul lor.

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 89.

⁽²⁾ JO C 225, 27.7.2012, p. 217.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 februarie 2014.

- (7) Prezentul regulament ține seama de mediul economic, social și tehnic și de provocările emergente concomitente. În special, acțiunile finanțate în cadrul programului vor căuta să abordeze aspecte legate de globalizare, digitalizare, complexitatea crescândă a deciziilor pe care trebuie să le ia consumatorii, necesitatea de a evolua spre modele de consum mai sustenabile, îmbătrânirea populației, excluderea socială și problema consumatorilor vulnerabili. Integrarea intereselor consumatorilor în toate politicile Uniunii, în conformitate cu articolul 12 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), constituie o prioritate de prim rang. Coordonarea cu alte politici și programe ale Uniunii este un element cheie pentru garantarea faptului că interesele consumatorilor sunt luate în considerare pe deplin în alte politici. Pentru a promova sinergiile și a evita redundanțele, alte fonduri și programe ale Uniunii ar trebui să prevadă sprijin financiar pentru integrarea intereselor consumatorilor în domeniile lor respective.
- (8) Programul ar trebui să asigure un grad ridicat de protecție pentru toți consumatorii, acordând o atenție deosebită consumatorilor vulnerabili, astfel încât să se ia în considerare nevoile lor specifice și să li se consolideze capacitățile, în conformitate cu Rezoluția Parlamentului European din 22 mai 2012 referitoare la o strategie pentru consolidarea drepturilor consumatorilor vulnerabili⁽¹⁾. În special, programul ar trebui să garanteze accesul consumatorilor vulnerabili la informații privind bunurile și serviciile, astfel încât aceștia să beneficieze de șanse egale de a face alegeri în mod independent și în cunoștință de cauză, în special deoarece consumatorii vulnerabili pot întâmpina dificultăți în ceea ce privește accesarea și înțelegerea informațiilor ce le sunt destinate și, în consecință, sunt expuși riscului de a fi induși în eroare.
- (9) Programul ar trebui să țină seama în mod special de copii, colaborând, de asemenea, cu părțile interesate pentru a le angaja să se adreseze minorilor printr-o publicitate responsabilă, și, în special, prin combaterea publicității online înșelătoare.
- (10) Acțiunile respective ar trebui să fie prevăzute în program, oferind Uniunii un cadru pentru finanțarea acestora. În conformitate cu articolul 54 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾, prezentul regulament furnizează temeiul juridic al acțiunilor respective și al punerii în aplicare a programului. Prezentul regulament se bazează pe și
- continuă acțiunile finanțate în conformitate cu Decizia nr. 1926/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽³⁾.
- (11) Este important ca protecția consumatorilor să fie îmbunătățită. Pentru a realiza obiectivul general menționat, ar trebui să fie stabilite obiective specifice în ceea ce privește siguranța, informarea și educarea consumatorilor, sprijinirea organizațiilor consumatorilor la nivelul Uniunii, drepturile și măsurile reparatorii, precum și asigurarea respectării drepturilor consumatorilor. Valoarea și impactul măsurilor luate în cadrul programului ar trebui să fie monitorizate și evaluate periodic, pentru a facilita elaborarea unei politici mai inteligente în interesul consumatorilor. Pentru a evalua politica privind protecția consumatorilor și în mod special impactul exact al măsurilor luate, ar trebui să fie stabiliți indicatori, a căror valoare ar trebui totuși să fie analizată într-un context mai larg.
- (12) Este important să fie sporită încrederea consumatorilor. Pentru atingerea acestui obiectiv, este necesară consolidarea capacității de acțiune, în special printr-un sprijin financiar adecvat al organizațiilor de protecție a consumatorilor de la nivelul Uniunii și al centrelor europene ale consumatorilor, ținând seama de rolul important pe care acestea îl joacă în furnizarea de informații și asistență pentru consumatori în legătură cu drepturile lor, în sprijinirea consumatorilor în contextul litigiilor lor, în special în ceea ce privește accesul la mecanisme adecvate de soluționare a litigiilor, precum și în promovarea intereselor consumatorilor în ceea ce privește funcționarea adecvată a pieței interne. Aceste organizații și centre ar trebui să aibă capacitatea de a consolida protecția și încrederea consumatorilor, desfășurând acțiuni la fața locului și ajustând ajutorul, informația și educația la nivel individual.
- (13) Este necesar să se prevadă acțiunile eligibile prin care aceste obiective urmează să fie îndeplinite.
- (14) Este necesar să se definească categoriile de beneficiari potențiali eligibili pentru acordarea de granturi.
- (15) O valoare de referință financiară pentru program, în sensul punctului 17 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, privind cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară⁽⁴⁾ este inclusă în prezentul regulament, fără ca aceasta să afecteze competențele bugetare ale Parlamentului European și ale Consiliului, în conformitate cu prevederile TFUE.

⁽¹⁾ JO C 264 E, 13.9.2013, p. 11.

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽³⁾ Decizia nr. 1926/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui program de acțiune comunitară în domeniul politicii de protecție a consumatorilor (2007-2013) (JO L 404, 30.12.2006, p. 39).

⁽⁴⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

- (16) În conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare, transparenței și flexibilității în punerea în aplicare a programului, continuarea agenției executive ar trebui să poată fi posibilă în cazul în care sunt îndeplinite toate cerințele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (17) Cheltuielile realizate din fondurile Uniunii și ale statelor membre în domeniul siguranței și educării consumatorilor, al drepturilor consumatorilor și al aplicării legii ar trebui să fie coordonate mai bine pentru a asigura complementaritatea și o mai bună eficiență și vizibilitate, precum și pentru a obține un nivel mai bun de sinergie bugetare.
- (18) Acordul privind Spațiul Economic European prevede cooperarea în domeniul protecției consumatorilor între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țările din cadrul Asociației Europene a Liberului Schimb participante la Spațiul Economic European, pe de altă parte. Ar trebui, de asemenea, să fie incluse dispoziții care să deschidă programul pentru participarea altor țări, în special a țărilor învecinate cu Uniunea și a țărilor care solicită aderarea, sunt candidate la aderare sau sunt în curs de aderare la Uniune.
- (19) În contextul punerii în aplicare a programului și date fiind mondializarea lanțului de producție și interdependența crescândă a piețelor, cooperarea cu țările terțe care nu participă la program ar trebui să fie încurajată, ținând seama de toate acordurile relevante dintre aceste țări și Uniune.
- (20) Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește adaptarea indicatorilor prevăzuți în anexa II, pentru a se ține seama de modificările cadrului legislativ în domeniul protecției consumatorilor, precum și în ceea ce privește modificarea anexei I prin eliminarea anumitor acțiuni vizate, pentru a se ține seama de rezultatele unui raport de evaluare elaborat de Comisie. Realizarea de către Comisie a consultărilor adecvate în timpul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, este deosebit de importantă. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, corespunzătoare și în timp util a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.
- (21) Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în vederea adoptării programelor de activitate anuale. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Dat fiind că programul nu definește criteriile de
- siguranță a produselor, ci vizează asigurarea de sprijin financiar instrumentelor de punere în aplicare a politicii în materie de siguranță a produselor și având în vedere suma relativ mică în cauză, este oportun să se aplice procedura de consultare.
- (22) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale, în cadrul ciclului de cheltuieli, inclusiv prin prevenirea, identificarea și investigarea neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, alocate în mod necuvenit sau utilizate incorect și, dacă este necesar, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (23) Având în vedere faptul că obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din cauza caracterului transfrontalier al problemelor implicate, dar, datorită potențialului crescut al acțiunii Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestor obiective.
- (24) Decizia nr. 1926/2006/CE ar trebui să fie abrogată.
- (25) Este oportun să se asigure o tranziție lină și continuă de la programul de acțiune comunitară în domeniul politicii privind protecția consumatorilor (2007-2013) instituit prin Decizia nr. 1926/2006/CE și prezentul program, în special în ceea ce privește continuarea măsurilor multianuale și evaluarea succeselor programului precedent și a domeniilor care necesită o atenție sporită. De asemenea, durata prezentului program ar trebui să se alinieze cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 prevăzută de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽³⁾. În consecință, prezentul program ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014. Începând cu 1 ianuarie 2021, creditele pentru asistență tehnică și administrativă ar trebui să acopere, în cazul în care este necesar, cheltuielile legate de gestionarea acțiunilor care nu sunt finalizate până la sfârșitul anului 2020,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Programul multianual privind protecția consumatorilor

Prezentul regulament instituie un program multianual privind protecția consumatorilor pentru perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2020 („programul”).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a statutului agențiilor executive cărora urmează să li se încredințeze anumite sarcini în gestionarea programelor comunitare (JO L 11, 16.1.2003, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

*Articolul 2***Obiectiv general**

Obiectivul general al programului este acela de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, de a acorda mai multă putere consumatorilor și de a permite afirmarea acestora ca element central al pieței interne în cadrul unei strategii generale pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Programul va realiza acest obiectiv contribuind la protecția sănătății, a siguranței și a intereselor juridice și economice ale consumatorilor, precum și la promovarea dreptului acestora la informare, educare și organizare în vederea apărării intereselor lor, sprijinind integrarea intereselor consumatorilor în alte domenii de politică. Programul completează, susține și monitorizează politicile statelor membre.

*Articolul 3***Stabilirea obiectivelor și a indicatorilor**

(1) Obiectivele generale menționate la articolul 2 se realizează prin următoarele obiective specifice:

(a) obiectivul I – Siguranța: consolidarea și îmbunătățirea siguranței produselor prin supravegherea eficace a pieței în întreaga Uniune.

Acest obiectiv va fi evaluat în special prin intermediul activității și eficacității sistemului de alertă rapidă al UE pentru produse de consum periculoase (RAPEX);

(b) obiectivul II – Informarea și educarea consumatorilor și sprijinirea organizațiilor consumatorilor: îmbunătățirea educării și informării consumatorilor și sensibilizarea acestora cu privire la drepturile care le revin, dezvoltarea bazei de informații privind politica din domeniul protecției consumatorilor și sprijinirea organizațiilor de consumatori, ținând seama și de nevoile specifice ale consumatorilor vulnerabili;

(c) obiectivul III – Drepturi și măsuri reparatorii: dezvoltarea și consolidarea drepturilor consumatorilor în special prin măsuri de reglementare inteligentă și îmbunătățirea accesului la măsuri reparatorii simple, eficiente, rapide și necesitare, inclusiv soluționarea alternativă a litigiilor.

Acest obiectiv va fi evaluat în special prin recurgerea la soluționarea alternativă a litigiilor pentru a rezolva litigii transfrontaliere și prin activitatea unui sistem online de soluționare a litigiilor la nivelul Uniunii, precum și în funcție de procentajul de consumatori care au inițiat o acțiune ca răspuns la o problemă cu care s-au confruntat;

(d) obiectivul IV – Aplicarea legii: sprijinirea asigurării respectării drepturilor consumatorilor prin consolidarea cooperării între organismele naționale de asigurare a respectării legislației și prin acordarea de consiliere consumatorilor.

Acest obiectiv va fi evaluat în special prin nivelul fluxului informațional și al eficacității cooperării în cadrul Rețelei de cooperare în materie de protecție a consumatorului, precum și prin activitatea centrelor europene ale consumatorilor și prin notorietatea acestora în rândul consumatorilor.

Participarea și informarea la standarde de calitate ridicată a consumatorilor reprezintă o prioritate transversală și, drept urmare, se regăsește explicit, ori de câte ori este posibil, în toate obiectivele și acțiunile sectoriale finanțate în cadrul programului.

(2) Descrierea indicatorilor este prevăzută în anexa II.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15 în vederea adaptării indicatorilor prevăzuți în anexa II.

*Articolul 4***Acțiuni eligibile**

Obiectivele specifice menționate la articolul 3 se realizează prin acțiunile eligibile enumerate în lista de mai jos:

(a) care intră sub incidența obiectivului I – Siguranță:

1. recomandări științifice și analiză de risc relevante pentru sănătatea și siguranța consumatorilor în ceea ce privește produsele nealimentare și serviciile, inclusiv sprijin pentru sarcinile comitetelor științifice independente instituite prin Decizia nr. 2008/721/CE a Comisiei ⁽¹⁾;

2. coordonarea supravegherii pieței și acțiuni de asigurare a respectării normelor aplicabile în materie de siguranță a produselor în ceea ce privește Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, precum și acțiuni vizând îmbunătățirea siguranței serviciilor pentru consumatori;

3. întreținerea și dezvoltarea suplimentară a bazelor de date privind produsele cosmetice;

(b) care intră sub incidența obiectivului II – Informarea și educarea consumatorilor și sprijinirea organizațiilor consumatorilor:

⁽¹⁾ Decizia nr. 2008/721/CE a Comisiei din 5 august 2008 de instituire a unei structuri consultative compuse din comitete științifice și experți în domeniul siguranței consumatorilor, sănătății publice și mediului și de abrogare a Deciziei 2004/210/CE (JO L 241, 10.9.2008, p. 21).

⁽²⁾ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4).

4. crearea și îmbunătățirea accesibilității bazei de informații pentru elaborarea politicilor în domenii care afectează consumatorii, pentru elaborarea unor reglementări inteligente și bine orientate și pentru identificarea eventualelor disfuncționalități ale pieței sau a modificărilor survenite în ceea ce privește nevoile consumatorilor, care oferă o bază pentru elaborarea politicii privind protecția consumatorilor, identificarea celor mai problematice domenii pentru consumatori și integrarea intereselor consumatorilor în celelalte politici ale Uniunii;
 5. sprijin prin finanțarea organizațiilor de consumatori de la nivelul Uniunii și prin consolidarea capacităților pentru organizațiile de consumatori la nivelul Uniunii, la nivel național și la nivel regional, mărirea transparenței și intensificarea schimburilor de cele mai bune practici și de experiență;
 6. creșterea gradului de transparență a piețelor de consum și a informațiilor destinate consumatorilor, asigurând faptul că se pun la dispoziția consumatorilor date comparabile, fiabile și ușor accesibile, inclusiv pentru cazurile transfrontaliere, pentru a-i ajuta să compare nu numai prețurile, ci și calitatea și sustenabilitatea bunurilor și serviciilor;
 7. consolidarea educației consumatorilor ca proces pe toată durata vieții, acordându-se o atenție specială consumatorilor vulnerabili;
- (c) care intră sub incidența obiectivului III – Drepturi și măsuri reparatorii:
8. elaborarea de către Comisie a legislației în materie de protecție a consumatorilor și a altor inițiative de reglementare, monitorizarea transpunerii efectuate de către statele membre și evaluarea ulterioară a impactului acesteia, promovarea inițiativelor de coreglementare și de autoreglementare, precum și monitorizarea impactului efectiv al acestor inițiative pe piețele de consum;
 9. facilitarea accesului la mecanismele de soluționare a litigiilor pentru consumatori, în mod special la sistemele de soluționare alternativă a litigiilor, inclusiv printr-un sistem online la nivelul Uniunii și crearea unei rețele a entităților naționale de soluționare alternativă a litigiilor, acordând o atenție specială unor măsuri adecvate pentru nevoile și drepturile consumatorilor vulnerabili; monitorizarea funcționării și eficacității mecanismelor de soluționare a litigiilor destinate consumatorilor, și prin dezvoltarea și întreținerea instrumentelor informatice corespunzătoare și prin schimbul referitor la cele mai bune practici curente și de experiență la nivelul statelor membre;
- (d) care intră sub incidența obiectivului IV – Aplicarea legii:
10. coordonarea acțiunilor de supraveghere și de asigurare a respectării legislației relevante în ceea ce privește Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
 11. participarea financiară la acțiunile organizate în comun cu organisme publice sau nonprofit care constituie rețele la nivel UE care oferă informații și asistență consumatorilor pentru a-i ajuta să își exercite drepturile și să obțină acces la servicii adecvate de soluționare a litigiilor, inclusiv sisteme de soluționare extrajudiciară online (Rețeaua Centrelor Europene ale Consumatorilor).
- Acolo unde este cazul, acțiunile eligibile menționate la primul paragraf de la prezentul articol sunt prezentate în anexa I într-un mod mai detaliat, fiecare dintre ele incluzând o listă a acțiunilor specifice.
- Articolul 5*
- Beneficiarii eligibili pentru granturi**
- (1) Granturile pentru funcționarea organizațiilor consumatorilor la nivelul Uniunii pot fi acordate organizațiilor europene ale consumatorilor care îndeplinesc toate condițiile următoare:
- (a) sunt neguvernamentale, fără scop lucrativ, independente de conflicte de interese de ordin industrial, comercial, de afaceri sau de altă natură și au ca obiective și activități principale promovarea și protecția sănătății, siguranței și intereselor economice și juridice ale consumatorilor din Uniune;
 - (b) sunt mandatate să reprezinte interesele consumatorilor la nivelul Uniunii de către organizații ale consumatorilor din cel puțin jumătate din statele membre care sunt reprezentative, în conformitate cu normele sau practicile naționale, și sunt active la nivel național sau regional.
- (2) Granturile pentru funcționarea organismelor internaționale care promovează principii și politici care contribuie la obiectivele programului pot fi acordate organizațiilor care îndeplinesc toate condițiile următoare:
- (a) sunt neguvernamentale, fără scop lucrativ, independente de conflicte de interese de ordin industrial, comercial, de afaceri sau de altă natură și au ca obiective și activități principale promovarea și protecția sănătății, siguranței și intereselor economice ale consumatorilor;
- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorilor (JO L 364, 9.12.2004, p. 1).

(b) desfășoară următoarele activități: pun la dispoziția reprezentanților consumatorilor din Uniune și din țările terțe un mecanism formal prin care aceștia pot contribui la discuțiile politice și la elaborarea politicilor, organizează reuniuni cu funcționari responsabili pentru politici și cu organisme de reglementare a acestora în vederea promovării și susținerii intereselor consumatorilor față de autoritățile publice, identifică probleme și provocări comune în domeniul protecției consumatorilor, promovează punctul de vedere al consumatorilor în contextul relațiilor bilaterale dintre Uniune și țările terțe, contribuie la împărtășirea și difuzarea experienței și cunoștințelor despre aspecte legate de protecția consumatorilor în Uniune și în țările terțe și formulează recomandări în vederea elaborării politicilor în acest domeniu.

(3) Granturile pentru funcționarea organismelor de la nivelul Uniunii, înființate în vederea coordonării acțiunilor de aplicare a legislației în materie de siguranță a produselor, pot fi acordate organismelor recunoscute în acest sens de legislația Uniunii.

(4) Granturile pentru acțiuni destinate organismelor de la nivelul Uniunii în vederea elaborării de coduri de conduită, de bune practici și de orientări privind compararea prețurilor, calității și sustenabilității pot fi acordate unor organisme care respectă toate condițiile următoare:

(a) sunt neguvernamentale, fără scop lucrativ, independente de conflicte de interese de ordin industrial, comercial, de afaceri sau de altă natură și au printre obiectivele și activitățile lor principale promovarea și protecția intereselor consumatorilor;

(b) sunt active în cel puțin jumătate din statele membre.

(5) Granturile pentru organizarea unor evenimente ale Președinției dedicate politicii Uniunii privind protecția consumatorilor pot fi acordate autorităților naționale din statul membru care deține președinția formațiunilor Consiliului, cu excepția celei de Afaceri Externe, sau unor organisme desemnate de statul membru respectiv.

(6) Granturile pentru acțiuni destinate autorităților din statele membre responsabile de aspectele privind consumatorii și autorităților corespunzătoare din țările terțe pot fi acordate autorităților notificate Comisiei în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 sau cu Directiva 2001/95/CE de un stat membru sau de o țară terță prevăzută la articolul 7 din prezentul regulament sau unor organisme fără scop lucrativ desemnate în mod special de către autoritățile respective în acest scop.

(7) Granturile pentru funcționarii însărcinați cu aplicarea legii din statele membre și țări terțe pot fi acordate funcționarilor din cadrul autorităților notificate Comisiei în sensul Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și al Directivei 2001/95/CE de un stat membru sau de o țară terță prevăzută la articolul 7 din prezentul regulament.

(8) Granturile pentru acțiuni pot fi acordate unui organism desemnat de un stat membru sau de o țară terță prevăzută la articolul 7, care este un organism fără scop lucrativ selectat printr-o procedură transparentă sau un organism public. Organismul desemnat trebuie să facă parte dintr-o rețea a Uniunii care furnizează informații și asistență consumatorilor pentru a-i ajuta să își exercite drepturile și să obțină un acces adecvat la serviciile de soluționare a litigiilor (Rețeaua Centrelor Europene ale Consumatorilor). Se poate institui un parteneriat-cadru, ca un mecanism de cooperare pe termen lung, între Comisie și Rețeaua Centrelor Europene ale Consumatorilor și/sau organismele constitutive ale acesteia.

(9) Granturile pentru acțiuni pot fi acordate organismelor de tratare a reclamațiilor care sunt înființate și își desfășoară activitatea în statele membre ale Uniunii și în țări din cadrul Asociației Europene a Liberului Schimb care participă la Spațiul Economic European, care sunt responsabile pentru colectarea reclamațiilor consumatorilor sau care încearcă să soluționeze reclamații sau acordă consultanță sau furnizează informații consumatorilor cu privire la reclamații sau anchete și care sunt părți terțe față de o reclamație sau cerere de anchetă formulată de către un consumator cu privire la un comerciant. Acestea nu includ mecanisme de tratare a reclamațiilor consumatorilor operate de comercianți și care se ocupă de anchete și reclamații în relație directă cu consumatorul sau mecanisme care asigură servicii de tratare a reclamațiilor operate de către sau în numele unui comerciant.

Articolul 6

Cadrul financiar

(1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a programului pentru perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2020 este de 188 829 000 EUR, la prețurile actuale.

(2) Creditele alocate anual sunt autorizate de Parlamentul European și de Consiliu în limitele cadrului financiar multianual.

Articolul 7

Participarea țărilor terțe la program

Participarea la program este deschisă:

(a) țărilor din cadrul Asociației Europene a Liberului Schimb care participă la Spațiul Economic European, în conformitate cu condițiile stabilite în Acordul privind Spațiul Economic European;

(b) țărilor terțe, în special țărilor în curs de aderare și țărilor candidate, precum și țărilor potențial candidate, țărilor în care se aplică politica europeană de vecinătate (PEV), în conformitate cu principiile generale și cu termenii și condițiile generale de participare a acestora la programele Uniunii stabilite în acordurile-cadru, deciziile Consiliului de asociere sau acordurile similare respective.

Articolul 8

Tipuri de intervenție și nivelul maxim de cofinanțare

(1) În conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, contribuția financiară a Uniunii poate lua fie forma granturilor, fie a achizițiilor publice, fie a oricărei alte intervenții necesare pentru îndeplinirea obiectivelor la care se referă articolele 2 și 3 din prezentul regulament.

(2) Granturile acordate de Uniune și nivelurile maxime corespunzătoare acestora sunt după cum urmează:

(a) granturile pentru funcționarea organizațiilor consumatorilor la nivelul Uniunii, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (1), care nu depășesc 50 % din costurile eligibile;

(b) granturile pentru funcționarea organismelor internaționale care promovează principii și politici care contribuie la obiectivele programului, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (2), care nu depășesc 50 % din costurile eligibile;

(c) granturile pentru funcționarea organismelor de la nivelul Uniunii înființate în vederea coordonării acțiunilor de aplicare a legislației în materie de siguranță a produselor și recunoscute în acest sens de legislația Uniunii, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (3), care nu depășesc 95 % din costurile eligibile;

(d) granturile pentru acțiuni destinate organismelor de la nivelul Uniunii pentru elaborarea de coduri de conduită, cele mai bune practici și orientări privind compararea prețurilor, a calității produselor și a sustenabilității, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (4), care nu depășesc 50 % din costurile eligibile;

(e) granturile pentru organizarea de evenimente ale Președinției dedicate politicii Uniunii privind protecția consumatorilor care sunt acordate autorităților naționale din statul membru care deține președinția formațiunilor Consiliului, cu excepția celei de Afaceri Externe, sau unor organisme desemnate de statul membru respectiv, care nu depășesc 50 % din costurile eligibile;

(f) granturile pentru acțiuni destinate autorităților din statele membre responsabile pentru aspectele privind consumatorii și autorităților corespunzătoare din țările terțe participante în conformitate cu articolul 7, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (6), care nu depășesc 50 % din costurile eligibile, cu excepția cazului în care este vorba de acțiuni de utilitate excepțională și în care contribuția din partea Uniunii la costurile eligibile nu depășește 70 %;

(g) granturile pentru schimbul de funcționari însărcinați cu aplicarea legislației din statele membre și din țările terțe participante în temeiul articolului 7, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (7), care acoperă costurile de călătorie și subzistență;

(h) granturile pentru acțiuni destinate organismelor desemnate de un stat membru sau de o țară terță menționată la articolul 7, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (8), care nu depășesc 70 % din costurile eligibile;

(i) granturile pentru acțiuni destinate organismelor naționale de tratare a reclamațiilor consumatorilor, astfel cum sunt definite la articolul 5 alineatul (9), care nu depășesc 50 % din costurile eligibile.

(3) Acțiunile sunt considerate de utilitate excepțională în sensul alineatului (2) litera (f) în cazul în care:

(a) în ceea ce privește granturile acordate autorităților și notificate Comisiei în sensul Regulamentului (CE) nr. 2006/2004, implică cel puțin șase state membre sau vizează cazuri de încălcare a legislației care provoacă sau pot provoca daune în două sau mai multe state membre;

(b) în ceea ce privește granturile acordate autorităților responsabile de siguranța produselor de consum, acestea implică cel puțin zece state membre care fac parte din rețeaua europeană a autorităților competente pentru siguranța produselor din statele membre, menționată la articolul 10 din Directiva 2001/95/CE, sau contribuie la punerea în aplicare a unor activități de supraveghere a pieței în domeniul siguranței produselor de consum, activități care au fost prevăzute într-un act juridic al Uniunii.

Articolul 9

Asistența administrativă și tehnică

(1) Resursele financiare alocate programului pot acoperi, de asemenea, cheltuielile legate de activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare care sunt necesare în vederea gestionării programului și îndeplinirii obiectivelor acestuia, printre altele comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii Europene în măsura în care acestea sunt legate de obiectivul general al prezentului regulament, împreună cu toate celelalte cheltuieli privind asistența tehnică și administrativă suportate de Comisie pentru gestionarea programului.

(2) Suma totală alocată pentru acoperirea cheltuielilor aferente activităților de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare, precum și pentru asistența tehnică și administrativă avută în vedere la alineatul (1) nu depășește 12 % din pachetul financiar alocat programului.

*Articolul 10***Metode de punere în aplicare**

Comisia pune în aplicare programul prin intermediul metodelor de execuție bugetară prevăzute la articolul 58 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

*Articolul 11***Coerența și complementaritatea cu alte politici**

Comisia, în cooperare cu statele membre, asigură coerența globală și complementaritatea între program și alte politici, instrumente și acțiuni relevante ale Uniunii, în special în cadrul programului multianual „Drepturi, egalitate și cetățenie” pentru perioada 2014-2020 ⁽¹⁾.

*Articolul 12***Programe de activitate anuale**

Comisia pune în aplicare programul prin intermediul unor programe de activitate anuale. Programele de activitate anuale pun în aplicare, în mod uniform, obiectivele stabilite la articolele 2 și 3 și acțiunile stabilite la articolul 4 și prezentate în anexa I într-un mod mai detaliat.

Comisia adoptă programele de activitate anuale sub forma unor acte de punere în aplicare, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 16 alineatul (2) din prezentul regulament. Actele de punere în aplicare respective stabilesc elementele prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, în special:

- (a) punerea în aplicare a acțiunilor, în conformitate cu articolul 4 și anexa I din prezentul regulament, și alocarea orientativă a resurselor financiare;
- (b) calendarul cererilor de oferte și al cererilor de propuneri planificate.

*Articolul 13***Evaluare și difuzare**

(1) La cererea Comisiei, statele membre îi prezintă acesteia informații privind punerea în aplicare și impactul programului.

(2) Comisia:

(a) până la 30 septembrie 2017:

- (i) revizuieste îndeplinirea obiectivelor tuturor măsurilor (la nivelul rezultatelor și al impactului), stadiul punerii în aplicare a acțiunilor eligibile stabilite la articolul 4 și a acțiunilor specifice menționate la anexa I, alocarea

fondurilor către beneficiari în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 5, eficiența utilizării resurselor și valoarea adăugată la nivel european a acestora, având în vedere evoluțiile în domeniul protecției consumatorilor, în vederea unei decizii de reinnoire, modificare sau suspendare a măsurilor;

(ii) prezintă Parlamentului European și Consiliului raportul de evaluare privind revizuirea întreprinsă;

(b) până la 31 decembrie 2017, după caz, prezintă o propunere legislativă sau, sub rezerva alineatului (3), adoptă un act delegat.

Raportul de evaluare abordează, în plus, măsura simplificării programului, coerența sa internă și externă, menținerea relevanței tuturor obiectivelor, precum și contribuția măsurilor la prioritățile Uniunii de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Aceasta ia în considerare rezultatele evaluărilor privind impactul pe termen lung al programului precedent.

Efectele pe termen lung și sustenabilitatea efectelor programului trebuie să fie evaluate în vederea contribuției acestora la o posibilă decizie de reinnoire, modificare sau suspendare a unui program ulterior.

(3) Pentru a ține seama de situația în care raportul de evaluare menționat la alineatul (2) concluzionează că acțiunile specifice stabilite la anexa I nu au fost puse în aplicare până la 31 decembrie 2016 și nu pot fi puse în aplicare până la sfârșitul programului, inclusiv atunci când acțiunile specifice respective nu mai sunt relevante pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolele 2 și 3, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15 pentru a modifica anexa I prin eliminarea acțiunilor specifice în cauză.

(4) Comisia face publice rezultatele acțiunilor întreprinse în temeiul prezentului regulament.

*Articolul 14***Protejarea intereselor financiare ale Uniunii**

(1) Comisia ia măsuri adecvate în vederea garantării faptului că, atunci când acțiunile finanțate în temeiul prezentului regulament sunt puse în aplicare, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și oricăror altor activități ilegale, prin verificări efective, iar în cazul în care se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin sancțiuni administrative și financiare eficiente, proporționale și disuasive.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1381/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind instituirea programului „Drepturi, egalitate și cetățenie” pentru perioada 2014-2020 (JO L 354, 28.12.2013, p. 62).

(2) Comisia sau reprezentanții săi și Curtea Europeană de Conturi au competența de a audita, pe baza documentelor și a controalelor la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au beneficiat de fonduri ale Uniunii în temeiul prezentului regulament.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁽²⁾, pentru a stabili dacă au avut loc fraude, acte de corupție sau alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii cu privire la un acord de grant sau la o decizie de grant sau un contract finanțat în temeiul prezentului regulament.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de acordare a unui grant, rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament, conțin dispoziții care autorizează în mod expres Comisia, Curtea Europeană de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în limitele competențelor care le revin.

Articolul 15

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (3) și la articolul 13 alineatul (3) se conferă Comisiei pentru durata programului.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (3) și la articolul 13 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (3) și al articolului 13 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni, la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 16

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 17

Măsuri tranzitorii

(1) Articolul 6 din Decizia nr. 1926/2006/CE se aplică în continuare pentru acțiunile care fac obiectul deciziei menționate, care nu au fost finalizate până la data de 31 decembrie 2013. Prin urmare, cota financiară alocată programului poate acoperi, de asemenea, cheltuielile privind asistența tehnică și administrativă necesare pentru asigurarea tranziției între măsurile adoptate în temeiul Deciziei nr. 1926/2006/CE și program.

(2) În cazul în care este necesar, creditele pot fi incluse în bugetul aferent ulterior datei de 31 decembrie 2020 pentru a acoperi cheltuielile prevăzute la articolul 9, pentru a permite gestionarea acțiunilor nefinalizate până la 31 decembrie 2020.

Articolul 18

Abrogare

Decizia nr. 1926/2006/CE se abrogă cu începere de la 1 ianuarie 2014.

Articolul 19

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXA I

TIPURI DE ACȚIUNI

Obiectivul I**Siguranța: consolidarea și îmbunătățirea siguranței produselor prin supravegherea eficace a pieței în întreaga Uniune**

1. Recomandări științifice și analiză de risc relevante pentru sănătatea și siguranța consumatorilor în ceea ce privește produsele nealimentare și serviciile, inclusiv sprijin pentru sarcinile comitetelor științifice independente instituite prin Decizia 2008/721/CE.
2. Coordonarea supravegherii pieței și acțiunile de asigurare a respectării legislației aplicabile în materie de siguranță a produselor în ceea ce privește Directiva nr. 2001/95/CE, precum și acțiuni vizând îmbunătățirea siguranței serviciilor pentru consumatori:
 - (a) dezvoltarea, modernizarea și întreținerea instrumentelor informatice (ca de exemplu bazele de date, sistemele informatice și de comunicații), în special pentru a permite îmbunătățirea eficacității sistemelor existente prin extinderea posibilităților de export de date, de triere și extragere statistică, precum și prin facilitarea schimbului și utilizării electronice a datelor între statele membre;
 - (b) organizarea de seminare, conferințe, ateliere de lucru și întâlniri cu părțile interesate și experți cu privire la riscuri și aplicarea legii în domeniul siguranței produselor;
 - (c) schimburi de funcționari însărcinați cu aplicarea legii și formare care vizează integrarea unei abordări bazate pe riscuri;
 - (d) acțiuni comune specifice de cooperare în domeniul siguranței produselor de consum nealimentare și al serviciilor, în temeiul Directivei 2001/95/CE;
 - (e) monitorizarea și evaluarea siguranței produselor nealimentare și a serviciilor, inclusiv a bazei de cunoștințe pentru elaborarea de standarde suplimentare sau stabilirea altor criterii de siguranță, și clarificarea cerințelor în materie de trasabilitate;
 - (f) cooperare administrativă, în materie de executare și de trasabilitate a produselor, și dezvoltarea unor acțiuni preventive cu țări terțe, altele decât cele prevăzute la articolul 7 din prezentul regulament, inclusiv cu țările terțe din care provin majoritatea produselor notificate în Uniune din cauza neconformității cu legislația acesteia;
 - (g) sprijin acordat organismelor recunoscute de legislația Uniunii în vederea coordonării acțiunilor vizând aplicarea legii între statele membre.
3. Întreținerea și dezvoltarea suplimentară a bazelor de date privind produsele cosmetice:
 - (a) întreținerea portalului de notificare privind produsele cosmetice instituit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
 - (b) întreținerea bazei de date privind ingredientele produselor cosmetice pentru a sprijini punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009.

Obiectivul II**Informarea și educarea consumatorilor și sprijinirea organizațiilor consumatorilor: îmbunătățirea educării și informării consumatorilor și sensibilizarea acestora cu privire la drepturile care le revin, dezvoltarea bazei de informații privind politica privind protecția consumatorilor și sprijinirea organizațiilor de consumatori, ținând seama de asemenea de nevoile specifice ale consumatorilor vulnerabili**

4. Crearea și îmbunătățirea accesibilității bazei de informații pentru elaborarea politicilor în domenii care afectează consumatorii, pentru elaborarea unor reglementări inteligente și bine orientate și pentru identificarea eventualelor disfuncționalități ale pieței sau a modificărilor survenite în ceea ce privește nevoile consumatorilor, care oferă o bază pentru elaborarea politicii privind protecția consumatorilor, identificarea celor mai problematice domenii pentru consumatori și integrarea intereselor consumatorilor în celelalte politici ale Uniunii, inclusiv:
 - (a) analiză și studii la nivelul Uniunii cu privire la consumatori și la piețele de consum, pentru elaborarea unor reglementări inteligente și bine orientate și pentru identificarea oricăror disfuncționalități ale pieței sau a modificărilor survenite în ceea ce privește nevoile consumatorilor;
 - (b) dezvoltarea și întreținerea bazelor de date, în special pentru a pune datele colectate la dispoziția părților interesate, ca de exemplu, organizații ale consumatorilor, autorități naționale și cercetători;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).

- (c) dezvoltarea și analiza statisticilor naționale și ale altor informații relevante. Activitatea de colectare, în special, de date și de indicatori la nivel național cu privire la prețuri, reclamații, aplicarea legislației, măsurile reparatorii, etc. va fi dezvoltată în cooperare cu părțile interesate la nivel național.
5. Sprijin prin finanțarea organizațiilor de consumatori de la nivelul Uniunii și prin consolidarea capacităților pentru organizațiile de consumatori la nivelul Uniunii, la nivel național și la nivel regional, mărirea transparenței și intensificarea schimburilor de bune practici și de experiență:
- (a) contribuții financiare la funcționarea organizațiilor consumatorilor de la nivelul Uniunii, care reprezintă interesele consumatorilor în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din prezentul regulament;
- (b) dezvoltarea capacității organizațiilor regionale, naționale și europene ale consumatorilor, în special prin formare disponibilă în diverse limbi și pe tot cuprinsul Uniunii și schimb de bune practici și cunoștințe de specialitate pentru membrii personalului, în special pentru organizațiile de consumatori din statele membre în care acestea nu sunt suficient dezvoltate sau în care există un nivel relativ scăzut de încredere a consumatorilor și de sensibilizare, astfel cum este dovedit de monitorizarea piețelor de consum și a mediului de consum în statele membre;
- (c) sporirea transparenței și intensificarea schimburilor de bune practici și de cunoștințe de specialitate, în special prin consolidarea colaborării în rețea, asistate de crearea unui portal online destinat organizațiilor de consumatori, oferind un spațiu interactiv de schimburi și de colaborare în rețea și punând gratuit la dispoziție materialul rezultat în cursul formărilor;
- (d) sprijin acordat organismelor internaționale care promovează principii și politici conforme cu obiectivele programului.
6. Creșterea gradului de transparență a piețelor de consum și a informațiilor destinate consumatorilor, asigurând faptul că se pun la dispoziția consumatorilor date comparabile, fiabile și ușor accesibile, inclusiv pentru cazurile transfrontaliere, pentru a-i ajuta să compare nu numai prețurile, ci și calitatea și sustenabilitatea bunurilor și serviciilor:
- (a) campanii de sensibilizare privind problemele care afectează consumatorii, inclusiv prin acțiuni comune cu statele membre;
- (b) acțiuni care să crească transparența piețelor de consum cu privire la, de exemplu, produse financiare cu amănuntul, energie, sectorul digital și de telecomunicații, transport;
- (c) acțiuni vizând facilitarea accesului consumatorilor la informații relevante, comparabile, fiabile și ușor accesibile cu privire la bunuri, servicii și piețe, în special cu privire la prețurile, calitatea și sustenabilitatea bunurilor și serviciilor, indiferent dacă sunt offline sau online, de exemplu prin site-uri de comparare și acțiuni care asigură calitatea înaltă și fiabilitatea acestor site-uri, inclusiv pentru achiziții transfrontaliere;
- (d) acțiuni care să crească accesul consumatorilor la informații privind consumul durabil de bunuri și servicii;
- (e) sprijin pentru evenimente dedicate politicii privind protecția consumatorilor din Uniune, organizate de statul membru care deține președinția formațiunilor Consiliului, cu excepția celei de Afaceri Externe, cu privire la aspectele stabilite în conformitate cu prioritățile strategice ale Uniunii;
- (f) contribuții financiare la activitatea organismelor naționale de tratare a reclamațiilor pentru a le asista în utilizarea unei metodologii armonizate de clasificare și raportare a reclamațiilor și cererilor de informații ale consumatorilor;
- (g) sprijinirea organismelor de la nivelul Uniunii pentru elaborarea de coduri de conduită, de bune practici și de orientări privind compararea prețurilor, a calității și a sustenabilității, inclusiv prin intermediul unor site-uri de comparare;
- (h) sprijinirea comunicării pe teme de interes pentru consumatori, inclusiv prin încurajarea difuzării de către mass-media a unor informații corecte și pertinente privind aspecte legate de protecția consumatorilor.
7. Consolidarea educației consumatorilor ca proces pe toată durata vieții, acordându-se o atenție specială consumatorilor vulnerabili:
- (a) dezvoltarea unei platforme interactive pentru schimbul de bune practici și de materiale pentru educarea pe tot parcursul vieții a consumatorilor, concentrată în primul rând asupra consumatorilor vulnerabili care întâmpină dificultăți în ceea ce privește accesarea și înțelegerea informațiilor ce le sunt destinate, pentru a asigura faptul că aceștia nu sunt induși în eroare;
- (b) dezvoltarea de măsuri și materiale educative în colaborare cu părțile interesate, ca de exemplu autorități naționale, profesori, organizații de consumatori și părți interesate active la nivel local, în special prin utilizarea (de exemplu colectarea, compilarea, traducerea și difuzarea) unor materiale produse la nivel național sau în cadrul unor inițiative anterioare, pe diferite suporturi, inclusiv digitale, privind, de exemplu, drepturile consumatorilor, inclusiv aspectele transfrontaliere, sănătatea și siguranța, legislația Uniunii în domeniul protecției consumatorilor, consumul durabil și etic, inclusiv sisteme de certificare ale Uniunii și educația în domeniul financiar și al mass-mediei.

Obiectivul III**Drepturi și măsuri reparatorii: dezvoltarea și consolidarea drepturilor consumatorilor în special prin măsuri de reglementare inteligente și îmbunătățirea accesului la măsuri reparatorii simple, eficiente, rapide și necostisitoare, inclusiv căi alternative de soluționare a litigiilor**

8. Elaborarea de către Comisie a legislației în materie de protecție a consumatorilor și a altor inițiative de reglementare, monitorizarea transpunerii efectuate de către statele membre și evaluarea ulterioară a impactului acesteia, promovarea inițiativelor de coreglementare și de autoreglementare, precum și monitorizarea impactului efectiv al acestor inițiative pe piețele de consum, inclusiv:
 - (a) studii și activități de reglementare inteligentă, precum evaluări *ex ante* și *ex post*, evaluări ale impactului, consultări publice, evaluarea și simplificarea legislației existente;
 - (b) seminare, conferințe, ateliere de lucru și întâlniri cu părțile interesate și experții;
 - (c) dezvoltarea și întreținerea bazelor de date accesibile cu ușurință publicului, cu privire la punerea în aplicare a legislației Uniunii privind protecția consumatorilor;
 - (d) evaluarea acțiunilor întreprinse în cadrul programului.
9. Facilitarea accesului la mecanismele de soluționare a litigiilor pentru consumatori, în mod special la sistemele de soluționare alternativă a litigiilor, inclusiv printr-un sistem online la nivelul Uniunii și crearea unei rețele a entităților naționale de soluționare alternativă a litigiilor, acordând o atenție specială unor măsuri adecvate pentru nevoile și drepturile consumatorilor vulnerabili; monitorizarea funcționării și a eficacității mecanismelor de soluționare a litigiilor destinate consumatorilor, și prin dezvoltarea și întreținerea instrumentelor informatice corespunzătoare, precum și prin schimbul de cele mai bune practici curente și de experiență la nivelul statelor membre:
 - (a) dezvoltarea și întreținerea instrumentelor informatice;
 - (b) sprijin pentru dezvoltarea unui sistem online de soluționare a litigiilor la nivelul Uniunii și pentru întreținerea acestuia, inclusiv pentru serviciile conexe, cum ar fi traducerea;
 - (c) sprijin pentru crearea unei rețele a entităților naționale de soluționare alternativă a litigiilor și pentru efectuarea schimburilor de bune practici și difuzarea experiențelor acestora;
 - (d) dezvoltarea unor instrumente specifice pentru facilitarea accesului la măsuri reparatorii pentru persoanele vulnerabile, care sunt mai puțin înclinate să recurgă la astfel de măsuri.

Obiectivul IV**Aplicarea legii: sprijinirea asigurării respectării drepturilor consumatorilor prin consolidarea cooperării între organismele naționale de asigurare a respectării legislației și prin acordarea de consiliere consumatorilor**

10. Coordonarea supravegherii și a acțiunilor de punere în aplicare în ceea ce privește Regulamentul (CE) nr. 2006/2004, inclusiv:
 - (a) dezvoltarea și întreținerea instrumentelor informatice, ca de exemplu, bazele de date, sistemele informatice și de comunicații;
 - (b) acțiuni pentru a îmbunătăți cooperarea între autorități, precum și coordonarea monitorizării și a măsurilor de asigurare a respectării legislației, cum ar fi schimburi de personal însărcinat cu asigurarea respectării legislației, activități comune, formare profesională pentru personalul însărcinat cu asigurarea respectării legislației și membrii sistemului judiciar;
 - (c) organizarea de seminare, conferințe, ateliere de lucru și întâlniri cu părțile interesate și experți în materie de asigurare a respectării legislației;
 - (d) cooperare administrativă și în materie de asigurare a respectării legislației cu țările terțe care nu participă la program și cu organizațiile internaționale.
11. Participare financiară pentru acțiunile comune întreprinse împreună cu organisme publice sau nonprofit care constituie rețele ale Uniunii care oferă informații și asistență consumatorilor pentru a-i ajuta să își exercite drepturile și să obțină un acces adecvat la serviciile de soluționare a litigiilor, inclusiv la sisteme de soluționare extrajudiciară online (Rețeaua centrelor europene pentru consumatori), care acoperă de asemenea:
 - (a) dezvoltarea și întreținerea instrumentelor informatice (de exemplu, bazele de date, sistemele informaționale și de comunicații) necesare pentru buna funcționare a rețelei centrelor europene pentru consumatori;
 - (b) acțiuni urmărind creșterea vizibilității și a notorietății centrelor europene ale consumatorilor.

ANEXA II

INDICATORI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 3 DIN PREZENTUL REGULAMENT

Obiectivul I

Siguranță: consolidarea și îmbunătățirea siguranței produselor prin supravegherea eficace a pieței în întreaga Uniune

Indicator	Sursă	Situația actuală	Obiectiv
% de notificări RAPEX care determină cel puțin o reacție (din partea celorlalte state membre)	RAPEX	43 % (843 de notificări) în 2010	Creștere de 10 % până în 2020
Raportul număr de reacții/număr de notificări (riscuri grave) (*)	RAPEX	1,07 în 2010	Creștere de 15 % până în 2020

(*) O notificare poate determina mai multe reacții din partea autorităților din celelalte state membre

Obiectivul II

Informarea și educarea consumatorilor și sprijinirea organizațiilor consumatorilor: îmbunătățirea educării și informării consumatorilor și sensibilizarea acestora cu privire la drepturile care le revin, dezvoltarea bazei de informații referitoare la politica privind protecția consumatorilor și sprijinirea organizațiilor de consumatori, ținând seama de asemenea de nevoile specifice ale consumatorilor vulnerabili

Indicator	Sursă	Situația actuală	Obiectiv
Număr de organisme de tratare a plângerilor și numărul țărilor care înaintază plângeri la ECCRS	ECCRS (Sistemul de înregistrare a plângerilor consumatorilor europeni)	33 de organisme de tratare a plângerilor din 7 țări în 2012	70 de organisme de tratare a plângerilor din 20 de țări până în 2020

Obiectivul III

Drepturi și măsuri reparatorii: dezvoltarea și consolidarea drepturilor consumatorilor în special prin măsuri de reglementare inteligentă și îmbunătățirea accesului la măsuri reparatorii simple, eficiente, rapide și necostisitoare, inclusiv soluționarea alternativă a litigiilor

Indicator	Sursă	Situația actuală	Obiectiv
% din cazurile tratate de ECC-uri și nesoluționate direct cu comercianții, care au fost înaintate ulterior în vederea soluționării alternative a litigiilor (SAL)	Raportul anual ECC	9 % în 2010	75 % până în 2020
Numărul de cazuri tratate de un sistem online de soluționare a litigiilor (SOL) la nivelul Uniunii	platforma SOL	17 500 (plângeri primite de ECC-uri referitoare la tranzacțiile electronice) în 2010	100 000 până în 2020
Procentul de consumatori care au inițiat o acțiune ca răspuns la o problemă cu care s-au confruntat în ultimele 12 luni:	Tabloul de bord al piețelor de consum	83 % în 2010	90 % până în 2020

Obiectivul IV

Aplicarea legii: sprijinirea asigurării respectării drepturilor consumatorilor prin consolidarea cooperării între organismele naționale de asigurare a respectării legislației și prin acordarea de consiliere consumatorilor

Indicator	Sursă	Situația actuală	Obiectiv
Nivel al fluxului informațional și cooperarea în cadrul rețelei CPC:	Baza de date a rețelei CPC (CPCS)	medii anualizate pentru perioada 2007-2010	
— numărul de cereri de schimb de informații între autoritățile CPC		129	— creștere de 30 % până în 2020
— numărul de cereri de măsuri de asigurare a respectării legislației între autoritățile CPC		142	— creștere de 30 % până în 2020
— numărul de alerte în cadrul rețelei CPC		63	— creștere de 30 % până în 2020
% cereri de aplicare a legii tratate în decursul a 12 luni în cadrul rețelei CPC	Baza de date a rețelei CPC (CPCS)	50 % (perioada de referință 2007-2010)	60 % până în 2020
% cereri de informare tratate în decursul a 3 luni în cadrul rețelei CPC	Baza de date a rețelei CPC (CPCS)	33 % (perioada de referință 2007-2010)	50 % până în 2020
Număr de contacte cu consumatorii tratate de centrele europene ale consumatorilor (ECC)	Raportul ECC	71 000 în 2010	Creștere de 50 % până în 2020
Numărul vizitelor pe site-urile internet ale ECC-urilor	Raportul de evaluare al ECC-Net	1 670 000 în 2011	Creștere de 70 % până în 2020

Acești indicatori ar putea fi corobați cu contextul general și cu indicatori orizontali.

REGULAMENTUL (UE) NR. 255/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 februarie 2014

de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98 ale Consiliului în domeniul importului de ulei de măsline și de alte produse agricole din Turcia, în ceea ce privește competențele delegate și competențele de executare conferite Comisiei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2008/97 al Consiliului ⁽²⁾ conferă Comisiei competențe care îi permit să adopte norme detaliate de aplicare a regimului special privind importurile de ulei de măsline și de alte produse agricole originare din Turcia. De asemenea, acesta conferă Comisiei competențe de a adopta modificări la regulamentul respectiv, în cazul în care regimul special prevăzut în Acordul de asociere corespunzător urmează să fie modificat.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 779/98 al Consiliului ⁽³⁾ conferă Comisiei competențe care îi permit să adopte norme detaliate speciale de aplicare a regimului de import pentru produsele enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) care sunt originare din Turcia și care sunt admise pentru importul în Uniune în condițiile prevăzute de Decizia nr. 1/98 a Consiliului de asociere CE-Turcia ⁽⁴⁾.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 1506/98 al Consiliului ⁽⁵⁾ conferă Comisiei competențe care îi permit să anuleze măsurile de suspendare prevăzute în regulamentul respectiv, de îndată ce se ridică obstacolele în calea exporturilor preferențiale din Uniune către Turcia.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 14 ianuarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 februarie 2014.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2008/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 de stabilire a anumitor norme de aplicare a regimului special privind importurile de ulei de măsline și anumite produse agricole originare din Turcia (JO L 284, 16.10.1997, p. 17).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 779/98 al Consiliului din 7 aprilie 1998 privind importul în cadrul Comunității al produselor agricole provenite din Turcia, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 4115/86 și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3010/95 (JO L 113, 15.4.1998, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 86, 20.3.1998, p. 1.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1506/98 al Consiliului din 13 iulie 1998 de stabilire a unei concesiuni în favoarea Turciei sub forma unui contingent tarifar comunitar în 1998 pentru alunele de pădure și de suspendare a anumitor concesiuni (JO L 200, 16.7.1998, p. 1).

(4) Ca o consecință a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98 ar trebui să se alinieze la articolele 290 și 291 din TFUE.

(5) În vederea completării sau modificării anumitor elemente neesențiale ale Regulamentului (CE) nr. 2008/97, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificările regulamentului respectiv care sunt necesare în cazul în care condițiile actuale ale regimului special prevăzut în Acordul de asociere se modifică, în special în ceea ce privește sumele, sau în cazul în care se încheie un nou acord. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.

(6) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.

(7) Regulamentele (CE) nr. 2008/97, (CE) nr. 779/98 și (CE) nr. 1506/98 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 2008/97 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 7 și 8 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 7

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele necesare pentru aplicarea regimului special de import prevăzut în prezentul regulament. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 8b alineatul (2).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 8

Pentru a respecta angajamentele internaționale și în cazul în care Consiliul a decis să aprobe modificările condițiilor actuale ale regimului special prevăzut în Acordul de asociere sau să încheie un nou acord, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 8a în ceea ce privește modificările prezentului regulament care se impun.”

2. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 8a

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 9 aprilie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 8b

(1) Comisia este asistată de Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole, instituit prin articolul 229 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, respectiva procedură se încheie fără rezultat atunci când, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens sau cel puțin un sfert dintre membrii comitetului solicită acest lucru.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 779/98 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele necesare pentru aplicarea regimului de import pentru produsele enumerate în anexa I la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care sunt origine din Turcia și care sunt importate în Uniune conform condițiilor stabilite în Decizia nr. 1/98 a Consiliului de asociere CE-Turcia. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 2a alineatul (2).”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 2a

(1) Comisia este asistată de Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole, instituit prin articolul 229 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, respectiva procedură se încheie fără rezultat atunci când, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens sau cel puțin un sfert dintre membrii comitetului solicită acest lucru.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13)."

Articolul 3

Regulamentul (CE) nr. 1506/98 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, pune capăt măsurilor de suspendare menționate la articolul 2 îndată ce se ridică obstacolele în calea exporturilor preferențiale din Uniune către Turcia. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 3a alineatul (2).”

2. Se introduce următorul articol:

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

„Articolul 3a

(1) Comisia este asistată de Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole, instituit prin articolul 229 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, respectiva procedură se încheie fără rezultat atunci când, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens sau cel puțin un sfert dintre membrii comitetului solicită acest lucru.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Declarația Comisiei privind codificarea

Adoptarea prezentului regulament va avea drept consecință un număr substanțial de modificări actelor în cauză. Pentru a îmbunătăți lizibilitatea acestor acte, Comisia va propune codificarea lor cât mai rapid posibil după adoptarea regulamentului și nu mai târziu de 30 septembrie 2014.

Declarația Comisiei privind actele delegate

În contextul prezentului regulament, Comisia reamintește angajamentul, pe care și l-a asumat la punctul 15 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, de a furniza Parlamentului informații și documentație complete cu privire la reuniunile desfășurate de aceasta cu experți naționali în cadrul lucrărilor sale de pregătire a actelor delegate.

REGULAMENTUL (UE) NR. 256/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 26 februarie 2014

privind notificarea către Comisie a proiectelor de investiții în infrastructura energetică din Uniunea Europeană, de înlocuire a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 617/2010 al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/96 al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Obținerea unei perspective globale asupra evoluției investițiilor în infrastructura energetică a Uniunii este esențială pentru elaborarea politicii energetice a Uniunii și pentru ducerea la îndeplinire de către Comisie a sarcinilor sale în domeniul energiei. Disponibilitatea datelor și a informațiilor furnizate periodic și actualizate ar trebui să permită Comisiei să realizeze comparațiile și evaluările necesare și să propună măsurile adecvate pe baza unor cifre și a unei analize corespunzătoare, în special referitoare la viitorul echilibru între cererea și oferta din domeniul energetic.
- (2) Peisajul energetic din cadrul și din afara Uniunii a cunoscut schimbări semnificative în ultimii ani și face ca investițiile în infrastructura energetică să reprezinte un aspect crucial pentru asigurarea aprovizionării cu energie a Uniunii, pentru funcționarea pieței interne și pentru tranziția, începută de Uniune, către un sistem energetic cu emisii reduse de carbon.
- (3) Noul context energetic necesită investiții semnificative în toate tipurile de infrastructură aparținând tuturor sectoarelor energetice, precum și în dezvoltarea unor noi tipuri de infrastructură și a unor noi tehnologii

care să fie adoptate de piață. Liberalizarea sectorului energetic și continuarea integrării pieței interne conferă un rol mai proeminent operatorilor economici în ceea ce privește investițiile. În același timp, noile cerințe de politică publică, cum ar fi obiectivele care vizează mixul de combustibili, vor modifica politicile publice ale statelor membre, orientându-le spre infrastructuri energetice noi și/sau modernizate.

- (4) În acest context ar trebui acordată o atenție mai mare investițiilor în infrastructura energetică din Uniune, în special cu scopul de a anticipa problemele, de a promova cele mai bune practici și de a conferi o mai mare transparență viitoarei dezvoltări a sistemului energetic al Uniunii.

- (5) În consecință, Comisia și, în special, Observatorul pieței pentru energie al Comisiei ar trebui să aibă la dispoziție date și informații precise privind proiectele de investiții, inclusiv proiectele de dezafectare, referitoare la cele mai semnificative componente ale sistemului energetic al Uniunii.

- (6) Datele și informațiile privind evoluțiile preconizate în materie de producție, transport și capacități de stocare și privind proiectele din diferitele sectoare energetice prezintă interes pentru Uniune și sunt importante pentru investițiile viitoare. Prin urmare, este necesar să se asigure informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în cazul cărora au demarat deja lucrările de construcție sau de dezafectare sau în cazul cărora a fost adoptată o decizie finală în privința investițiilor.

- (7) În conformitate cu articolele 41 și 42 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (Tratatul Euratom), întreprinderilor le revine obligația să notifice proiectele lor de investiții. Este necesar ca informațiile respective să fie însoțite, în special, de o raportare periodică privind punerea în aplicare a proiectelor de investiții. O astfel de raportare suplimentară nu aduce atingere articolelor 41-44 din Tratatul Euratom. Cu toate acestea, impunerea unei sarcini duble întreprinderilor ar trebui evitată, dacă este posibil.

- (8) Pentru a permite Comisiei să beneficieze de o perspectivă coerentă asupra viitoarelor evoluții ale sistemului energetic al Uniunii în ansamblul său, este necesară elaborarea unui cadru armonizat de raportare pentru proiectele de investiții, pe baza unor categorii actualizate de date și informații oficiale care urmează să fie transmise de către statele membre.

⁽¹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 153.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 4 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 februarie 2014.

- (9) În acest scop, statele membre ar trebui să notifice Comisiei datele și informațiile referitoare la proiectele de investiții în infrastructura energetică planificate sau în construcție pe teritoriul lor privind producția, stocarea și transportul de petrol, gaze naturale, energie electrică, inclusiv energia electrică din surse regenerabile, energia pe bază de cărbune și lignit și cogenerarea energiei electrice și a căldurii utile; producția de biocombustibili; precum și captarea, transportul și stocarea de dioxid de carbon. Statele membre ar trebui, de asemenea, să notifice Comisiei datele și informațiile privind proiectele de investiții în domeniul interconectării rețelelor de electricitate și gaz cu țările terțe. Întreprinderile în cauză ar trebui să aibă obligația de a notifica datele și informațiile respective statelor membre în cauză.
- (10) Dată fiind durata proiectelor de investiții în sectorul energetic, raportarea la fiecare doi ani ar trebui să fie suficientă.
- (11) Pentru a evita o sarcină administrativă disproporționată și pentru a reduce la minimum costurile pentru statele membre și întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, prezentul regulament ar trebui să permită statelor membre și întreprinderilor să fie scutite de obligațiile de raportare, cu condiția ca acestea să fi furnizat deja Comisiei informații echivalente în temeiul actelor juridice ale Uniunii specifice sectorului energetic, vizând atingerea obiectivelor privind competitivitatea piețelor energetice din Uniune, sustenabilitatea sistemului energetic al Uniunii și siguranța aprovizionării cu energie a Uniunii. În consecință, ar trebui evitată orice duplicare a cerințelor de raportare specificate în cadrul celui de al treilea pachet legislativ privind piața internă a energiei electrice și a gazelor naturale. Pentru a facilita sarcinile de raportare, Comisia ar trebui să ofere asistență statelor membre, cu scopul de a clarifica situațiile în care consideră că datele sau informațiile furnizate deja Comisiei în temeiul altor acte juridice îndeplinesc cerințele prezentului regulament.
- (12) Comisia și, în special, Observatorul pieței pentru energie al Comisiei ar trebui să poată lua toate măsurile corespunzătoare pentru a prelucra datele, precum și pentru a simplifica și securiza notificarea acestora, și în special pentru a utiliza instrumente și proceduri informatice integrate, care ar trebui să garanteze confidențialitatea datelor sau a informațiilor notificate Comisiei.
- (13) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea de către statele membre a datelor cu caracter personal este reglementată de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, în timp ce protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea de către Comisia a datelor cu caracter personal este reglementată de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾. Prezentul regulament păstrează intacte aceste dispoziții.
- (14) Statele membre sau entitățile delegate de acestea și Comisia ar trebui să păstreze confidențialitatea datelor și a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial. Prin urmare, statele membre sau entitățile delegate de acestea ar trebui, cu excepția datelor și a informațiilor legate de proiecte de transport transfrontalier, să agrece astfel de date și informații la nivel național înainte de a le transmite Comisiei. Dacă este necesar, Comisia ar trebui să procedeze la o nouă agregare a datelor respective, astfel încât să prevină orice dezvăluire sau deducere a detaliilor privind întreprinderile sau instalațiile.
- (15) Comisia și, în special, Observatorul pieței pentru energie al Comisiei ar trebui să furnizeze cu regularitate o analiză transectorială a evoluției structurale și a perspectivelor sistemului energetic al Uniunii și, după caz, o analiză mai detaliată a anumitor aspecte ale acestui sistem energetic. Această analiză ar trebui să contribuie mai ales la sporirea securității energetice, prin identificarea eventualelor lacune în materie de infrastructură și investiții, în vederea realizării unui echilibru între cererea și oferta din domeniul energetic. Analiza ar trebui să reprezinte, de asemenea, o contribuție la o discuție la nivelul Uniunii privind infrastructurile energetice și, prin urmare, ar trebui să fie înaintată Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European și să fie pusă la dispoziția părților interesate.
- (16) Întreprinderile mici și mijlocii vor putea beneficia, în contextul planurilor lor de investiții, de analiza transectorială a Comisiei și de datele și informațiile publicate de Comisie în temeiul prezentului regulament.
- (17) Comisia poate fi asistată de experți din statele membre sau de alți experți având competențele necesare, în vederea asigurării unei viziuni comune privind eventualele deficiențe de infrastructură și riscurile asociate acestora, precum și a promovării transparenței în ceea ce privește evoluțiile ulterioare, aceste aspecte prezentând un interes deosebit pentru noii operatori intrați pe piață.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (18) Prezentul regulament ar trebui să înlocuiască Regulamentul (UE, Euratom) nr. 617/2010 al Consiliului⁽¹⁾, care a fost anulat de către Curtea de Justiție la 6 septembrie 2012⁽²⁾ și ale cărui efecte urmau să fie menținute până la intrarea în vigoare a unui nou regulament. Prin urmare, odată cu intrarea în vigoare a prezentului regulament, anularea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 617/2010 ar trebui să producă efecte în temeiul hotărârii Curții. De asemenea, Regulamentul (CE) nr. 736/96 al Consiliului⁽³⁾, abrogat prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 617/2010 anulat, ar trebui abrogat de prezentul regulament.
- (19) Forma și detaliile tehnice ale notificării către Comisie a datelor și informațiilor referitoare la proiectele de investiții în infrastructura energetică sunt stabilite în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 833/2010 al Comisiei⁽⁴⁾. Regulamentul (UE, Euratom) nr. 833/2010 ar trebui să se aplice până la revizuirea sa, care va avea loc după adoptarea prezentului regulament.
- (20) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea sau efectele acestora, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește un cadru comun de notificare către Comisie a datelor și informațiilor referitoare la proiectele de investiții în infrastructura energetică din sectoarele petrolului, gazelor naturale, energiei electrice, inclusiv al energiei electrice din surse regenerabile și energiei pe bază de cărbune și lignit și al cogenerării de energie electrică și căldură utilă, precum și la proiectele de investiții în domeniul producerii de biocombustibili și al captării, transportului și stocării dioxidului de carbon generat de sectoarele respective.

(2) Prezentul regulament se aplică tipurilor de proiecte de investiții enumerate în anexă, în cazul cărora au demarat

(¹) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 617/2010 al Consiliului din 24 iunie 2010 privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 736/96. (JO L 180, 15.7.2010, p. 7).

(²) Hotărârea Curții de Justiție din 6 septembrie 2012, Parlamentul/Consiliul, C-490/10, nepublicată încă în Repertoriu.

(³) Regulamentul (CE) nr. 736/96 al Consiliului din 22 aprilie 1996 privind notificarea proiectelor de investiții care prezintă interes pentru Comunitate în sectoarele petrolului, gazelor naturale și electricității la Comisie (JO L 102, 25.4.1996, p. 1).

(⁴) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 833/2010 al Comisiei din 21 septembrie 2010 de implementare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 617/2010 al Consiliului privind informarea Comisiei cu privire la proiectele de investiții în infrastructura energetică din cadrul Uniunii Europene (JO L 248, 22.9.2010, p. 36).

lucrările de construcție sau de dezafectare sau în cazul cărora a fost adoptată o decizie finală în privința investițiilor.

De asemenea, statele membre pot transmite orice date estimate sau orice informații preliminare privind proiectele de investiții de tipul celor enumerate în anexă ale căror activități de construcție sunt planificate să înceapă în termen de cinci ani și a căror dezafectare este programată în termen de trei ani, dar pentru care nu a fost încă luată o decizie finală în privința investițiilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „infrastructură” înseamnă orice tip de instalație sau parte a unei instalații legată de producție, transport și stocare, inclusiv instalațiile de interconectare între Uniune și țările terțe;
2. „proiecte de investiții” înseamnă proiecte care vizează:
 - (i) construirea de noi infrastructuri;
 - (ii) transformarea, modernizarea, creșterea sau reducerea capacității infrastructurii existente;
 - (iii) dezafectarea parțială sau totală a infrastructurii existente;
3. „decizie finală în privința investițiilor” înseamnă decizia luată la nivel de întreprindere pentru a aloca definitiv fonduri pentru faza investițională a unui proiect;
4. „fază investițională” înseamnă faza pe durata căreia are loc construcția sau dezafectarea și sunt suportate costurile de capital; faza investițională exclude faza de planificare;
5. „fază de planificare” înseamnă faza pe durata căreia se pregătește punerea în aplicare a proiectului și care include, după caz, o evaluare a fezabilității, studiile preliminare și tehnice, obținerea licențelor și a autorizațiilor și în care sunt suportate costurile de capital;
6. „proiecte de investiții în stadiu de construcție” înseamnă proiecte de investiții la care au demarat lucrările de construcție și pentru care au fost suportate costuri de capital;
7. „dezafectare” înseamnă faza în care o infrastructură este scoasă definitiv din funcțiune;

8. „producție” înseamnă generarea de energie electrică și procesarea combustibililor, inclusiv a biocombustibililor;
9. „transport” înseamnă transportul de surse de energie, de produse energetice sau de dioxid de carbon, printr-o rețea, în special:
- (i) prin conducte, altele decât o conductă de alimentare din amonte sau părți din conductele utilizate în principal în contextul distribuției locale; sau
 - (ii) prin sisteme interconectate la tensiune foarte înaltă și înaltă, altele decât sistemele utilizate în principal în contextul distribuției locale;
10. „captare” înseamnă procesul de captare a dioxidului de carbon din instalații industriale de stocare;
11. „stocare” înseamnă stocarea permanentă sau temporară a energiei sau a surselor de energie în infrastructuri de suprafață sau subterane sau în situri geologice sau reținerea dioxidului de carbon în formațiuni geologice subterane;
12. „întreprindere” înseamnă orice persoană fizică sau juridică de drept privat sau public, care ia decizii referitoare la proiectele de investiții sau care le pune în aplicare;
13. „surse de energie” înseamnă:
- (i) surse de energie primare, cum ar fi petrolul, gazele naturale sau cărbunele;
 - (ii) surse de energie transformate, cum ar fi energie electrică;
 - (iii) surse regenerabile de energie, inclusiv energia hidroelectrică, biomasa, biogazul, energia eoliană, solară, maremotrică, energia valurilor și geotermală; și
 - (iv) produse energetice, cum ar fi produsele petroliere rafinate și biocombustibilii;
14. „organism specific” înseamnă un organism însărcinat prin orice act juridic al Uniunii specific sectorului energetic cu pregătirea și adoptarea planurilor multianuale de dezvoltare a rețelelor și de investiții în infrastructura energetică, precum Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică („ENTSO-E”), menționată la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și Rețeaua europeană

a operatorilor de sisteme de transport de gaz („ENTSO-G”), menționată la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;

15. „date agregate” înseamnă date agregate la nivelul unuia sau al mai multor state membre.

Articolul 3

Notificarea datelor

(1) Menținând la un nivel rezonabil sarcina administrativă legată de colectarea și raportarea datelor, statele membre sau entitățile delegate cu această sarcină colectează toate datele și informațiile solicitate în temeiul prezentului regulament, începând cu 1 ianuarie 2015 și, ulterior, la fiecare doi ani.

În 2015, care reprezintă primul an de raportare și, ulterior, la fiecare doi ani, statele membre notifică Comisiei datele și informațiile relevante privind proiectele specificate în prezentul regulament. Această notificare se face în formă agregată, cu excepția datelor și a informațiilor relevante referitoare la proiectele de transport transfrontalier.

Statele membre sau entitățile delegate de acestea notifică datele agregate și informațiile relevante privind proiectele până la data de 31 iulie a anului de raportare în cauză.

(2) Statele membre sau entitățile delegate de acestea sunt exonerate de obligațiile prevăzute la alineatul (1), cu condiția ca și în măsura în care, în temeiul actelor juridice ale Uniunii specifice sectorului energetic sau în temeiul Tratatului Euratom:

- (a) statul membru în cauză sau entitatea delegată de acesta a notificat deja Comisiei datele sau informațiile echivalente celor solicitate în temeiul prezentului regulament și a precizat data acestei notificării și actul juridic specific respectiv; sau
- (b) un organism specific este însărcinat cu pregătirea unui plan multianual de investiții în infrastructura energetică la nivelul Uniunii și colectează în acest scop date și informații echivalente celor solicitate în temeiul prezentului regulament. În acest caz și în sensul prezentului regulament, organismul specific respectiv notifică toate datele și informațiile relevante Comisiei.

Articolul 4

Surse de date

Până la data de 1 iunie a fiecărui an de raportare, întreprinderile în cauză notifică datele sau informațiile menționate la articolul 3 statelor membre sau entităților delegate de acestea, pe al căror teritoriu aceste întreprinderi intenționează să realizeze proiectele de investiții. Datele sau informațiile notificate reflectă situația proiectelor de investiții la data de 31 martie a anului de raportare respectiv.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 (JO L 211, 14.8.2009, p. 15).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 (JO L 211, 14.8.2009, p. 36).

Primul paragraf nu se aplică întreprinderilor în cazul în care statul membru respectiv decide să utilizeze alte mijloace de punere la dispoziția Comisiei a datelor sau a informațiilor menționate la articolul 3, cu condiția ca datele sau informațiile furnizate să fie comparabile.

Articolul 5

Conținutul notificării

(1) În ceea ce privește tipurile de proiecte de investiții menționate în anexă, notificarea prevăzută la articolul 3 precizează, acolo unde este cazul:

- (a) volumul capacității prevăzute sau aflate în curs de construcție;
- (b) tipul și principalele caracteristici ale infrastructurii sau ale capacității prevăzute sau aflate în curs de construcție, inclusiv amplasamentul proiectelor de transport transfrontalier, dacă este cazul;
- (c) anul probabil al punerii în funcțiune;
- (d) tipul surselor de energie utilizate;
- (e) instalațiile capabile să răspundă la crizele privind securitatea aprovizionării, precum echipamentele care permit fluxurile inverse sau schimbarea combustibililor; și
- (f) echipamentele sistemelor de captare a dioxidului de carbon sau mecanismele de modernizare a captării și a stocării dioxidului de carbon.

(2) Pentru toate operațiunile preconizate de dezafectare a capacităților, notificarea prevăzută la articolul 3 trebuie să indice:

- (a) tipul și capacitatea infrastructurii respective; și
 - (b) anul probabil al dezafectării.
- (3) Orice notificare efectuată în temeiul articolului 3 include, după caz:
- (a) volumul total al capacităților de producție, transport și stocare instalate care funcționează la începutul anului de raportare respectiv sau a căror funcționare este întreruptă pentru o perioadă mai mare de trei ani; și
 - (b) informații relevante cu privire la întârzieri și/sau obstacole în calea punerii în aplicare a unui proiect de investiții, în cazul în care statele membre, entitățile delegate de acestea sau organismul specific în cauză posedă informațiile respective.

Articolul 6

Calitatea și publicitatea datelor

(1) Statele membre, entitățile delegate de acestea sau, acolo unde este cazul, organismele specifice urmăresc asigurarea calității, a relevanței, a acurateței, a clarității, a actualității și a coerenței datelor și informațiilor pe care le notifică Comisiei.

În cazul în care organisme specifice fac notificarea, datele și informațiile notificate pot fi însoțite de observații corespunzătoare din partea statelor membre.

(2) Comisia poate publica date și informații agregate transmise în temeiul prezentului regulament, în special în cadrul analizelor menționate la articolul 10 alineatul (3), cu condiția ca niciun detaliu referitor la întreprinderile și instalațiile individuale să nu fie divulgat sau să nu poată fi dedus.

(3) Statele membre, entitățile delegate de acestea sau Comisia păstrează confidențialitatea datelor sau a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial pe care le dețin.

Articolul 7

Dispoziții de punere în aplicare

În limitele prevăzute de prezentul regulament, până la 10 iunie 2014, Comisia adoptă dispozițiile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, referitoare la forma și la alte detalii tehnice ale notificării datelor și informațiilor menționate la articolele 3 și 5. Până atunci, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 833/2010 se aplică în continuare.

Articolul 8

Prelucrarea datelor

Comisia este responsabilă cu dezvoltarea, găzduirea, gestionarea și mentenanța resurselor informatice necesare pentru a primi, stoca și prelucra datele sau informațiile privind infrastructura energetică care îi sunt notificate în temeiul prezentului regulament.

De asemenea, Comisia se asigură că resursele informatice prevăzute la primul paragraf garantează confidențialitatea datelor sau informațiilor care îi sunt notificate, în temeiul prezentului regulament.

Articolul 9

Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor

Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului Uniunii și, în special, nu modifică obligațiile statelor membre privind prelucrarea datelor cu caracter personal, astfel cum sunt stabilite de Directiva 95/46/CE, sau obligațiile care revin instituțiilor și organismelor Uniunii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește prelucrarea de către acestea a datelor cu caracter personal în cursul exercitării atribuțiilor lor.

Articolul 10

Monitorizare și raportare

(1) Pe baza datelor și informațiilor transmise și, după caz, a oricăror alte surse de date, inclusiv a datelor achiziționate de Comisie, și ținând seama de analize relevante precum planurile multianuale de dezvoltare a rețelilor pentru gaze și pentru energia electrică, Comisia transmite Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European și publică o dată la doi ani o analiză transsectorială a evoluției și perspectivelor structurale ale sistemului energetic al Uniunii. Această analiză vizează în special:

- (a) identificarea unor posibile viitoare dezechilibre între cererea și oferta din domeniul energetic care sunt semnificative pentru politica energetică a Uniunii, inclusiv pentru funcționarea pieței interne a energiei, punând accentul pe deficiențele și carențele care ar putea să apară în viitor la nivelul infrastructurii de producție și transport;
- (b) identificarea obstacolelor în calea investițiilor și promovarea celor mai bune practici pentru abordarea acestora; și
- (c) creșterea transparenței pentru participanții pe piață și potențialii noi operatori intrați pe piață.

De asemenea, pe baza acestor date și informații Comisia poate realiza orice analiză specifică considerată necesară sau adecvată.

(2) În ceea ce privește pregătirea analizelor menționate la alineatul (1), Comisia poate fi asistată de experți din statele membre și/sau de orice alți experți sau asociații profesionale cu competențe specifice în domeniul respectiv.

Comisia oferă tuturor statelor membre posibilitatea de a formula observații asupra proiectelor de analiză.

(3) Comisia discută aceste analize cu părțile interesate, precum ENTSO-E, ENTSO-G, Grupul de coordonare pentru gaz, Grupul de coordonare pentru electricitate și Grupul de coordonare pentru petrol.

Articolul 11

Reexaminarea

Până la 31 decembrie 2016, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului

European și Consiliului un raport privind rezultatele acestei reexaminări. În cadrul reexaminării, Comisia analizează, printre altele:

- (a) posibila extindere a domeniului de aplicare a prezentului regulament pentru a include:
- (i) extracția de gaze, petrol și cărbune;
 - (ii) terminalele pentru gazul natural comprimat;
 - (iii) metodele suplimentare de stocare a energiei electrice; și
- (b) dacă ar trebui sau nu reduse pragurile pentru instalațiile de producție de energie din surse regenerabile.

La examinarea acestor aspecte, Comisia ține seama de necesitatea de a asigura un echilibru între sarcinile administrative din ce în ce mai numeroase și beneficiile obținerii de informații suplimentare.

Articolul 12

Abrogarea

Regulamentul (CE) nr. 736/96 se abrogă de la 9 aprilie 2014.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ANEXĂ

PROIECTE DE INVESTIȚII

1. PETROL

1.1. Rafinare

- instalații de distilare cu o capacitate de cel puțin 1 milion de tone pe an;
- extinderea capacității de distilare la peste 1 milion de tone pe an;
- instalații de reformare/cracare cu o capacitate minimă de 500 de tone pe zi;
- instalații de desulfurare pentru păcură reziduală/motorină/materii prime/alte produse petroliere.

Sunt excluse instalațiile chimice care nu produc păcură și/sau carburanți sau care le produc doar ca produse secundare.

1.2. Transport

- conducte de țigăi cu o capacitate de cel puțin 3 milioane de tone metrice pe an și extinderea sau prelungirea acestor conducte, care au o lungime de cel puțin 30 de kilometri;
- conducte de produse petroliere cu o capacitate de cel puțin 1,5 milioane de tone pe an și extinderea sau prelungirea acestor conducte, care au o lungime de cel puțin 30 de kilometri;
- conducte care constituie legături esențiale în cadrul rețelelor naționale sau internaționale de interconectare și conducte și proiecte de interes comun identificate în orientările stabilite în temeiul articolului 171 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”).

Sunt excluse conductele destinate scopurilor militare și cele care aprovizionează instalațiile care nu fac obiectul punctului 1.1.

1.3. Stocare

- instalații de stocare pentru țigăi și produse petroliere (instalații cu o capacitate de 150 000 m³ sau mai mult sau, în cazul rezervoarelor, cu o capacitate de cel puțin 100 000 m³).

Sunt excluse rezervoarele destinate scopurilor militare și cele care aprovizionează instalațiile care nu fac obiectul punctului 1.1.

2. GAZ

2.1. Transport

- conducte de transport de gaze, inclusiv de gaze naturale și biogaz, care fac parte dintr-o rețea cuprinzând în principal conducte de înaltă presiune, cu excepția conductelor care fac parte dintr-o conductă de alimentare din amonte și cu excepția părții din conductele de înaltă presiune utilizate în principal în contextul distribuției locale de gaze naturale;
- „conducte și proiecte de interes comun” identificate în orientările stabilite în temeiul articolului 171 din TFUE.

2.2. Terminale de gaz natural lichefiat (GNL)

- terminale pentru importul GNL, cu o capacitate de regazeificare de 1 miliard m³ pe an sau mai mult.

2.3. Stocare

- instalații de stocare racordate la conductele de transport menționate la punctul 2.1.

Sunt excluse conductele de gaz, terminalele și instalațiile destinate scopurilor militare și cele care deservește instalațiile chimice care nu produc produse energetice sau care le produc doar ca produse secundare.

3. ENERGIE ELECTRICĂ

3.1. Producție

- centrale termoelectrice și nucleare (generatoare cu o putere de 100 MWe sau mai mult);
- instalații de producție de energie pe bază de biomasă/biolichide/deșeuri (cu o putere de 20 MW sau mai mult);
- centrale pe bază de cogenerare de energie electrică și energie termică utilă (instalații cu o putere electrică de 20 MW sau mai mult);
- centrale hidroelectrice (instalații cu o putere de 30 MW sau mai mult);
- ferme eoliene cu o putere de 20 MW sau mai mult;
- instalații care utilizează energia solară concentrată și energia geotermică (cu o putere de 20 MW sau mai mult);
- instalații fotovoltaice (cu o putere de 10 MW sau mai mult).

3.2. Transport

- linii aeriene de transport, dacă acestea au fost proiectate pentru o tensiune utilizată în mod obișnuit la scară națională pentru liniile de interconectare și cu condiția să fi fost proiectate pentru o tensiune de 220 kV sau mai mult;
- cabluri subterane și submarine de transport, dacă acestea au fost proiectate pentru o tensiune de 150 kV sau mai mult;
- proiecte de interes comun identificate în orientările stabilite în temeiul articolului 171 din TFUE.

4. BIOCOMBUSTIBILI

4.1. Producție

- instalații care pot produce sau rafina biocombustibili (instalații cu o capacitate de 50 000 de tone/an sau mai mult).

5. DIOXID DE CARBON

5.1. Transport

- conducte de dioxid de carbon racordate la instalațiile de producție menționate la punctele 1.1 și 3.1.

5.2. Stocare

- instalații de stocare (amplasament sau complex de stocare cu o capacitate de 100 kt sau mai mult).

Sunt excluse instalațiile de stocare destinate cercetării și dezvoltării tehnologice.

**REGULAMENTUL (UE) NR. 257/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 26 februarie 2014**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului referitor la includerea Groenlandei
în punerea în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului ⁽²⁾ instituie un sistem comunitar de certificare și de control al importurilor și exporturilor de diamante brute, în scopul punerii în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley.
- (2) Groenlanda nu face parte din teritoriul Uniunii, dar este inclusă în lista țărilor și teritoriilor de peste mări prevăzută în anexa II la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În conformitate cu articolul 198 din TFUE, scopul asocierii cu Uniunea a țărilor și teritoriilor de peste mări este acela de a promova dezvoltarea economică și socială a țărilor și teritoriilor de peste mări și de a stabili relații economice strânse între acestea și Uniune în ansamblul său.
- (3) Decizia 2014/136/UE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește normele și procedurile care permit Groenlandei să participe la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley

privind diamantele brute, prin cooperarea sa cu Uniunea. O astfel de cooperare ar consolida relațiile economice dintre Uniune și Groenlanda în industria diamantelor și, mai ales, ar permite Groenlandei să exporte diamante brute însoțite de certificatul UE eliberat în scopul sistemului de certificare, pentru promovarea dezvoltării economice a Groenlandei.

- (4) Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 ar trebui modificat pentru a permite ca Decizia 2014/136/UE să intre în vigoare și, în special, pentru a se prevedea includerea Groenlandei în sistemul de certificare.
- (5) În consecință, Groenlandei i se va interzice să accepte importurile sau exporturile de diamante brute din partea sau către un alt participant decât Uniunea, fără un certificat valabil. Modificările cuprinse în prezentul regulament vor permite exportul de diamante brute din Groenlanda către țări terțe, cu condiția ca acestea să fie însoțite de un certificat UE.
- (6) În plus față de actuala condiție privind certificarea, care impune existența dovezii că diamantele brute au fost importate în mod legal în Uniune, ar trebui să se adauge o condiție alternativă cu privire la diamantele extrase din Groenlanda care nu au mai fost niciodată exportate, în special furnizarea dovezii în acest sens.
- (7) În plus, modalitățile detaliate de prezentare a diamantelor brute către autoritățile Uniunii pentru verificare ar trebui modificate în scopul extinderii asupra Groenlandei a normelor speciale de tranzit, pentru a permite participarea Groenlandei în cadrul comitetului pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2368/2002 și pentru a permite reprezentarea Groenlandei în cadrul Procesului Kimberley, precum și cooperarea cu alte state membre, prin intermediul Comisiei.
- (8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 ar trebui modificat în consecință,

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 4 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 februarie 2014.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 de punere în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley privind comerțul internațional cu diamante brute (JO L 358, 31.12.2002, p. 28).

⁽³⁾ Decizia 2014/136/UE a Consiliului din 20 februarie 2014 de stabilire a regulilor și procedurilor pentru a permite participarea Groenlandei la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley (a se vedea pagina 99 din prezentul Jurnal Oficial).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Prezentul regulament instituie un sistem al Uniunii de certificare și de control al importurilor și exporturilor de diamante brute, având ca scop punerea în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley.

În sensul sistemului de certificare, teritoriul Uniunii și cel al Groenlandei sunt considerate o entitate unică, fără frontiere interne.

Prezentul regulament nu aduce atingere și nu se substituie niciunei dispoziții în vigoare cu privire la formalitățile și controalele vamale.”

2. La articolul 3, fraza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Se interzice importul de diamante brute pe teritoriul Comunității (*) sau în Groenlanda, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(*) Începând cu 1 decembrie 2009, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a introdus anumite schimbări în terminologie, cum ar fi înlocuirea termenului «Comunitate» cu termenul «Uniune».”

3. La articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Containerele și certificatele aferente sunt prezentate împreună pentru verificare fără întârziere unei autorități comunitare, fie în statul membru în care sunt importate, fie în statul membru de destinație, în conformitate cu indicațiile din documentele de însoțire. Containerele având ca destinație Groenlanda sunt prezentate pentru verificare unei autorități comunitare, fie în statul membru în care sunt importate, fie într-unul din celelalte state membre în care este stabilită o autoritate comunitară.”

4. La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia consultă participanții cu privire la modalitățile practice de confirmare a importurilor pe teritoriul Comunității sau în Groenlanda către autoritatea competentă a participantului exportator care a validat un certificat.”

5. La articolul 11, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Se interzice exportul de diamante brute din teritoriul Comunității sau din Groenlanda, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite următoarele condiții:”.

6. La articolul 12 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) exportatorul a prezentat probe concludente, conform cărora:

(i) diamantele brute pentru care s-a solicitat certificatul au fost importate în mod legal, în conformitate cu articolul 3; sau

(ii) diamantele brute pentru care s-a solicitat un certificat au fost extrase din Groenlanda, în cazul în care diamantele brute nu au fost exportate anterior către un participant, altul decât Uniunea.”

7. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Articolele 4, 11, 12 și 14 nu se aplică în cazul diamantelor brute care intră pe teritoriul Comunității sau în Groenlanda exclusiv în scopul tranzitului către un participant din afara acestor teritorii, cu condiția ca nici containerul de origine în care sunt transportate diamantele brute și nici certificatul de origine de însoțire, eliberat de o autoritate competentă a unui participant, să nu fie modificate la intrarea sau ieșirea din teritoriul Comunității sau Groenlanda, iar obiectivul tranzitului să fie atestat în mod clar de certificatul de însoțire.”

8. Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

(1) Uniunea, inclusiv Groenlanda, participă la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley.

(2) Comisia, care reprezintă Uniunea, inclusiv Groenlanda, în cadrul sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley, se obligă să asigure punerea în aplicare în condiții optime a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley, în special prin cooperarea cu participanții. În acest scop, Comisia face, în special, schimb de informații cu participanții cu privire la comerțul internațional cu diamante brute și, după caz, cooperează la activitățile de supraveghere și la soluționarea eventualelor diferende.”

9. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Comitetul prevăzut la articolul 22 poate examina orice chestiuni în legătură cu aplicarea prezentului regulament. Aceste chestiuni pot fi ridicate de președinte sau de reprezentantul unui stat membru sau al Groenlandei.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/26/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 26 februarie 2014

privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50 alineatul (1), articolul 53 alineatul (1) și 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directivele Uniunii adoptate în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe oferă deja un grad ridicat de protecție titularilor de drepturi și, prin aceasta, un cadru în care poate avea loc exploatarea conținutului protejat de aceste drepturi. Directivele respective contribuie la dezvoltarea și la întreținerea creativității. Pe o piață internă în care concurența nu este denaturată, protejarea inovării și a creației intelectuale încurajează, de asemenea, investițiile în servicii și produse inovatoare.

(2) Difuzarea de conținut protejat prin drepturi de autor și drepturi conexe, inclusiv cărți, producții audiovizuale și înregistrări muzicale, precum și servicii cu privire la acestea, necesită acordarea de licențe de către diferiți titulari ai drepturilor de autor și ai drepturilor conexe, cum ar fi autorii, artiștii interpreți sau executanți, producătorii și editorii. Alegerea între gestiunea individuală sau colectivă a drepturilor sale revine, în mod normal, titularului acestora, cu excepția cazului în care statele membre prevăd altfel, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu obligațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre. Gestiunea drepturilor de autor și a

drepturilor conexe include acordarea de licențe utilizatorilor, auditarea utilizatorilor, monitorizarea utilizării drepturilor, asigurarea respectării drepturilor de autor și a drepturilor conexe, colectarea de venituri provenite din drepturi din exploatarea drepturilor și repartizarea sumelor cuvenite titularilor de drepturi. Organismele de gestiune colectivă le permit titularilor de drepturi să fie remunerați pentru utilizarea drepturilor lor în cazul în care aceștia nu ar fi în măsură să asigure controlul sau respectarea drepturilor lor, inclusiv pe piețele din străinătate.

(3) În conformitate cu articolul 167 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea trebuie să țină cont de diversitatea culturală în acțiunile sale și să contribuie la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea lor națională și regională, și punând totodată în evidență moștenirea culturală comună. Organismele de gestiune colectivă dețin și ar trebui să dețină în continuare un rol important, ca promotori ai diversității expresiilor culturale, atât prin permiterea accesului pe piață al repertoriilor mai mici și mai puțin populare, cât și prin prestarea de servicii sociale, culturale și educaționale în beneficiul titularilor de drepturi și al publicului.

(4) Organismele de gestiune colectivă stabilite în Uniune ar trebui să beneficieze de libertățile prevăzute în tratate atunci când reprezintă titulari de drepturi care sunt rezidenți sau stabiliți în alte state membre sau când acordă licențe utilizatorilor care sunt rezidenți sau stabiliți în alte state membre.

(5) Există diferențe semnificative în materia normelor naționale care reglementează funcționarea organismelor de gestiune colectivă, în special în ceea ce privește transparența acestora și responsabilitatea față de membrii lor și de titularii de drepturi. Aceasta a condus în unele cazuri la dificultăți, în special pentru titularii de drepturi din străinătate care urmăresc să își exercite drepturile, precum și la o calitate slabă a gestiunii financiare a veniturilor colectate. Problemele legate de funcționarea organismelor de gestiune colectivă conduc la exploatarea inefficientă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe la nivelul pieței interne, în detrimentul deopotrivă al membrilor organismelor de gestiune colectivă, al titularilor de drepturi și al utilizatorilor.

⁽¹⁾ JO C 44, 15.2.2013, p. 104.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 4 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 februarie 2014.

- (6) Nevoia de a ameliora funcționarea organismelor de gestiune colectivă a fost deja identificată în Recomandarea Comisiei 2005/737/CE ⁽¹⁾. Recomandarea menționată a stabilit un număr de principii, cum ar fi libertatea care revine titularilor de drepturi de a-și alege organismul de gestiune colectivă, egalitatea de tratament între diversele categorii de titulari de drepturi și repartizarea echitabilă a redevențelor. Se face, de asemenea, apel la organismele de gestiune colectivă să furnizeze utilizatorilor suficiente informații privind tarifele și repertoriile înainte de negocierile dintre cele două părți. Se formulează, de asemenea, recomandări referitoare la responsabilitate, reprezentarea titularilor de drepturi în structurile de decizie ale organismelor de gestiune colectivă și soluționarea litigiilor. Cu toate acestea, respectarea acestora nu a fost uniformă.
- (7) Pentru protejarea intereselor membrilor organismelor de gestiune colectivă, a titularilor de drepturi și a părților terțe este nevoie ca legislațiile statelor membre referitoare la gestionarea drepturilor de autor și la acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale să fie coordonate astfel încât să existe garanții echivalente la nivelul întregii Uniuni. În consecință, baza juridică a prezentei directive ar trebui să o constituie articolul 50 alineatul (1) din TFUE.
- (8) Scopul prezentei directive este de a asigura coordonarea normelor naționale referitoare la accesul privind activitatea de gestionare a drepturilor de autor și a drepturilor conexe de către organismele de gestiune colectivă, la modurile de guvernare și la cadrul de supraveghere al acestora și astfel baza juridică a prezentei directive ar trebui să o constituie, de asemenea, articolul 53 alineatul (1) din TFUE. În plus, dat fiind că privește un sector care oferă servicii în întreaga Uniune, articolul 62 din TFUE ar trebui să constituie bază juridică a prezentei directive.
- (9) Scopul prezentei directive este de a stabili cerințele aplicabile organismelor de gestiune colectivă, pentru a asigura standarde înalte de guvernare, gestiune financiară, transparență și raportare. Acest lucru nu împiedică, însă, statele membre să mențină sau să impună organismelor de gestiune colectivă stabilite pe teritoriul lor standarde mai stricte decât cele prevăzute la titlul II din prezenta directivă, cu condiția ca astfel de standarde mai stricte să fie compatibile cu dreptul Uniunii.
- (10) Niciun element al prezentei directive nu ar trebui să împiedice un stat membru să aplice dispoziții identice sau similare organismelor de gestiune colectivă care sunt stabilite în afara teritoriului Uniunii, dar care operează pe teritoriul statului respectiv.
- (11) Niciun element al prezentei directive nu ar trebui să împiedice organismele de gestiune colectivă să încheie acorduri de reprezentare cu alte organisme de gestiune colectivă – respectând regulile de concurență stabilite la articolele 101 și 102 din TFUE – în domeniul managementului drepturilor pentru a facilita, îmbunătăți și simplifica procedurile de acordare de licențe utilizatorilor, inclusiv pentru emiterea de facturi individuale, în condiții de egalitate, nediscriminare și transparență, precum și pentru a acorda licențe multiteritoriale și în alte domenii decât cele prevăzute la titlul III din prezenta directivă.
- (12) Prezenta directivă, deși se aplică tuturor organismelor de gestiune colectivă, cu excepția titlului III, aplicabil doar organismelor de gestiune colectivă care gestionează drepturile de autor asupra operelor muzicale pentru utilizare online la nivel multiteritorial, nu ar trebui să interfereze cu elemente de gestiune a drepturilor din statele membre cum ar fi gestiunea individuală, efectul extins al unui acord între un organism de gestiune colectivă reprezentativ și un utilizator, și anume licențe colective extinse, gestiunea colectivă obligatorie, prezumțiile legale de reprezentare și transferul drepturilor către organisme de gestiune colectivă.
- (13) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere posibilității statelor membre de a stabili, prin acte cu putere de lege, regulamente sau orice alt mecanism specific, compensarea echitabilă a titularilor de drepturi pentru excepții sau restrângeri ale dreptului de reproducere prevăzut în Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, precum și remunerarea titularilor de drepturi pentru derogări de la dreptul exclusiv în ceea ce privește împrumutul public prevăzut în Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ aplicabile pe teritoriul lor, precum și condițiile aplicabile pentru colectarea lor.
- (14) Prezenta directivă nu ar trebui să impună organismelor de gestiune colectivă adoptarea unei forme juridice specifice. În practică, organismele respective funcționează sub diverse forme juridice, cum ar fi asociații, cooperative sau societăți cu răspundere limitată, controlate sau deținute de către titularii drepturilor de autor și a drepturilor conexe ori de către entități care îi reprezintă. Cu toate acestea, în anumite cazuri excepționale, datorită formei juridice a organismului de gestiune colectivă, elementul de proprietate sau de control este absent. Acesta este, de exemplu, cazul fundațiilor, care nu au membri. Dispozițiile prezentei directive ar trebui însă să se aplice și acestor organisme. În mod asemănător, statele membre ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a

⁽¹⁾ Recomandarea Comisiei 2005/737/CE din 18 mai 2005 privind gestionarea colectivă transfrontalieră a drepturilor de autor și a drepturilor conexe în serviciile legale de muzică online (JO L 276, 21.10.2005, p. 54).

⁽²⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale drepturilor de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, 22.6.2001, p. 10).

⁽³⁾ Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (JO L 376, 27.12.2006, p. 28).

împiedica eludarea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă prin alegerea formei juridice. Ar trebui să se rețină faptul că entitățile care reprezintă titularii de drepturi și care sunt membre ale unor organisme de gestiune colectivă pot fi alte organisme de gestiune colectivă, asociații de titulari de drepturi, sindicate sau alte organizații.

- (15) Titularii drepturilor ar trebui să aibă libertatea de a încredința gestiunea drepturilor lor unor entități de gestiune independente. Astfel de entități de gestiune independente sunt entități comerciale care diferă de organismele de gestiune colectivă, printre altele, deoarece nu sunt deținute sau controlate de către titularii de drepturi. Cu toate acestea, în măsura în care astfel de entități de gestiune independente desfășoară aceleași activități ca și organismele de gestiune colectivă, ar trebui să aibă obligația de a furniza anumite informații titularilor drepturilor de autor pe care îi reprezintă, organismelor de gestiune colectivă, utilizatorilor și publicului.
- (16) Producătorii de materiale audiovizuale, producătorii de înregistrări și societățile de radiodifuziune acordă licențe pentru drepturile proprii, precum și, în anumite cazuri, pentru drepturile care le-au fost transferate de la, de exemplu, artiști interpreți sau executanți, pe baza unor acorduri negociate individual și acționează în propriul lor interes. Editorii de cărți, muzică sau ziare acordă licențe pentru drepturile care le-au fost transferate pe baza unor acorduri negociate individual și acționează în interes propriu. Prin urmare, producătorii de materiale audiovizuale, producătorii de înregistrări și societățile de radiodifuziune și editorii nu ar trebui considerați „entități de gestiune independente”. De asemenea, managerii și agenții autorilor și artiștilor interpreți și executanți care acționează ca intermediari și reprezintă titularii de drepturi în relațiile lor cu organismele de gestiune colectivă nu ar trebui considerați „entități de gestiune independente”, întrucât nu gestionează drepturi în sensul stabilirii tarifelor, acordării de licențe sau al încasării de sume de la utilizatori.
- (17) Organismele de gestiune colectivă ar trebui să aibă libertatea de a opta ca unele dintre activitățile lor, cum ar fi facturarea utilizatorilor sau repartizarea sumelor datorate titularilor de drepturi, să fie efectuate de filiale sau de alte entități al căror control îl dețin. În astfel de cazuri, dispozițiile din prezenta directivă care ar fi fost aplicabile dacă activitatea relevantă ar fi fost desfășurată direct de un organism de gestiune colectivă, ar trebui să se aplice activităților filialelor sau ale celorlalte entități în cauză.
- (18) Pentru a garanta că deținătorii de drepturi de autor și drepturi conexe pot beneficia pe deplin de piața internă atunci când drepturile lor sunt gestionate în mod colectiv și că libertatea lor de a-și exercita drepturile nu este afectată în mod nejustificat, este necesar să se prevadă includerea unor garanții adecvate în statutele organismelor de gestiune colectivă. De asemenea, atunci când prestează servicii de gestiune, un organism de gestiune colectivă nu ar trebui să facă discriminări

directe sau indirecte între titularii de drepturi din motive de naționalitate, loc de reședință sau loc de stabilire.

- (19) Având în vedere libertățile prevăzute de TFUE, gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe ar trebui să permită unui titular de drepturi libertatea de a alege un organism de gestiune colectivă care să îi gestioneze drepturile, indiferent dacă acestea sunt drepturi de comunicare către public sau de reproducere, ori categorii de drepturi legate de forme de exploatare cum ar fi radiodifuziunea, reprezentarea teatrală sau reproducerea în vederea difuzării online, cu condiția ca organismul de gestiune colectivă pe care titularul de drepturi dorește să-l aleagă să gestioneze deja astfel de drepturi sau categorii de drepturi.

Drepturile sau categoriile de drepturi, ori tipurile de opere și alte elemente gestionate de organismul de gestiune colectivă ar trebui determinate de adunarea generală a membrilor organismului respectiv, în cazul în care nu sunt deja stabilite în statutul acestuia sau prevăzute de lege. Este important ca drepturile și categoriile de drepturi să fie stabilite într-un mod care să mențină echilibrul între libertatea titularilor de drepturi de a dispune de operele lor și de alte obiecte protejate și capacitatea organismului de a gestiona în mod eficient drepturile, ținând seama, în special, de categoria de drepturi gestionate de către organism și de sectorul de creație în care organismul își desfășoară activitatea. Ținând seama în mod corespunzător de acest echilibru, titularii de drepturi ar trebui să aibă posibilitatea de a retrage cu ușurință drepturile sau categoriile de drepturi dintr-un organism de gestiune colectivă și de a le gestiona în mod individual, precum și de a încredința sau a transfera gestiunea integrală sau parțială unui alt organism de gestiune colectivă sau unei alte entități, indiferent de statul membru de reședință sau de naționalitatea, domiciliul sau sediul organismului de gestiune colectivă, al celeilalte entități sau ale titularului de drepturi. În cazul în care un stat membru, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu obligațiile internaționale ale Uniunii și ale statelor sale membre, ar prevedea gestiunea colectivă obligatorie a drepturilor, alegerea titularilor ar fi limitată la alte organisme de gestiune colectivă.

Organismele de gestiune colectivă care gestionează diverse tipuri de opere și alte obiecte protejate, cum ar fi opere literare, muzicale sau fotografice, ar trebui să le acorde, de asemenea, această flexibilitate titularilor de drepturi în ceea ce privește gestionarea diverselor tipuri de opere și a altor obiecte protejate. În privința utilizărilor necomerciale, statele membre ar trebui să impună organismelor de gestiune colectivă să ia măsurile necesare pentru ca titularii lor de drepturi să-și poată exercita dreptul de a acorda licențe pentru astfel de utilizări. Aceste măsuri ar trebui să includă, printre altele, o decizie a organismului de gestiune colectivă privind condițiile exercitării acestui drept și informarea membrilor săi cu privire la aceste condiții. Organismele de gestiune colectivă ar trebui să informeze titularii de drepturi în privința acestei alegeri și să le permită acestora să-și exercite drepturile legate de alegerea

respectivă cât mai ușor cu putință. Titularii drepturilor de autor care au autorizat deja un organism de gestiune colectivă pot fi informați prin intermediul site-ului internet al organismului. O cerință privind consimțământul titularilor drepturilor de autor pentru autorizarea gestionării fiecărui drept, categorie de drepturi sau tip de opere și pentru alte obiecte, nu ar trebui să împiedice titularii de drepturi să accepte modificările ulterioare propuse pentru autorizarea respectivă prin acord tacit, în conformitate cu condițiile stabilite în legislația națională. Nici prevederile contractuale conform cărora rezilierea sau retragerea de către titularii drepturilor de autor are un efect imediat asupra licențelor acordate înainte de reziliere sau de retragere, nici prevederile contractuale conform cărora astfel de licențe rămân neschimbate pentru o anumită perioadă după reziliere sau retragere nu sunt interzise ca atare de prezenta directivă. Cu toate acestea, astfel de prevederi nu ar trebui să constituie un obstacol pentru aplicarea deplină a prezentei directive. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere posibilității titularilor de drepturi de a-și gestiona drepturile individual, inclusiv pentru utilizări necomerciale.

- (20) Apartenența la organismele de gestiune colectivă trebuie să se bazeze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, inclusiv în cazul editorilor care au dreptul, în virtutea unui acord privind exploatarea drepturilor, să primească o parte din veniturile generate de drepturile gestionate de organismele de gestiune colectivă și să colecteze aceste venituri de la organismele de gestiune colectivă. Aceste criterii nu ar trebui să oblige organismele de gestiune colectivă să accepte membri a căror gestionare a drepturilor, a categoriilor de drepturi sau a tipurilor de opere ori a altor obiecte protejate nu intră în domeniul lor de activitate. Evidențele păstrate de către un organism de gestiune colectivă ar trebui să permită identificarea și localizarea membrilor și titularilor săi de drepturi ale căror drepturi le reprezintă pe baza autorizațiilor acordate de titularii de drepturi respectivi.
- (21) Pentru a proteja titularii de drepturi ale căror drepturi sunt reprezentate în mod direct de organismul de gestiune colectivă, dar care nu îndeplinesc cerințele pentru a deveni membrii acestuia, este oportun să se impună aplicarea anumitor dispoziții ale prezentei directive privind membrii și acestui tip de titulari de drepturi. Statele membre ar trebui să poată, de asemenea, să confere acestui tip de titulari de drepturi dreptul de a participa la procesul decizional al organismului de gestiune colectivă.
- (22) Organismele de gestiune colectivă ar trebui să acționeze în cât mai mare măsură în interesul colectiv al titularilor de drepturi pe care îi reprezintă. Prin urmare, este important să fie prevăzute sisteme care să permită membrilor unui organism de gestiune colectivă să își

exercite drepturile decurgând din statutul de membru prin participarea la procesul decizional al organismului. Unele organisme de gestiune colectivă au diferite categorii de membri, care pot reprezenta diferite tipuri de titulari de drepturi, cum ar fi producătorii și artiștii interpreți sau executanți. Reprezentarea în procesul decizional a acestor diferite categorii de membri trebuie să fie echitabilă și echilibrată. Eficacitatea normelor privind adunarea generală a membrilor organismelor de gestiune colectivă ar fi afectată în absența unor dispoziții privind modul în care ar trebui să se desfășoare adunarea generală. Astfel, este necesar să se asigure că adunarea generală este convocată periodic, cel puțin o dată pe an, și că cele mai importante decizii din cadrul organismului de gestiune colectivă sunt luate de adunarea generală.

- (23) Toți membrii organismelor de gestiune colectivă ar trebui să aibă dreptul de a participa la adunările generale ale membrilor și de a vota în cadrul acestora. Exercițarea acestor drepturi ar trebui să facă obiectul unor restricții numai dacă acestea sunt echitabile și proporționale. În anumite cazuri excepționale, organismele de gestiune colectivă se constituie sub forma juridică a unei fundații și, prin urmare, nu au membri. În astfel de cazuri, competențele care revin adunării generale a membrilor ar trebui să fie exercitate de organul care îndeplinește funcția de supraveghere. În cazul în care organismele de gestiune colectivă dispun de entități care reprezintă titularii de drepturi ca membri ai acestora, cum ar putea fi cazul unui organism de gestiune colectivă care este o societate cu răspundere limitată, iar membrii săi sunt asociații ale titularilor de drepturi, statele membre ar trebui să poată prevedea ca atribuțiile adunării generale a membrilor să fie exercitate, parțial sau integral, de către o adunare a acestor titulari de drepturi. Adunarea generală a membrilor ar trebui, cel puțin, să aibă competența de a stabili un cadru al activităților desfășurate de conducere, în special în ceea ce privește utilizarea veniturilor provenite din drepturi de către organismul de gestiune colectivă. Acest lucru nu ar trebui, însă, să aducă atingere posibilității statelor membre de a prevedea norme mai stricte privind, de exemplu, investițiile, fuziunile sau obținerea de împrumuturi, inclusiv interzicerea oricărei dintre aceste tranzacții. Organismele de gestiune colectivă ar trebui să încurajeze participarea activă a membrilor lor la adunarea generală. Exercițarea drepturilor de vot ar trebui facilitată atât pentru membrii care participă la adunarea generală, cât și pentru cei care nu participă. Pe lângă posibilitatea de a-și exercita drepturile prin mijloace electronice, membrii ar trebui să aibă posibilitatea de a participa și de a vota în cadrul adunării generale a membrilor printr-un reprezentant. Votul prin reprezentant ar trebui restrâns în cazurile de conflicte de interese. În același timp, statele membre ar trebui să prevadă restricții privind reprezentarea numai în cazul în care acest lucru nu aduce atingere participării adecvate și eficiente a membrilor în procesul decizional. În special, numirea reprezentanților contribuie la o participare adecvată și eficientă a membrilor în procesul decizional și permite titularilor de drepturi să aibă oportunitatea reală de a opta pentru un organism de gestiune colectivă la alegere, indiferent de statutul membru în care acesta își are sediul.

- (24) Membrii ar trebui să poată participa la monitorizarea continuă a administrării organismelor de gestiune colectivă. În acest scop, acestor organisme ar trebui să le revină o funcție de supraveghere, potrivit structurii lor organizatorice și să permită reprezentarea membrilor în organul care exercită această funcție. În funcție de structura organizatorică a organismului de gestiune colectivă, funcția de supraveghere poate fi exercitată de un organ separat, cum ar fi un consiliu de supraveghere, sau de unii sau toți directorii din consiliul de administrație care nu administrează activitatea comercială a organismului de gestiune colectivă. Cerința unei reprezentări echitabile și echilibrate a membrilor nu ar trebui să împiedice organismul de gestiune colectivă să numească terți care să exercite funcția de supraveghere, inclusiv persoane cu expertiză profesională relevantă și titulari de drepturi care nu îndeplinesc condițiile de afiliere sau care nu sunt reprezentați de către organism în mod direct, ci prin intermediul unei entități care este membră a organismului de gestiune colectivă.
- (25) Pentru a asigura o bună gestiune, conducerea organismului de gestiune colectivă trebuie să fie independentă. Managerii, fie că sunt aleși ca directori, fie că sunt angajați pe bază de contract de către organism, ar trebui să aibă obligația de a declara, înaintea preluării funcției și, ulterior, în fiecare an, dacă există conflicte între propriile interese și cele ale titularilor de drepturi reprezentați de organismul de gestiune colectivă. Astfel de declarații anuale ar trebui, de asemenea, făcute și de persoanele care exercită funcții de supraveghere. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a solicita organismelor de gestiune colectivă publicarea unor astfel de declarații sau prezentarea acestora autorităților publice.
- (26) Organismele de gestiune colectivă colectează, gestionează și repartizează venituri provenite din exploatarea drepturilor încredințate acestora de către titularii de drepturi. Aceste venituri sunt datorate, în ultimă instanță, titularilor de drepturi, care pot avea o legătură juridică directă cu organismul sau pot fi reprezentanți prin intermediul unei entități care este membră a organismului de gestiune colectivă sau printr-un acord de reprezentare. Prin urmare, este important ca organismele de gestiune colectivă să depună toate eforturile pentru colectarea, gestionarea și repartizarea respectivelor venituri. Repartizarea exactă este posibilă numai în cazurile în care organismul de gestiune colectivă ține o evidență adecvată a membrilor, licențelor și utilizării operelor și a altor obiecte protejate. Datele relevante, necesare pentru o gestiune colectivă eficientă a drepturilor, ar trebui, de asemenea, furnizate de titularii de drepturi și de utilizatori și verificate de organismul de gestiune colectivă.
- (27) Sumele colectate și datorate titularilor de drepturi ar trebui păstrate în evidența contabilă separat de orice active proprii ale organismului. Fără a aduce atingere posibilității statelor membre de a impune reguli mai stricte privind investițiile, inclusiv interdicția investirii veniturilor provenite din drepturi, în cazul în care astfel de venituri sunt investite, acest lucru trebuie realizat în conformitate cu politica generală de investiții și de gestiune a riscurilor a organismului de gestiune colectivă. Pentru a menține un nivel ridicat de protecție a drepturilor titularilor de drepturi și pentru a garanta că toate veniturile care pot proveni din exploatarea drepturilor acestora se acumulează în beneficiul acestora, investițiile efectuate și deținute de organismul de gestiune colectivă ar trebui gestionate în conformitate cu criteriile care să oblige organismul să acționeze cu prudență, permițând în același timp acestuia să decidă în privința celei mai sigure și eficiente politici investiționale. Acest lucru ar trebui să permită organismului de gestiune colectivă să opteze pentru o alocare a activelor care să fie adecvată pentru natura și durata exacte ale oricărei expuneri la risc corespunzătoare oricăror venituri provenite din drepturi care au fost investite și care să nu aducă nejustificat atingere veniturilor provenite din drepturi datorate titularilor de drepturi.
- (28) Întrucât titularii de drepturi au dreptul să fie remunerați pentru exploatarea drepturilor lor, este important comisiunile de gestiune să nu depășească cheltuielile justificate de gestiunea drepturilor și ca orice rețineri, în afara celor care privesc comisiunile de gestiune, cum ar fi cele pentru scopuri sociale, culturale sau educaționale, ar trebui să fie decise de către membrii organismului de gestiune colectivă. Organismele de gestiune colectivă ar trebui să fie transparente față de titularii de drepturi în ceea ce privește normele care reglementează astfel de rețineri. Aceleași cerințe trebuie să se aplice oricărei decizii de a utiliza veniturile provenite din drepturi pentru repartizare colectivă, cum ar fi bursele. Titularii de drepturi trebuie să aibă acces nediscriminatoriu la orice serviciu social, cultural sau educațional finanțat prin astfel de rețineri. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze reținerile prevăzute de legislația națională, cum ar fi reținerile pentru prestarea de servicii sociale pentru titularii de drepturi de către organismele de gestiune colectivă, în privința oricăror aspecte care nu sunt reglementate de prezenta directivă, cu condiția ca aceste rețineri să fie în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (29) Repartizarea și plata către titularii de drepturi individuali a sumelor datorate sau, cum este cazul uneori, către categorii de titulari de drepturi, ar trebui să se realizeze în timp util și în conformitate cu politica generală de repartizare a organismului de gestiune colectivă în cauză, inclusiv atunci când acestea se realizează prin intermediul unei alte entități care reprezintă titularii de drepturi. Numai motivele obiective independente de controlul unui organism de gestiune colectivă pot justifica întârzierea în repartizarea și plata sumelor datorate titularilor de drepturi. Prin urmare, împrejurări de tipul investirii cu scadență a veniturilor provenite din drepturi nu ar trebui să se încadreze în categoria motivelor întemeiate pentru o astfel de întârziere. Este oportun să revină statelor membre decizia privind stabilirea normelor care să asigure repartizarea la timp și căutarea eficientă și identificarea titularilor de drepturi în cazurile în care intervin aceste motive obiective. Pentru ca sumele datorate titularilor de drepturi să fie repartizate în mod corespunzător și eficient, fără a aduce atingere posibilității statelor membre de a impune reguli mai stricte, este necesar să

se impună organismelor de gestiune colectivă să ia măsuri rezonabile și diligente, de bună credință, pentru identificarea și localizarea titularilor de drepturi. De asemenea, este oportun ca membrii unui organism de gestiune colectivă, în măsura permisă de legislația națională, să decidă cu privire la utilizarea tuturor sumelor care nu pot fi repartizate în cazurile în care titularii de drepturi cărora li se cuvin aceste sume nu pot fi identificați sau localizați.

- (30) Organismele de gestiune colectivă ar trebui să poată gestiona drepturi și colecta venituri provenite din exploatarea acestora în temeiul unor acorduri de reprezentare încheiate cu alte organisme. În vederea protejării drepturilor membrilor celui alt organism de gestiune colectivă, un organism de gestiune colectivă nu ar trebui să facă diferență între drepturile pe care le gestionează în temeiul unor acorduri de reprezentare și cele pe care le gestionează direct pentru titularii de drepturi. De asemenea, un organism de gestiune colectivă nu ar trebui să aibă dreptul de a aplica rețineri veniturilor provenite din drepturi colectate în numele unui alt organism de gestiune colectivă, cu excepția reținerilor cu titlu de comisioane de gestiune, fără acordul expres al celui alt organism. Este, de asemenea, oportun să se impună organismelor de gestiune colectivă să repartizeze și să efectueze plăți altor organisme pe baza acordurilor de reprezentare nu mai târziu decât atunci când repartizează și efectuează plăți membrilor lor și titularilor de drepturi care nu le sunt membri pe care îi reprezintă. În plus, organismele beneficiare ar trebui, în schimb, să aibă obligația de a repartiza fără întârziere sumele cuvenite titularilor de drepturi pe care îi reprezintă.
- (31) Acordarea licențelor în condiții comerciale echitabile și nediscriminatorii este deosebit de importantă pentru a garanta că utilizatorii pot obține licențe pentru opere și alte obiecte referitor la care drepturile sunt reprezentate de un organism de gestiune colectivă și pentru a garanta remunerarea adecvată a titularilor de drepturi. Prin urmare, organismele de gestiune colectivă și utilizatorii ar trebui să se angajeze cu bună credință în negocierile privind acordarea licențelor și să aplice tarife care ar trebui determinate pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii. Este oportun să se impună ca taxa sau remunerația pentru licență stabilită de organismele de gestiune colectivă să fie rezonabilă în raport, printre altele, cu valoarea economică a utilizării drepturilor într-un anumit context. De asemenea, organismele de gestiune colectivă ar trebui să răspundă fără întârzieri nejustificate solicitărilor de licențe transmise de utilizatori.
- (32) În mediul digital, organismele de gestiune colectivă se găsesc periodic în situația de a li se solicita acordarea de licențe pentru repertoriul lor în scopul unor forme de exploatare și al unor modele de afaceri complet noi. În astfel de cazuri, și pentru a promova un mediu favorabil pentru dezvoltarea de astfel de licențe, fără a aduce atingere aplicării normelor privind dreptul concurenței, organismele de gestiune colectivă ar trebui să dispună de flexibilitatea necesară pentru a oferi cât mai
- rapid licențe individualizate pentru serviciile online inovatoare, fără riscul ca termenii acestor licențe să poată fi utilizați ca un precedent pentru stabilirea termenilor altor licențe.
- (33) Pentru ca organismele de gestiune colectivă să-și poată respecta obligațiile prevăzute în prezenta directivă, utilizatorii ar trebui să le furnizeze informațiile relevante cu privire la utilizarea drepturilor reprezentate de organismele de gestiune colectivă. Această obligație nu ar trebui să se aplice persoanelor fizice care acționează în scopuri situate în afara activității lor comerciale, de afaceri, artizanală sau profesională, care, prin urmare, nu se încadrează în definiția utilizatorului așa cum este stabilită prin prezenta directivă. În plus, informațiile solicitate de organismele de gestiune colectivă ar trebui să se limiteze la ceea ce este rezonabil, necesar și la dispoziția utilizatorilor pentru a permite acestor organisme să-și îndeplinească funcțiile, luând în considerare situația specifică a întreprinderilor mici și mijlocii. Respectiva obligație poate fi inclusă într-un acord între organismul de gestiune colectivă și un utilizator, fără ca prin aceasta să se aducă atingere drepturilor legale la informare prevăzute de legislația națională. Termenele aplicabile în cazul furnizării de informații de către utilizatori ar trebui să fie stabilite de așa natură încât să permită organismelor de gestiune colectivă să respecte termenele stabilite pentru repartizarea sumelor datorate titularilor de drepturi. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere posibilității statelor membre de a impune organismelor de gestiune colectivă stabilite pe teritoriul lor să emită facturi comune.
- (34) Pentru a consolida încrederea titularilor de drepturi, a utilizatorilor și a altor organisme de gestiune colectivă în gestionarea drepturilor de către organismele de gestiune colectivă, fiecare dintre aceste organisme de gestiune colectivă ar trebui să respecte cerințe specifice de transparență. Prin urmare, fiecărui organism de gestiune colectivă sau fiecărei entități membră a acestuia responsabilă cu repartizarea sau plata sumelor datorate titularilor de drepturi ar trebui să aibă obligația de a furniza titularilor individuali de drepturi cel puțin o dată pe an anumite informații, cum ar fi precizarea sumelor repartizate sau plătite acestora și a reținerilor efectuate. Organismelor de gestiune colectivă ar trebui să le revină, de asemenea, obligația de a furniza suficiente informații, inclusiv de natură financiară, celorlalte organisme de gestiune colectivă ale căror drepturi le gestionează în temeiul unor acorduri de reprezentare.
- (35) Pentru a garanta că titularii de drepturi, alte organisme de gestiune colectivă și utilizatorii au acces la informații privind sfera de activitate a organismului, operele sau alte obiecte pe care le reprezintă, un organism de gestiune colectivă ar trebui să ofere informații cu privire la aceste aspecte, ca răspuns la o cerere motivată corespunzător. Dacă și în ce măsură se pot percepe taxe rezonabile pentru oferirea acestui serviciu este o problemă care ar trebui reglementată de legislația națională. Fiecare organism de gestiune colectivă ar

trebui, de asemenea, să facă publice informațiile cu privire la structura sa și la modul în care își desfășoară activitatea, inclusiv, în special, statutul și politicile sale generale în ce privește comisioanele de gestiune, reținerile și tarifele.

(36) Pentru a se asigura că titularii de drepturi sunt în măsură să monitorizeze și să compare performanțele respective ale organismelor de gestiune colectivă, organismele în cauză ar trebui să publice un raport anual de transparență, care să conțină informații financiare auditate comparabile specifice activităților lor. Organismele de gestiune colectivă ar trebui, de asemenea, să publice un raport anual special, în cadrul raportului anual de transparență, privind utilizarea sumelor alocate serviciilor sociale, culturale și educaționale. Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice organismele de gestiune colectivă să publice informațiile cerute în raportul anual de transparență într-un singur document, de exemplu în cadrul declarației financiare anuale, sau în rapoarte separate.

(37) Prestatorii de servicii online care utilizează opere muzicale, cum ar fi serviciile muzicale care permit utilizatorilor să descarce muzică sau să o asculte în flux continuu (*streaming*), precum și alte servicii care oferă acces la filme sau jocuri în cazul cărora muzica este un element important, trebuie să obțină mai întâi dreptul de a utiliza operele în cauză. Directiva 2001/29/CE prevede obligația obținerii unei licențe pentru fiecare din drepturile implicate în exploatarea online a operelor muzicale. În ceea ce privește autorii, respectivele drepturi sunt dreptul exclusiv de reproducere și dreptul exclusiv de comunicare către public a operelor muzicale, care include dreptul de punere la dispoziția publicului. Drepturile respective pot fi gestionate de către titularii de drepturi individuali, cum ar fi autorii sau producătorii de muzică, sau de către organismele de gestiune colectivă care prestează servicii de gestiune colectivă titularilor de drepturi. Drepturile de autor privind reproducerea și comunicarea către public pot fi gestionate de organisme de gestiune colectivă diferite. În plus, există cazuri în care mai mulți titulari de drepturi dețin drepturi asupra aceleiași opere și este posibil să fi autorizat mai multe organisme de gestiune colectivă să acorde licențe pentru părțile respective din drepturile asupra operei. Orice utilizator care intenționează să presteze un serviciu online care oferă consumatorilor o mare varietate de opere muzicale este nevoit să procedeze la agregarea drepturilor asupra operelor deținute de diferiți titulari de drepturi și de diferite organisme de gestiune colectivă.

(38) Deși internetul nu are frontiere, piața online a serviciilor muzicale din Uniune este încă fragmentată, iar obiectivul unei piețe digitale unice nu a fost încă atins pe deplin. Complexitatea și dificultatea gestionării colective a drepturilor în Europa a agravat, în anumite cazuri, fragmentarea pieței digitale europene de servicii muzicale

online. Această situație contrastează puternic cu creșterea tot mai rapidă a cererii de acces din partea consumatorilor la conținutul digital și la serviciile inovatoare conexe, inclusiv la nivel transfrontalier.

(39) Recomandarea 2005/737/CE a promovat un nou mediu de reglementare, mai adecvat pentru gestiunea la nivelul Uniunii a drepturilor de autor și a drepturilor conexe pentru prestarea de servicii muzicale online licite. Recomandarea a confirmat că, într-o epocă a exploatarea online a operelor muzicale, utilizatorii comerciali au nevoie de o politică multiteritorială de acordare a licențelor care să corespundă omniprezenței mediului online. Cu toate acestea, recomandarea nu a fost suficientă pentru încurajarea acordării pe scară largă de licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale sau pentru soluționarea problemelor specifice ale acordării de licențe multiteritoriale.

(40) În sectorul muzical online, în care gestiunea colectivă a drepturilor de autor la nivel teritorial rămâne procedura standard, este esențială crearea unor condiții de natură să conducă la apariția unor practici cu eficacitate maximă pentru acordarea licențelor de către organismele de gestiune colectivă într-un context cu o componentă transfrontalieră tot mai pronunțată. Prin urmare, este oportun să se prevadă un set de norme care să stabilească condițiile de bază pentru prestarea de către organismele de gestiune colectivă a serviciilor de acordare de licențe multiteritoriale pentru drepturile de autor asupra operelor muzicale pentru utilizare online, inclusiv asupra textelor. Aceleași norme ar trebui să se aplice acordării de licențe pentru toate operele muzicale, inclusiv cele incluse în operele audiovizuale. Cu toate acestea, nu ar trebui să intre sub incidența acestor norme serviciile online care oferă doar acces la operele muzicale sub forma partiturilor. Dispozițiile prezentei directive ar trebui să garanteze calitatea minimă necesară a serviciilor transfrontaliere prestate de organismele de gestiune colectivă, în special în ceea ce privește transparența repertoriului reprezentat și acuratețea fluxurilor financiare aferente utilizării drepturilor. Dispozițiile ar trebui, de asemenea, să stabilească un cadru pentru facilitarea agregării benevole a repertoriilor și drepturilor muzicale, reducând astfel numărul de licențe de care are nevoie un utilizator pentru funcționarea unui serviciu multiteritorial, cu multiple repertorii. Aceste dispoziții ar trebui să permită unui organism de gestiune colectivă să solicite altui organism să îi reprezinte repertoriul la nivel multiteritorial în cazul în care primul organism nu poate îndeplini singur această cerință sau nu dorește să o facă. Organismul căruia i se adresează solicitarea ar trebui să aibă obligația de a accepta mandatul de reprezentare al organismului care formulează solicitarea, cu condiția ca cel dintâi organism să agreghe deja repertorii și să ofere sau să acorde licențe multiteritoriale. Dezvoltarea serviciilor muzicale online legale la nivelul Uniunii ar trebui, de asemenea, să contribuie la combaterea încălcărilor online ale drepturilor de autor.

- (41) Disponibilitatea unor informații exacte și cuprinzătoare privind operele muzicale, titularii de drepturi și drepturile pe care fiecare organism de gestiune colectivă este autorizat să le reprezinte într-un anumit teritoriu este deosebit de importantă pentru un proces de acordare a licențelor eficient și transparent, pentru prelucrarea ulterioară a rapoartelor utilizatorilor și pentru facturarea prestatorilor de servicii, precum și pentru repartizarea sumelor datorate. Din acest motiv, organismele de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru opere muzicale ar trebui să fie capabile să prelucreze astfel de date detaliate rapid și cu acuratețe. Pentru aceasta este nevoie de utilizarea unor baze de date privind proprietatea asupra drepturilor care fac obiectul unor licențe multiteritoriale, conținând date care să permită identificarea operelor, a drepturilor și a titularilor de drepturi pe care un organism de gestiune colectivă este autorizat să le gestioneze, precum și a teritoriilor care intră sub incidența autorizației. Orice modificare a acestor informații ar trebui luată în considerare fără întârziere, iar bazele de date ar trebui actualizate permanent. Aceste baze de date ar trebui să ajute, de asemenea, la stabilirea de corespondențe între informațiile privind operele și informațiile privind fonogramele sau orice alt suport în care a fost încorporată opera. Este, de asemenea, important să se asigure că posibili utilizatori, titularii de drepturi și organismele de gestiune colectivă au acces la informațiile de care au nevoie pentru a identifica repertoriul pe care îl reprezintă respectivele organisme. Organismele de gestiune colectivă ar trebui să poată lua măsuri pentru a proteja acuratețea și integritatea datelor, pentru a controla reutilizarea acestora și pentru a proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial.
- (42) Pentru ca datele privind repertoriul muzical pe care îl prelucrează să fie cât mai exacte, organismelor de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale asupra operelor muzicale ar trebui să le revină obligația de a-și actualiza bazele de date în permanență și fără întârziere, conform necesităților. Aceste organisme ar trebui să stabilească proceduri ușor accesibile care să le permită furnizorilor de servicii online, titularilor de drepturi și altor organisme de gestiune colectivă să le informeze cu privire la orice inexactitate pe care ar putea-o conține bazele de date ale organismelor în ceea ce privește operele pe care le dețin sau le controlează, inclusiv drepturile – integrale sau parțiale – și teritoriile pentru care au mandat organismul de gestiune colectivă în cauză să acționeze, fără a pune în pericol, însă, veridicitatea și integritatea datelor deținute de organismul de gestiune colectivă. Deoarece Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, conferă oricărei persoane vizate dreptul de a obține rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor inexacte sau incomplete, prezenta directivă ar trebui să garanteze, de asemenea, că informațiile inexacte referitoare la titularii de drepturi sau la alte organisme de gestiune colectivă în cazul licențelor multiteritoriale trebuie corectate fără întârzieri nejustificate. Organismele de gestiune colectivă ar trebui să aibă, de asemenea, capacitatea de prelucrare electronică a înregistrării operelor și a autorizațiilor de gestionare a drepturilor. Dată fiind importanța automatizării informațiilor pentru prelucrarea rapidă și eficientă a datelor, organismele de gestiune colectivă ar trebui să prevadă utilizarea de mijloace electronice pentru comunicarea structurată a acestor informații de către titularii de drepturi. Organismele de gestiune colectivă trebuie să se asigure, în măsura posibilului, că aceste mijloace electronice țin cont de standarde pertinente facultative de la nivel de sector sau de practicile elaborate la nivel internațional sau la nivelul Uniunii.
- (43) Standardele la nivel de sector privind utilizarea muzicii, raportarea și facturarea vânzărilor sunt esențiale pentru ameliorarea eficienței schimbului de date dintre organismele de gestiune colectivă și utilizatori. Monitorizarea utilizării licențelor ar trebui să respecte drepturile fundamentale, inclusiv dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal. Pentru a se asigura că aceste progrese în materie de eficiență conduc la o prelucrare mai rapidă a datelor financiare și, în ultimă instanță, la termene mai scurte pentru efectuarea plăților către titularii de drepturi, organismele de gestiune colectivă ar trebui să aibă obligația de a emite facturi pentru prestatorii de servicii și de a repartiza sumele datorate titularilor de drepturi fără întârziere. Pentru ca această obligație să producă efecte, este necesar ca utilizatorii să furnizeze organismelor de gestiune colectivă rapoarte exacte și trimise la timp privind utilizarea operelor. Organismelor de gestiune colectivă nu ar trebui să le revină obligația de a accepta rapoartele de utilizare în formate protejate prin drepturi exclusive dacă sunt disponibile standarde la nivel de sector larg răspândite. Organismele de gestiune colectivă nu ar trebui să fie împiedicate să externalizeze servicii legate de acordarea licențelor multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale. Partajarea sau consolidarea capacităților administrative ar trebui să ajute organismele să își amelioreze serviciile de gestionare și să raționalizeze investițiile în instrumente de gestionare a datelor.
- (44) Agregarea diverselor repertorii muzicale pentru acordarea de licențe multiteritoriale facilitează procesul de acordare a licențelor și, prin punerea la dispoziție a tuturor repertoriilor pe piață pentru acordarea de licențe multiteritoriale, consolidează diversitatea culturală și contribuie la reducerea numărului de tranzacții necesare unui prestator de servicii online pentru a oferi servicii. Această agregare a repertoriilor ar trebui să faciliteze dezvoltarea unor noi servicii online și ar trebui să conducă, de asemenea, la reducerea costurilor de tranzacționare transferate consumatorilor. Prin urmare, organismele de gestiune colectivă care nu doresc sau nu sunt capabile să acorde direct licențe multiteritoriale, având ca obiect propriul repertoriu muzical ar trebui încurajate să mandateze benevol alte organisme de gestiune colectivă să gestioneze repertoriul lor în condiții nediscriminatorii. Clauzele de exclusivitate în acorduri privind licențele multiteritoriale ar restrânge opțiunile aflate la dispoziția utilizatorilor în căutare de licențe multiteritoriale și a

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

organismelor de gestiune colectivă care caută servicii de administrare multiteritorială a repertoriilor lor. Prin urmare, toate acordurile de reprezentare dintre organisme de gestiune colectivă care prevăd acordarea de licențe multiteritoriale ar trebui încheiate fără clauze de exclusivitate.

- (45) Transparența condițiilor în care organismele de gestiune colectivă gestionează drepturile online are o importanță deosebită pentru membrii organismelor de gestiune colectivă. Prin urmare, organismele de gestiune colectivă ar trebui să furnizeze membrilor lor suficiente informații referitoare la clauzele principale ale oricărui acord prin care un alt organism de gestiune colectivă este împuternicit să reprezinte membrii respectivi în ceea ce privește drepturile muzicale online ale acestora în scopul acordării de licențe multiteritoriale.
- (46) Este, de asemenea, important să se impună oricărui organism de gestiune colectivă care oferă sau acordă licențe multiteritoriale obligația de a fi de acord cu reprezentarea repertoriului oricărui organism de gestiune colectivă care decide să nu facă acest lucru în mod direct. Pentru a garanta că această cerință nu este disproporționată și nu depășește ceea ce este necesar, organismului de gestiune colectivă căreia i se adresează solicitarea ar trebui să îi revină obligația de a accepta solicitarea numai dacă aceasta se referă la dreptul online sau la categoriile de drepturi online pe care organismul respectiv le reprezintă. În plus, această cerință ar trebui să se aplice numai organismelor de gestiune colectivă care agregă repertorii și nu ar trebui să se extindă la organismele de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale exclusiv pentru propriul repertoriu. Cerința nu ar trebui să li se aplice nici organismelor de gestiune colectivă care se limitează la agregarea de drepturi privind aceleași opere pentru a fi capabile să acorde licențe comune pentru dreptul de reproducere și dreptul de comunicare către public a unor astfel de opere. Pentru a proteja interesele titularilor de drepturi din organismul de gestiune colectivă mandatar și pentru a asigura posibilitatea de acces pe piața internă în condiții de egalitate a repertoriilor mici și mai puțin cunoscute din statele membre, este important ca repertoriul organismului de gestiune colectivă mandatat să fie gestionat în aceleași condiții ca și repertoriul organismului de gestiune colectivă mandatat și ca acesta să fie inclus în ofertele adresate de către organismul de gestiune colectivă mandatat furnizorilor de servicii online. Comisiunile de gestiune percepute de organismul de gestiune colectivă mandatat ar trebui să permită acestuia să-și recupereze investițiile necesare și rezonabile efectuate. Orice acord prin care un organism de gestiune colectivă împuternicește unul sau mai multe organisme de gestiune colectivă să acorde licențe multiteritoriale privind propriul repertoriu muzical pentru utilizare online nu ar trebui să împiedice acel organism de gestiune colectivă să continue să acorde licențe limitate la teritoriul statului membru unde este stabilit acel organism, licențe având ca obiect propriul repertoriu sau orice alt repertoriu pe care poate fi autorizată să îl reprezinte în teritoriul respectiv.
- (47) Obiectivele și eficiența normelor privind acordarea de licențe multiteritoriale de către organismele de gestiune colectivă ar fi puse într-un pericol semnificativ dacă titularii de drepturi nu ar fi capabili să își exercite drepturile în privința acordării de licențe multiteritoriale atunci când organismul de gestiune colectivă căruia i-au acordat drepturile nu a acordat sau nu a oferit licențe multiteritoriale și, în plus, nu a dorit să mandateze un alt organism de gestiune colectivă să facă acest lucru. Din acest motiv, ar fi important ca în astfel de împrejurări să li se dea titularilor de drepturi posibilitatea de a-și exercita dreptul de a acorda ei înșiși sau prin intermediul unei alte sau al unor alte părți licențele multiteritoriale de care au nevoie prestatorii de servicii online, retrăgându-și drepturile din organismul de gestiune colectivă inițial în măsura necesară pentru acordarea de licențe multiteritoriale pentru utilizări online și lăsând aceleași drepturi organismului respectiv pentru acordarea de licențe mono-teritoriale.
- (48) Organismele de radiodifuziune se bazează în general pe o licență acordată de un organism de gestiune colectivă local pentru propriile transmisiuni de programe de radio și de televiziune care includ opere muzicale. Respectiva licență este de multe ori limitată la activități de radiodifuziune. Pentru ca aceste transmisiuni de radio sau de televiziune să fie disponibile și online ar fi necesară o licență pentru drepturile online asupra operelor muzicale. Pentru a facilita acordarea de licențe pentru drepturi online asupra operelor muzicale în scopul transmisiunilor în direct sau decalate de emisiuni de radio și de televiziune, este necesar să se prevadă o derogare de la normele care se aplică în mod normal în cazul acordării de licențe multiteritoriale pentru drepturi online asupra operelor muzicale. O astfel de derogare ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a permite accesul online la programe de radio sau de televiziune și la materiale care au o relație clară de subordonare față de transmisiunea originală, produse, de exemplu, în scopul completării, previzualizării sau revizualizării programului de radio sau de televiziune în cauză. Această derogare nu ar trebui să se aplice astfel încât să conducă la denaturarea concurenței cu alte servicii care oferă consumatorilor acces online la opere muzicale sau audiovizuale individuale și nu ar trebui să conducă la practici restrictive, cum ar fi împărțirea pieței sau a clienților, care ar constitui încălcări ale articolelor 101 sau 102 din TFUE.
- (49) Este necesar să se asigure executarea eficientă a dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu prezenta directivă. Organismele de gestiune colectivă ar trebui să le ofere membrilor lor proceduri specifice pentru tratarea plângerilor. Aceste proceduri trebuie să fie, de asemenea, puse la dispoziția altor titulari de drepturi reprezentați direct de organismul de gestiune colectivă, precum și a altor organisme de gestiune colectivă în numele cărora sunt gestionate drepturile în baza unui acord de reprezentare. În plus, statele membre ar trebui să poată prevedea ca litigiile dintre organisme de gestiune colectivă, membrii acestora, titularii de drepturi sau utilizatori legate de aplicarea prezentei directive să poată urma o procedură rapidă, independentă

și imparțială de soluționare alternativă a litigiilor. În special, eficacitatea normelor privind acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale ar putea fi afectată dacă litigiile dintre organismele de gestiune colectivă și alte părțile nu sunt soluționate rapid și eficient. Drept urmare, este oportun să se prevadă, fără a se aduce atingere dreptului de a se adresa unei instanțe, posibilitatea unor proceduri ușor accesibile, eficiente și imparțiale, cum ar fi medierea sau arbitrajul, pentru soluționarea extrajudiciară a conflictelor dintre organismele de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale, pe de o parte, și prestatorii de servicii muzicale online, titularii de drepturi sau alte organisme de gestiune colectivă, pe de alta. Prezenta directivă nu prevede un mod specific în care ar trebui organizată soluționarea alternativă a litigiilor, nici nu stabilește care organism ar trebui să o efectueze, cu condiția ca independența, imparțialitatea și eficiența sa să fie garantată. În cele din urmă, este, de asemenea, necesar să se solicite statelor membre să dispună de proceduri independente, imparțiale și eficiente de soluționare a litigiilor, prin intermediul unor organisme competente în dreptul proprietății intelectuale sau prin intermediul instanțelor judecătorești, potrivite pentru soluționarea litigiilor comerciale între organismele de gestiune colectivă și utilizatori privind condițiile de acordare a licențelor existente sau propuse ori privind încălcări ale contractelor.

(50) Statele membre ar trebui să stabilească proceduri adecvate prin intermediul cărora să se poată monitoriza respectarea prezentei directive de către organismele de gestiune colectivă. Deși nu este adecvat ca această directivă să restricționeze alegerea autorităților competente de către statele membre, și nici decizia cu privire la caracterul *ex ante* sau *ex post* al controlului asupra organismelor de gestiune colectivă, ar trebui să se asigure că aceste autorități sunt capabile să se ocupe în mod eficient și în timp util de orice aspect pe care l-ar putea presupune aplicarea prezentei directive. Statele membre nu ar trebui să fie obligate să înființeze noi autorități competente. În plus, ar trebui să fie posibil ca și membrii unui organism de gestiune colectivă, titularii de drepturi, utilizatorii, organismele de gestiune colectivă și alte părți interesate să notifice o autoritate competentă în ceea ce privește activitățile sau circumstanțele care, în opinia lor, constituie o încălcare a legii de către organismele de gestiune colectivă și, dacă este cazul, de către utilizatori. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru ca autoritățile competente să aibă puterea de a impune sancțiuni sau măsuri atunci când dispozițiile legislației naționale de punere în aplicare a prezentei directive nu sunt respectate. Directiva nu prevede tipuri specifice de sancțiuni sau măsuri, atât timp cât acestea sunt eficace, proporționate și disuasive. Respectivul sancțiuni sau măsuri pot include ordine de concediere a directorilor care au acționat neglijent, inspecții la sediul unui organism de gestiune colectivă sau, în cazul în care a fost emisă o autorizație de funcționare pentru un organism, retragerea autorizației. Prezenta directivă ar

trebui să rămână neutră în ceea ce privește sistemele de autorizare prealabilă și supraveghere din statele membre, incluzând o cerință privind reprezentativitatea organismului de gestiune colectivă, în măsura în care sistemele respective sunt compatibile cu dreptul Uniunii și nu creează un obstacol pentru aplicarea integrală a acesteia.

- (51) Pentru a se garanta respectarea cerințelor privind acordarea de licențe multiteritoriale, ar trebui stabilite dispoziții specifice referitoare la monitorizarea punerii în aplicare a acestora. Autoritățile competente din statele membre și Comisia ar trebui să coopereze între ele în acest scop. Statele membre ar trebui să-și ofere asistență reciprocă prin schimb de informații între autoritățile lor competente, pentru a facilita monitorizarea organismelor de gestiune colectivă.
- (52) Este important ca organismele de gestiune colectivă să respecte drepturile la viață privată și dreptul la protecția datelor personale ale oricărui titular de drepturi, membru, utilizator și ale altor persoane ale căror date le prelucrează. Directiva 95/46/CE reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în statele membre în contextul respectivei directive și sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre. Titularii de drepturi ar trebui să primească informații adecvate privind prelucrarea datelor lor, beneficiarii acestor date, perioada în care datele sunt păstrate în oricare bază de date de date și modul în care titularii de drepturi își pot exercita dreptul de a avea acces, de a corecta sau de a suprima datele lor personale care îi privesc, în conformitate cu Directiva 95/46/CE. În particular, codurile unice de identificare care permit identificarea indirectă a unei persoane ar trebui tratate ca date personale în sensul directivei menționate.
- (53) Dispozițiile referitoare la măsurile de executare ar trebui să nu aducă atingere competențelor autorităților publice naționale independente înființate de statele membre în temeiul Directivei 95/46/CE pentru monitorizarea respectării dispozițiilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare directivei menționate.
- (54) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale, precum și principiile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”). Dispozițiile prezentei directive legate de soluționarea litigiilor nu ar trebui să împiedice părțile să-și exercite dreptul de a se adresa unei instanțe, garantat de Cartă.

- (55) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume de a ameliora capacitatea membrilor organismelor de gestiune colectivă de a exercita un control asupra activităților acestora, de a garanta un nivel suficient de transparență din partea organismelor de gestiune colectivă și de a ameliora acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile de autor asupra operelor muzicale pentru utilizare online, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre dar, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, potrivit dispozițiilor de la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective.
- (56) Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere aplicării regulilor de concurență și nici oricărei alte legislații pertinente din alte domenii, inclusiv următoarele: confidențialitate, secrete comerciale, viață privată, acces la documente, drept contractual și drept privat internațional referitor la conflictul de legi și competența jurisdicțională, libertatea de asociere a lucrătorilor și a angajatorilor și dreptul acestora de a se organiza.
- (57) Conform Declarației politice comune din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească notificarea măsurilor lor de transpunere, în cazuri justificate, cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre elementele unei directive și elementele corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (58) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și a emis un aviz la 9 octombrie 2012,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește cerințele necesare pentru asigurarea unei bune funcționări a gestionării drepturilor de autor și a drepturilor conexe de către organismele de gestiune colectivă. Aceasta stabilește, de asemenea, cerințele privind acordarea de către organismele de gestiune colectivă a licențelor multiteritoriale pentru drepturile de autor asupra operelor muzicale pentru utilizare online.

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Titlurile I, II, IV și V, cu excepția articolului 34 alineatul (2) și a articolului 38, se aplică tuturor organismelor de gestiune colectivă stabilite în Uniune.
- (2) Titlul III, articolul 34 alineatul (2) și articolul 38 se aplică organismelor de gestiune colectivă stabilite în Uniune care gestionează drepturile de autor asupra operelor muzicale pentru utilizare online la nivel multiteritorial.
- (3) Dispozițiile relevante ale prezentei directive se aplică entităților care sunt deținute sau controlate în mod direct sau indirect, integral sau parțial, de către un organism de gestiune colectivă, cu condiția ca aceste entități să desfășoare o activitate care, dacă ar fi desfășurată de un organism de gestiune colectivă, ar intra sub incidența prezentei directive.
- (4) Articolul 16 alineatul (1), articolele 18 și 20, articolul 21 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (e), (f) și (g), precum și articolele 36 și 42 se aplică tuturor entităților de gestiune independente stabilite în Uniune.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „organism de gestiune colectivă” înseamnă orice organism care este autorizat prin lege sau prin atribuire, licență sau alt tip de înțelegere contractuală să gestioneze drepturile de autor sau drepturile conexe dreptului de autor în numele unuia sau mai multor titulari de drepturi, în beneficiul colectiv al acelor titulari, având drept unic sau principal scop această activitate și care îndeplinește unul dintre criteriile următoare sau pe ambele:
- (i) este deținut sau controlat de membrii săi;
 - (ii) nu are scop lucrativ;
- (b) „entitate de gestiune independentă” înseamnă orice organism care este autorizat prin lege sau prin cesiune, licență sau alt tip de înțelegere contractuală să gestioneze drepturile de autor sau drepturile conexe în numele mai multor titulari de drepturi, în beneficiul colectiv al acelor titulari, având drept scop unic sau principal sau unul dintre principalele scopuri această activitate și care:
- (i) nu este deținut sau controlat, direct sau indirect, total sau parțial, de titularii de drepturi; și
 - (ii) nu are scop lucrativ;
- (c) „titular de drepturi” înseamnă orice persoană sau entitate, diferită de un organism de gestiune colectivă care este titulara unui drept de autor sau a unui drept conex sau care, în temeiul unui acord pentru exploatarea drepturilor sau în temeiul legii, are dreptul la o parte din veniturile provenite din drepturi;

- (d) „membru” înseamnă un titular de drepturi sau o entitate care îi reprezintă pe titularii de drepturi, inclusiv alte organisme de gestiune colectivă și asociații de titulari de drepturi, care îndeplinește cerințele pentru a fi membru al unui organism de gestiune colectivă și care este admis de acesta;
- (e) „statut” înseamnă actul constitutiv, statutul, normele sau actul de constituire al unui organism de gestiune colectivă;
- (f) „adunare generală a membrilor” înseamnă un organ al organismului de gestiune colectivă în cadrul căruia membrii participă și își exercită dreptul de vot, indiferent de forma juridică a organismului;
- (g) „director” înseamnă:
- (i) orice membru al consiliului de administrație, în cazul în care legislația națională sau statutul organismului de gestiune colectivă prevede un sistem unitar de conducere;
- (ii) orice membru al conducerii sau al consiliului de supraveghere, în cazul în care legislația națională sau statutul organismului de gestiune colectivă prevede un sistem dual de conducere;
- (h) „venituri provenite din drepturi” înseamnă venituri colectate de un organism de gestiune colectivă în numele titularilor de drepturi, indiferent dacă acestea provin dintr-un drept exclusiv, dintr-un drept la remunerare sau dintr-un drept la compensații;
- (i) „comisioane de gestiune” înseamnă suma percepută, reținută sau compensată de un organism de gestiune colectivă din veniturile provenite din drepturi sau din orice venit derivat din investirea veniturilor provenite din drepturi pentru a acoperi costurile aferente serviciilor de gestiune a drepturilor de autor sau a drepturilor conexe;
- (j) „acord de reprezentare” înseamnă orice acord intervenit între organismele de gestiune colectivă prin care un organism de gestiune colectivă mandatează un alt organism de gestiune colectivă să gestioneze drepturile pe care le reprezintă, inclusiv un acord încheiat în temeiul articolelor 29 și 30;
- (k) „utilizator” înseamnă orice persoană sau entitate care întreprinde acțiuni condiționate de autorizarea de către titularii de drepturi, de remunerarea titularilor de drepturi sau de plata unor compensații către aceștia și care nu acționează în calitate de consumator;
- (l) „repertoriu” înseamnă operele cu privire la care un organism de gestiune colectivă gestionează drepturi;
- (m) „licență multiteritorială” înseamnă o licență care acoperă teritoriul a mai mult de un stat membru;

- (n) „drepturi online asupra operelor muzicale” înseamnă oricare dintre drepturile unui autor asupra unei opere muzicale prevăzute la articolele 2 și 3 din Directiva 2001/29/CE care sunt necesare pentru prestarea unui serviciu online.

TITLUL II

ORGANISME DE GESTIUNE COLECTIVĂ

CAPITOLUL 1

Reprezentarea titularilor de drepturi și membrii și structura organismelor de gestiune colectivă

Articolul 4

Principii generale

Statele membre garantează că organismele de gestiune colectivă acționează în interesul titularilor de drepturi ale căror drepturi le reprezintă și că nu le impun acestora obligații care nu sunt necesare în mod obiectiv pentru protecția drepturilor și a intereselor lor sau pentru gestionarea eficace a drepturilor lor.

Articolul 5

Drepturile titularilor de drepturi

(1) Statele membre garantează că titularilor de drepturi le revin drepturile prevăzute la alineatele (2)-(8) și că drepturile respective sunt stabilite în statutul sau în condițiile de aderare ale organismului de gestiune colectivă.

(2) Titularilor de drepturi le revine dreptul de a autoriza, la alegere, un organism de gestiune colectivă pentru a le gestiona drepturile, categoriile de drepturi sau tipurile de opere și de alte obiecte protejate alese de aceștia, pentru teritoriile alese de aceștia, indiferent de statul membru de naționalitate, de reședință sau de stabilire al organismului de gestiune colectivă sau al titularilor de drepturi. Cu excepția cazului în care are motive justificate în mod obiectiv de a refuza gestiunea, organismul de gestiune colectivă este obligat să gestioneze aceste drepturi, categorii de drepturi sau tipuri de opere și alte obiecte protejate, cu condiția ca gestiunea acestora să se încadreze în domeniul său de activitate.

(3) Titularii de drepturi au dreptul să acorde licențe pentru utilizările necomerciale ale oricăror drepturi, categorii de drepturi sau tipuri de opere și alte obiecte protejate pe care le pot alege.

(4) Titularii de drepturi au dreptul de a revoca autorizația de a gestiona drepturi, categorii de drepturi sau tipuri de opere și de alte obiecte protejate acordată de aceștia unui organism de gestiune colectivă sau de a retrage organismului de gestiune colectivă, la alegere, orice drepturi, categorii de drepturi sau tipuri de opere și de alte obiecte protejate, determinate în conformitate cu alineatul (2), în ceea ce privește teritoriile alese de aceștia, cu un preaviz rezonabil care nu trebuie să depășească șase luni. Organismul de gestiune colectivă poate decide ca această revocare sau retragere să intre în vigoare numai la sfârșitul exercițiului financiar.

(5) În cazul care există sume datorate unui titular de drepturi corespunzând unor acte de exploatare care s-au produs înainte de intrarea în vigoare a revocării autorizației sau a retragerii drepturilor sau în temeiul unei licențe acordate înainte de intrarea în vigoare a revocării sau a retragerii în cauză, titularul de drepturi își păstrează drepturile decurgând din articolele 12, 13, 18, 20, 28 și 33.

(6) Organismele de gestiune colectivă nu restrâng exercitarea drepturilor prevăzute la alineatele (4) și (5) prin impunerea, ca o condiție pentru exercitarea drepturilor respective, a faptului ca gestiunea drepturilor, a categoriilor de drepturi sau a tipurilor de opere și de alte obiecte protejate care fac obiectul revocării sau al retragerii să fie încredințate unui alt organism de gestiune colectivă.

(7) În cazul în care autorizează un organism de gestiune colectivă să îi gestioneze drepturile, un titular de drepturi își dă în mod specific acordul pentru fiecare drept, categorie de drepturi sau tip de opere și de alte obiecte protejate a căror gestionare de către organismul de gestiune colectivă o autorizează. Orice astfel de acord se consemnează în formă scrisă.

(8) Un organism de gestiune colectivă informează titularii de drepturi în privința drepturilor acestora decurgând din alineatele (1)-(7), precum și în privința condițiilor aferente dreptului prevăzut la alineatul (3), înainte de a obține acordul acestora pentru gestionarea oricărui drept, a oricărei categorii de drepturi sau a oricărui tip de opere și de alte obiecte protejate.

Un organism de gestiune colectivă informează titularii de drepturi care l-au autorizat deja în privința drepturilor acestora decurgând din alineatele (1)-(7), precum și în privința condițiilor aferente dreptului prevăzut la alineatul (3), până la 10 octombrie 2016.

Articolul 6

Norme privind statutul de membru al organismelor de gestiune colectivă

(1) Statele membre se asigură că organismele de gestiune colectivă se conformează normelor prevăzute la alineatele (2)-(5).

(2) Un organism de gestiune colectivă acceptă titulari de drepturi și entități care reprezintă titularii de drepturi, inclusiv alte organisme de gestiune colectivă și asociații ale titularilor de drepturi, în calitate de membri, dacă aceștia îndeplinesc condițiile de aderare, care se bazează pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii. Respectivul criterii de aderare se cuprind în statut sau în condițiile de aderare la organismul de gestiune colectivă și sunt puse la dispoziția publicului. În cazul în care un organism de gestiune colectivă respinge o cerere de

aderare, acesta prezintă titularului de drepturi în termeni clari motivul deciziei de respingere.

(3) Statutul organismului de gestiune colectivă prevede mecanisme adecvate și eficiente pentru participarea membrilor săi la procesul decizional al organismului. Reprezentarea diverselor categorii de membri în procesul decizional trebuie să fie echitabilă și echilibrată.

(4) Un organism de gestiune colectivă permite membrilor săi să comunice cu acesta prin mijloace electronice, inclusiv în scopul exercitării drepturilor care decurg din statutul de membru.

(5) Un organism de gestiune colectivă păstrează evidența membrilor și actualizează cu regularitate această evidență.

Articolul 7

Drepturile titularilor de drepturi care nu sunt membri ai organismului de gestiune colectivă

(1) Statele membre se asigură că organismele de gestiune colectivă respectă normele stabilite la articolul 6 alineatul (4), la articolul 20, la articolul 29 alineatul (2) și la articolul 33 în privința titularilor de drepturi care au o legătură juridică directă cu ele, prin lege sau prin cesiune, licență sau alt tip de înțelegere contractuală, dar care nu sunt membrii lor.

(2) Statele membre pot aplica alte dispoziții ale prezentei directive în cazul titularilor de drepturi menționați la alineatul (1).

Articolul 8

Adunarea generală a membrilor organismului de gestiune colectivă

(1) Statele membre se asigură că adunarea generală a membrilor este organizată în conformitate cu normele prevăzute la alineatele (2)-(10).

(2) O adunare generală a membrilor trebuie convocată cel puțin o dată pe an.

(3) Adunarea generală a membrilor decide orice modificări ale statutului și ale condițiilor de aderare la organismul de gestiune colectivă, în cazurile în care aceste condiții nu sunt reglementate prin statut.

(4) Adunarea generală a membrilor decide în privința numirii sau a eliberării din funcție a directorilor, reexaminează activitatea lor generală și aprobă remunerația și alte beneficii ale acestora, cum ar fi beneficiile de natură pecuniară și nepecuniară, acordarea de pensii și de drepturi, drepturile la alte prestații și dreptul la plăți compensatorii.

În cadrul unui organism de gestiune colectivă cu un sistem dual de conducere, adunarea generală a membrilor nu decide în privința numirii sau eliberării din funcție a membrilor consiliului de administrație și nici nu aprobă remunerația și alte beneficii ale acestora, în cazul în care competența de a adopta astfel de decizii este delegată consiliului de supraveghere.

(5) În conformitate cu dispozițiile titlului II, capitolul 2, adunarea generală a membrilor decide cel puțin în privința următoarelor aspecte:

- (a) politica generală de repartizare a sumelor datorate titularilor de drepturi;
- (b) politica generală de utilizare a sumelor care nu pot fi repartizate;
- (c) politica generală de investiții în ceea ce privește veniturile provenite din drepturi și orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi;
- (d) politica generală privind reținerile din veniturile provenite din drepturi și din orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi;
- (e) utilizarea sumelor care nu pot fi repartizate;
- (f) politica de gestiune a riscurilor;
- (g) aprobarea oricărei achiziții, vânzări sau ipotecări a unor bunuri imobile;
- (h) aprobarea fuziunilor și a alianțelor, a înființării de filiale, a achizițiilor de alte entități, ori de părți sociale sau drepturi în alte entități;
- (i) aprobarea propunerilor de contractare de împrumuturi, de acordare de împrumuturi sau de constituire de garanții pentru împrumuturi.

(6) Adunarea generală a membrilor poate delega competențele menționate la alineatul (5) literele (f), (g), (h) și (i), printr-o rezoluție sau printr-o dispoziție din statut, organului care exercită funcția de supraveghere.

(7) În sensul literelor (a)-(d) de la alineatul (5), statele membre pot impune adunării generale a membrilor să stabilească condiții mai detaliate privind utilizarea veniturilor provenite din drepturi și a veniturilor derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi.

(8) Adunarea generală a membrilor controlează activitățile organismului de gestiune colectivă cel puțin prin decizii privind numirea și eliberarea din funcție a auditorului și prin aprobarea raportului anual de transparență menționat la articolul 22.

Statele membre pot autoriza sisteme sau modalități alternative de numire și eliberare din funcție a auditorului, cu condiția ca respectivele sisteme sau modalități să fie elaborate astfel încât să asigure independența auditorului față de persoanele care administrează activitățile organismului de gestiune colectivă.

(9) Toți membrii organismului de gestiune colectivă au dreptul de a participa și dreptul de a vota în cadrul adunării generale a membrilor. Cu toate acestea, statele membre pot autoriza limitarea dreptului membrilor organismului de gestiune colectivă de a participa și de a-și exercita drepturile de vot în cadrul adunării generale a membrilor, în temeiul unuia sau al ambelor criterii de mai jos:

- (a) vechimea calității de membru;
- (b) sumele primite de la un membru sau datorate acestuia,

cu condiția ca aceste criterii să fie stabilite și aplicate într-un mod echitabil și proporțional.

Criteriile prevăzute la primul paragraf literele (a) și (b) sunt cuprinse în statutul sau în condițiile de aderare la organismul de gestiune colectivă și sunt puse la dispoziția publicului în conformitate cu articolele 19 și 21.

(10) Fiecare membru al unui organism de gestiune colectivă are dreptul de a desemna orice altă persoană sau entitate în calitate de reprezentant pentru a participa și a vota în numele său în cadrul adunării generale, cu condiția ca această desemnare să nu conducă la un conflict de interese ce ar putea apărea, de exemplu, în cazul în care membrul și reprezentantul în cauză aparțin unor categorii diferite de titulari de drepturi din cadrul organismului de gestiune colectivă.

Cu toate acestea, statele membre pot autoriza restricții impuse cu privire la desemnarea de reprezentanți și la exercitarea drepturilor de vot ale membrilor reprezentați de către aceștia, dacă aceste restricții nu cauzează prejudicii participării adecvate și eficace a membrilor la procesul decizional al unui organism de gestiune colectivă.

Mandatul fiecărui reprezentant este valabil pentru o singură adunare generală a membrilor. Reprezentantul se bucură în cadrul adunării generale a membrilor de aceleași drepturi pe care le-ar avea membrul care l-a desemnat. Reprezentantul votează în conformitate cu instrucțiunile formulate de membrul care l-a desemnat.

(11) Statele membre pot decide să permită ca o adunare a delegaților aleasă cel puțin o dată la patru ani de membrii organismului de gestiune colectivă să exercite competențele adunării generale a membrilor, cu condiția:

- (a) să se asigure participarea adecvată și efectivă a membrilor la procesul decizional al organismului de gestiune colectivă; precum și
- (b) să existe o reprezentare echitabilă și echilibrată a diferitelor categorii de membri în cadrul adunării delegaților.

Normele stabilite la alineatele (2)-(10) se aplică *mutatis mutandis* adunării delegaților.

(12) În cazul în care, din cauza formei sale juridice, un organism de gestiune colectivă nu dispune de o adunare generală a membrilor, statele membre pot decide ca organul care îndeplinește funcția de supraveghere să exercite competențele adunării generale respective. Normele prevăzute la alineatele (2), (3), (4), (5), (7) și (8) se aplică *mutatis mutandis* organului care exercită funcția de supraveghere.

(13) Statele membre pot decide ca, în cazul în care unii dintre membrii unui organism de gestiune colectivă sunt entități care reprezintă titulari de drepturi, toate sau o parte din competențele adunării generale a membrilor să fie exercitate de către o adunare a acestor titulari de drepturi. Normele stabilite la alineatele (2)-(10) se aplică *mutatis mutandis* adunării titularilor de drepturi.

Articolul 9

Funcția de supraveghere

(1) Statele membre garantează că fiecare organism de gestiune colectivă dispune de o funcție de supraveghere pentru monitorizarea permanentă a activităților și îndeplinirea de către persoanele care administrează activitatea organismului a îndatoririlor care le revin.

(2) Reprezentarea diverselor categorii de membri ai organismului de gestiune colectivă în cadrul organului cu funcție de supraveghere este echitabilă și echilibrată.

(3) Fiecare persoană care exercită funcția de supraveghere completează o declarație individuală anuală privind conflictele de interese, care cuprinde informațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf, și o prezintă adunării generale a membrilor.

(4) Organul care exercită funcția de supraveghere se întrunește periodic și are cel puțin următoarele competențe:

- (a) exercitarea competențelor care i-au fost delegate de adunarea generală a membrilor, inclusiv în temeiul articolului 8 alineatele (4) și (6);
- (b) monitorizarea activităților și a îndeplinirii îndatoririlor persoanelor menționate la articolul 10, inclusiv punerea în aplicare a deciziilor adunării generale a membrilor și, în special, a politicilor generale prevăzute la articolul 8 alineatul (5) literele (a)-(d).

(5) Organul care exercită funcția de supraveghere prezintă adunării generale a membrilor, cel puțin odată pe an, un raport privind exercitarea competențelor sale.

Articolul 10

Obligațiile persoanelor care administrează activitatea unui organism de gestiune colectivă

(1) Statele membre garantează că fiecare organism de gestiune colectivă ia măsurile necesare pentru ca persoanele care îi administrează activitatea acționează în acest sens într-o manieră rațională, prudentă și adecvată, utilizând proceduri administrative și contabile și mecanisme interne de control fiabile.

(2) Statele membre se asigură că organismele de gestiune colectivă instituie și aplică proceduri pentru a evita conflictele de interese iar, în cazul în care astfel de conflicte nu pot fi evitate, identifică, gestionează, monitorizează și dezvăluie conflictele de interese reale și potențiale, astfel încât să evite ca acestea să afecteze interesele colective ale titularilor de drepturi pe care îi reprezintă organismul.

Procedurile menționate la primul paragraf trebuie să includă o declarație individuală anuală transmisă de fiecare dintre persoanele prevăzute la alineatul (1) adunării generale a membrilor, care să conțină următoarele informații:

- (a) orice interese avute în organismul de gestiune colectivă;
- (b) orice remunerație primită de la organismul de gestiune colectivă pe durata exercițiului financiar anterior, inclusiv sub forma unor sisteme de pensii, avantaje în natură și alte tipuri de avantaje;
- (c) orice sumă primită din partea organismului de gestiune colectivă pe durata exercițiului financiar anterior, în calitate de titular de drepturi;
- (d) o declarație privind orice conflict existent sau potențial dintre interesele personale și cele ale organismului de gestiune colectivă sau dintre obligații față de organismul de gestiune colectivă și îndatoriri față de altă persoană fizică sau juridică.

CAPITOLUL 2

Gestionarea veniturilor provenite din drepturi

Articolul 11

Colectarea și utilizarea veniturilor provenite din drepturi

(1) Statele membre se asigură că organismele de gestiune colectivă se conformează normelor prevăzute la alineatele (2)-(5).

(2) Un organism de gestiune colectivă depune toate eforturile pentru colectarea și gestionarea veniturilor provenite din drepturi.

(3) Un organism de gestiune colectivă păstrează separat în conturile sale:

(a) veniturile provenite din drepturi și orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi; precum și

(b) orice active proprii pe care le-ar putea deține aceasta și orice venituri care provin din aceste active, din comisioanele de gestiune sau din alte activități.

(4) Un organism de gestiune colectivă nu are dreptul de a utiliza veniturile provenite din drepturi sau orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi în alte scopuri decât repartizarea către titularii de drepturi, cu excepția cazului în care este permisă reținerea comisioanelor de gestiune sau acordarea compensațiilor în contul acestora potrivit unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) litera (d) sau utilizarea veniturilor provenite din drepturi sau orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi potrivit unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 8 alineatul (5).

(5) În cazul în care un organism de gestiune colectivă investește veniturile provenite din drepturi sau orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi, acest lucru trebuie să se realizeze în interesul suprem al titularilor de drepturi ale căror drepturi le reprezintă, în conformitate cu politica generală de investiții și de gestiune a riscurilor menționată la articolul 8 alineatul (5) literele (c) și (f) și cu respectarea următoarelor reguli:

(a) dacă există un potențial conflict de interese, organismul de gestiune colectivă se asigură că investiția se realizează exclusiv în interesul titularilor de drepturi respectivi;

(b) activele se investesc într-un mod care să asigure siguranța, calitatea, lichiditatea și profitabilitatea portofoliului în întregul său;

(c) activele sunt diversificate în mod corespunzător, pentru a se evita dependența excesivă de un anumit activ și acumulările de riscuri la nivelul întregului portofoliu.

Articolul 12

Rețineri

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care un titular de drepturi autorizează un organism de gestiune colectivă să îi gestioneze drepturile, organismul de gestiune colectivă trebuie să ofere titularului de drepturi informații privind comisioanele de gestiune și alte rețineri din veniturile provenite din drepturi și din oricare venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi, înainte de a obține acordul acestuia privind gestionarea drepturilor sale.

(2) Reținerile sunt rezonabile în raport cu serviciile prestate de organismul de gestiune colectivă pentru titularii de drepturi, inclusiv, dacă este cazul, cu serviciile prevăzute la alineatul (4), și sunt stabilite pe baza unor criterii obiective.

(3) Comisioanele de gestiune nu depășesc costurile justificate și documentate suportate de organismul de gestiune colectivă în scopul gestionării drepturilor de autor și a drepturilor conexe.

Statele membre se asigură că cerințele aplicabile utilizării și transparenței utilizării sumelor reținute cu titlu de comisioane de gestiune sau compensate în contul acestor comisioane se aplică oricărui altor rețineri destinate să acopere costurile gestionării drepturilor de autor sau a drepturilor conexe.

(4) În cazul în care un organism de gestiune colectivă prestează servicii sociale, culturale sau educaționale finanțate prin intermediul reținerilor din veniturile provenite din drepturi sau din orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi, aceste servicii sunt prestate pe baza unor criterii echitabile, în special în ceea ce privește accesul la aceste servicii și amplexarea lor.

Articolul 13

Repartizarea sumelor datorate titularilor de drepturi

(1) Fără a aduce atingere articolului 15 alineatul (3) și articolului 28, statele membre garantează că orice organism de gestiune colectivă repartizează și plătește cu regularitate și cu exactitate sumele datorate titularilor de drepturi, în conformitate cu politica generală de repartizare prevăzută la articolul 8 alineatul (5) litera (a).

De asemenea, statele membre să asigură că organismele de gestiune colectivă sau membrii acestora care sunt entități care reprezintă titulari de drepturi repartizează și plătesc titularilor de drepturi sumele respective în cel mai scurt termen posibil, dar nu mai târziu de nouă luni de la încheierea exercițiului financiar în care au fost colectate veniturile provenite din drepturi, cu excepția cazului în care organismul de gestiune colectivă este împiedicat să respecte acest termen de motive obiective, care țin în special de raportările din partea utilizatorilor, de identificarea drepturilor, de titularii de drepturi sau de stabilirea corespondențelor dintre informațiile privitoare la opere și alte obiecte protejate, pe de o parte, și titularii de drepturi, pe de alta, sau, dacă este cazul, cu excepția cazului în care membrii săi sunt împiedicați de motivele menționate mai sus să respecte acest termen.

(2) În cazul în care sumele datorate titularilor de drepturi nu pot fi repartizate în termenul prevăzut la alineatul (1) deoarece titularii de drepturi relevanți nu au putut fi identificați sau localizați, iar excepția de la acest termen nu se aplică, aceste sume se înscriu separat în conturile organismului de gestiune colectivă.

(3) Organismul de gestiune colectivă ia toate măsurile necesare, în conformitate cu alineatul (1), pentru identificarea și localizarea titularilor de drepturi. În special, în termen de trei luni de la expirarea termenului stabilit la alineatul (1), organismul de gestiune colectivă pune informații privind operele și alte obiecte protejate în cazul cărora unul sau mai mulți titulari de drepturi nu au fost identificați sau localizați la dispoziția:

(a) titularilor de drepturi pe care îi reprezintă sau a entităților care reprezintă titulari de drepturi, atunci când respectivele entități sunt membre ale organismului de gestiune colectivă; și

(b) tuturor organismelor de gestiune colectivă cu care a încheiat acorduri de reprezentare.

Informațiile menționate la primul paragraf includ, atunci când sunt disponibile, următoarele:

- (a) titlul operei sau al altui obiect protejat;
- (b) numele titularului de drepturi;
- (c) numele editorului sau al producătorului respectiv; și
- (d) orice alte informații pertinente disponibile care ar putea facilita identificarea titularului de drepturi.

Organismul de gestiune colectivă verifică, de asemenea, evidențele menționate la articolul 6 alineatul (5) și alte evidențe ce pot fi consultate cu ușurință. Dacă măsurile menționate mai sus nu produc rezultate, organismul de gestiune colectivă pune aceste informații la dispoziția publicului în termen de maximum un an de la expirarea perioadei de trei luni.

(4) În cazul în care sumele datorate titularilor de drepturi nu pot fi repartizate în termen de trei ani de la încheierea exercițiului financiar în care au fost colectate veniturile provenite din drepturi și cu condiția ca organismul de gestiune colectivă să fi întreprins toate măsurile necesare pentru identificarea și localizarea titularilor de drepturi menționați la alineatul (3), se consideră că aceste sume nu pot fi repartizate.

(5) Adunarea generală a membrilor organismului de gestiune colectivă decide cu privire la utilizarea sumelor care nu pot fi repartizate în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) litera (b), fără a aduce atingere dreptului titularului de drepturi de a solicita sumele respective de la organismul de gestiune colectivă în conformitate cu legislația statului membru privind prescripția cererilor.

(6) Statele membre pot restrânge sau pot determina scopurile în care este autorizată utilizarea sumelor care nu pot fi repartizate, urmărind, printre altele, ca aceste sume să fie utilizate separat și în mod independent pentru a finanța activități sociale, culturale și educaționale în beneficiul titularilor de drepturi.

CAPITOLUL 3

Gestionarea drepturilor în numele altor organisme de gestiune colectivă

Articolul 14

Drepturi gestionate în temeiul unor acorduri de reprezentare

Statele membre garantează că un organism de gestiune colectivă nu discriminează niciun titular de drepturi ale cărui drepturi sunt gestionate de aceasta în temeiul unui acord de reprezentare, în special în ceea ce privește tarifele și comisioanele de gestiune aplicabile, precum și condițiile privind colectarea

veniturilor provenite din drepturi și repartizarea sumelor datorate titularilor de drepturi.

Articolul 15

Rețineri și plăți în cadrul acordurilor de reprezentare

(1) Statele membre se asigură că organismul de gestiune colectivă nu aplică alte rețineri decât cele aferente comisioanelor de gestiune veniturilor provenite din drepturile pe care le gestionează pe baza unui acord de reprezentare sau oricăror venituri derivate din investirea respectivelor venituri provenite din drepturi, cu excepția cazului în care celălalt organism de gestiune colectivă care este parte la acordul de reprezentare își exprimă în mod expres acordul pentru aceste rețineri.

(2) Organismul de gestiune colectivă depune toate eforturile pentru repartizarea și plata cu regularitate, cu diligență și cu exactitate a sumelor datorate altor organisme de gestiune colectivă.

(3) Organismul de gestiune colectivă realizează aceste operațiuni de repartizare și plată către cealaltă organizație de gestiune colectivă în cel mai scurt termen posibil, dar nu mai târziu de nouă luni de la încheierea exercițiului financiar în care au fost colectate drepturile provenite din venituri, cu excepția cazului în care organismul de gestiune colectivă este împiedicat să respecte acest termen de motive obiective, care țin în special de raportările din partea utilizatorilor, de identificarea drepturilor, de titularii de drepturi sau de stabilirea corespondențelor dintre informațiile privitoare la opere și alte obiecte protejate, pe de o parte, și titularii de drepturi, pe de altă parte.

Celălalt organism de gestiune colectivă sau, dacă are drept membri entități ce reprezintă titulari de drepturi, acești membri, repartizează și plătesc titularilor de drepturi aceste sume în cel mai scurt termen posibil, dar nu mai târziu de șase luni de la primirea acestor sume, cu excepția cazului în care organismul de gestiune colectivă sau, dacă este cazul, membrii săi sunt împiedicați să respecte acest termen de motive obiective care țin în special de raportările din partea utilizatorilor, de identificarea drepturilor, de titularii de drepturi sau de stabilirea corespondențelor dintre informațiile privitoare la opere și alte obiecte protejate, pe de o parte, și titularii de drepturi, pe de altă parte.

CAPITOLUL 4

Relații cu utilizatorii

Articolul 16

Acordarea de licențe

(1) Statele membre se asigură că organismele de gestiune colectivă și utilizatorii negociază cu bună credință pentru acordarea de licențe privind drepturile. Organismele de gestiune colectivă și utilizatorii își oferă reciproc toate informațiile necesare.

(2) Condițiile de acordare a licențelor trebuie să se bazeze pe criterii obiective și nediscriminatorii. La acordarea de licențe pentru drepturi, organismele de gestiune colectivă nu sunt obligate să utilizeze, cu titlu de precedent pentru alte servicii online, condițiile de acordare a licențelor convenite cu un utilizator atunci când utilizatorul furnizează un nou tip de serviciu online care a fost pus la dispoziția publicului din Uniune pe o durată mai mică de trei ani.

Titularii de drepturi primesc o remunerație adecvată pentru utilizarea drepturilor acestora. Tarifele pentru drepturile exclusive și drepturile la remunerație trebuie să fie rezonabile în raport cu, printre altele, valoarea economică a utilizării drepturilor în cauză, ținând seama de caracteristicile și de sfera de utilizare a operelor și a altor obiecte protejate, precum și de valoarea economică a serviciului prestat de organismul de gestiune colectivă. Organismul de gestiune colectivă informează utilizatorul în cauză cu privire la criteriile utilizate la stabilirea acestor tarife.

(3) Organismele de gestiune colectivă răspund fără întârziere la cererile din partea utilizatorilor, indicând, printre altele, informațiile necesare organismului de gestiune colectivă pentru a oferi o licență.

După primirea tuturor informațiilor pertinente, fără întârzieri nejustificate, organismul de gestiune colectivă fie îi oferă o licență, fie îi adresează utilizatorului o declarație motivată în cadrul căreia acesta explică motivele pentru care nu intenționează să acorde o licență pentru un anumit serviciu.

(4) Un organism de gestiune colectivă permite utilizatorilor să comunice cu el prin mijloace electronice, inclusiv, dacă este cazul, în scopul realizării de informări privind utilizarea licenței.

Articolul 17

Obligațiile utilizatorilor

Statele membre adoptă dispoziții pentru a se asigura că utilizatorii furnizează unui organism de gestiune colectivă în termenul și în formatul convenite sau prestabilite, informațiile pertinente aflate la dispoziția lor cu privire la utilizarea drepturilor reprezentate de organismul de gestiune colectivă, care sunt necesare pentru colectarea veniturilor provenite din drepturi și pentru repartizarea și plata către titularii de drepturi a sumelor datorate. Atunci când decid cu privire la formatul în care trebuie puse la dispoziție aceste informații, organismele de gestiune colectivă și utilizatorii țin seama, în măsura posibilului, de standardele facultative de la nivel de sector.

CAPITOLUL 5

Transparență și raportare

Articolul 18

Informații furnizate titularilor de drepturi cu privire la gestiunea drepturilor acestora

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, articolului 19 și articolului 28 alineatul (2), statele

membre se asigură că organismele de gestiune colectivă pun la dispoziția fiecărui titular de drepturi cărui i-au repartizat venituri provenite din drepturi sau în beneficiul cărui au efectuat plăți în perioada la care se referă informațiile, cel puțin o dată pe an, cel puțin următoarele informații:

- (a) orice date de contact pe care organismul de gestiune colectivă a fost autorizat de către titularul de drepturi să le utilizeze pentru identificarea și localizarea titularului de drepturi;
- (b) veniturile provenite din drepturi repartizate titularului de drepturi;
- (c) sumele plătite de organismul de gestiune colectivă titularului de drepturi, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări;
- (d) perioada în care au avut loc utilizările care corespund sumelor repartizate și plătite titularului de drepturi, cu excepția cazurilor în care organismul de gestiune colectivă nu poate furniza aceste informații din rațiuni obiective legate de raportările efectuate de către utilizatori;
- (e) rețineri operate în contul comisioanelor de gestiune;
- (f) rețineri operate pentru alte scopuri decât în contul comisioanelor de gestiune, inclusiv cele care pot fi impuse de legislația națională pentru prestarea de servicii sociale, culturale sau educaționale;
- (g) orice venituri provenite din drepturi repartizate titularului de drepturi care sunt neachitate pentru orice perioadă.

(2) În cazul în care un organism de gestiune colectivă repartizează venituri provenite din drepturi și are drept membri entități care sunt responsabile cu repartizarea veniturilor provenite din drepturi către titularii de drepturi, organismul de gestiune colectivă furnizează acestor entități informațiile prevăzute la alineatul (1), cu condiția ca acestea să nu dețină informațiile respective. Statele membre se asigură că aceste entități, cel puțin o dată pe an, pun la dispoziția fiecărui titular de drepturi cărui i-au repartizat venituri provenite din drepturi sau în beneficiul cărui au efectuat plăți în perioada la care se referă informațiile, cel puțin informațiile prevăzute la alineatul (1).

Articolul 19

Informații transmise altor organisme de gestiune colectivă în privința gestionării drepturilor în temeiul acordurilor de reprezentare

Statele membre se asigură că, cel puțin o dată pe an și prin mijloace electronice, un organism de gestiune colectivă pune la dispoziția organismelor de gestiune colectivă în numele cărora gestionează drepturi în temeiul unui acord de reprezentare cel puțin următoarele informații pentru perioada la care se referă informațiile:

- (a) veniturile provenite din drepturi repartizate, sumele plătite de organismul de gestiune colectivă defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări pentru drepturile pe care le gestionează în temeiul unui acord de reprezentare, precum și orice venituri provenite din drepturi repartizate pentru orice perioadă, care sunt neachitate;
- (b) rețineri operate în contul comisioanelor de gestiune;
- (c) rețineri operate în orice alt scop decât în contul comisioanelor de gestiune, astfel cum sunt menționate la articolul 15;
- (d) informații privind orice licențe acordate sau refuzate cu privire la opere și alte obiecte protejate care fac obiectul acordului de reprezentare;
- (e) hotărâri adoptate de adunarea generală a membrilor, în măsura în care aceste hotărâri sunt pertinente pentru gestiunea drepturilor în temeiul acordului de reprezentare.
- (c) contractele standard de acordare a licențelor și tarifele standard în vigoare, inclusiv reducerile;
- (d) lista persoanelor menționate la articolul 10;
- (e) politica generală de repartizare a sumelor datorate titularilor de drepturi;
- (f) politica generală privind comisioanele de gestiune;
- (g) politica generală privind reținerile din veniturile provenite din drepturi și din orice veniturile rezultate din investirea veniturilor provenite din drepturi, cu excepția comisioanelor de gestiune, inclusiv reținerile operate în scopul prestării de servicii sociale, culturale și educaționale;
- (h) o listă a acordurilor de reprezentare încheiate și denumirea organismelor de gestiune colectivă cu care au fost încheiate aceste acorduri de reprezentare;
- (i) politica generală de utilizare a sumelor care nu pot fi repartizate;
- (j) procedurile de tratare a plângerilor și de soluționare a litigiilor prevăzute la articolele 33, 34 și 35.

Articolul 20

Informații furnizate la cerere titularilor de drepturi, altor organisme de gestiune colectivă și utilizatorilor

Fără a aduce atingere articolului 25, statele membre garantează că, răspunzând unei cereri motivate corespunzător, un organism de gestiune colectivă pune cel puțin următoarele informații, prin mijloace electronice și fără întârzieri nejustificate, la dispoziția oricărui organism de gestiune colectivă în numele căreia gestionează drepturi în temeiul unui acord de reprezentare sau a oricărui titular de drepturi ori a oricărui utilizator:

- (a) operele sau alte obiecte protejate pe care le reprezintă, drepturile pe care le gestionează în mod direct sau prin acorduri de reprezentare și teritoriile acoperite sau,
- (b) în cazul în care, din cauza domeniului activității desfășurate de organismul de gestiune colectivă astfel de opere sau alte obiecte protejate nu pot fi stabilite, tipurile de opere sau alte obiecte protejate pe care le reprezintă, drepturile pe care le gestionează și teritoriile acoperite.

Articolul 21

Divulgarea de informații către public

(1) Statele membre se asigură că un organism de gestiune colectivă face publice cel puțin următoarele informații în ceea ce îl privește:

- (a) statutul;
- (b) condițiile de aderare și condițiile de revocare a autorizației de gestionare a drepturilor, dacă acestea nu sunt incluse în statut;

- (2) Organismul de gestiune colectivă publică informațiile menționate la alineatul (1) pe site-ul său web și asigură actualizarea acestora.

Articolul 22

Raportul anual de transparență

- (1) Statele membre se asigură că, indiferent de forma sa juridică în temeiul legislației naționale, un organism de gestiune colectivă elaborează și face public un raport anual de transparență, care include raportul special prevăzut la alineatul (3), pentru fiecare exercițiu financiar, în termen de opt luni de la încheierea exercițiului financiar respectiv.

Organismul de gestiune colectivă publică pe site-ul său web raportul anual de transparență, care rămâne la dispoziția publicului timp de cel puțin cinci ani pe site-ul respectiv.

- (2) Raportul anual de transparență conține cel puțin informațiile indicate în anexă.
- (3) Un raport special se referă la utilizarea sumelor deduse în scopul prestării de servicii sociale, culturale și educaționale și conține cel puțin informațiile indicate la punctul 3 din anexă.

- (4) Informațiile contabile incluse în raportul anual de transparență sunt auditate de una sau mai multe persoane abilitate prin lege să auditeze conturi în conformitate cu Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1).

(1) Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

Raportul de audit, inclusiv rezervele exprimate în acesta, se reproduc integral în raportul anual de transparență.

În sensul prezentului alineat, informațiile contabile conțin situațiile financiare menționate la punctul (1) litera (a) din anexă și orice informații financiare menționate la punctul 1 literele (g) și (h) și la punctul 2 din anexă.

TITLUL III

ACORDAREA DE LICENȚE MULTITERITORIALE PENTRU DREPTURILE ONLINE ASUPRA OPERELOR MUZICALE DE CĂTRE ORGANISMELE DE GESTIUNE COLECTIVĂ

Articolul 23

Acordarea de licențe multiteritoriale pe piața internă

Statele membre garantează că organismele de gestiune colectivă care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor respectă cerințele prevăzute la prezentul titlu la acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale.

Articolul 24

Capacitatea de prelucrare a licențelor multiteritoriale

(1) Statele membre garantează că un organism de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra unor opere muzicale are o capacitate suficientă de prelucrare electronică, într-o manieră eficientă și transparentă, a datelor necesare pentru administrarea acestor licențe, inclusiv în scopul identificării repertoriului și a monitorizării utilizării acestuia, a emiterii de facturi către utilizatori, a colectării veniturilor provenite din drepturi și a repartizării sumelor datorate titularilor de drepturi.

(2) În sensul alineatului (1), un organism de gestiune colectivă respectă cel puțin următoarele condiții:

- (a) are capacitatea de a identifica cu exactitate, integral sau parțial, operele muzicale pe care organismul de gestiune colectivă este autorizat să le reprezinte;
- (b) are capacitatea de a identifica cu exactitate, integral sau parțial, în privința fiecăruia dintre teritoriile relevante, drepturile și titularii de drepturi corespunzători pentru fiecare operă muzicală sau fiecare parte a acesteia pe care organismul de gestiune colectivă este autorizat să o reprezinte;
- (c) utilizează coduri unice pentru identificarea titularilor de drepturi și a operelor muzicale, ținând cont, în măsura posibilului, de standardele și practicile facultative de la nivel de sector elaborate pe plan internațional sau în cadrul Uniunii;
- (d) utilizează mijloace adecvate pentru a identifica și a elimina cu rapiditate și eficacitate inconsecvențele prezente în datele deținute de alte organisme de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale.

Articolul 25

Transparența informațiilor privind repertoriile multiteritoriale

(1) Statele membre se asigură că un organism de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale furnizează prestatorilor de servicii muzicale online, titularilor de drepturi ale căror drepturi le reprezintă și altor organisme de gestiune colectivă, prin mijloace electronice, ca răspuns unei cereri motivate corespunzător, informații la zi care să permită identificarea repertoriului muzical online pe care îl reprezintă. Acestea includ:

- (a) operele muzicale reprezentate;
- (b) drepturile reprezentate integral sau parțial, precum și
- (c) teritoriile acoperite.

(2) Organismul de gestiune colectivă poate adopta măsuri rezonabile, atunci când acestea sunt necesare, pentru a proteja acuratețea și integritatea datelor, pentru a controla reutilizarea acestora și pentru a proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial.

Articolul 26

Acuratețea informațiilor privind repertoriile multiteritoriale

(1) Statele membre se asigură că un organism de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale a luat măsuri care să le permită titularilor de drepturi, altor organisme de gestiune colectivă și prestatorilor de servicii online să solicite o rectificare a datelor menționate în lista de condiții de la articolul 24 alineatul (2) sau a informațiilor prevăzute la articolul 25, în cazul în care respectivii titulari de drepturi, respectivele organisme de gestiune colectivă și respectivii prestatori de servicii online consideră, pe baza unor dovezi rezonabile, că datele sau informațiile în cauză sunt inexacte în ceea ce privește drepturile lor online asupra unor opere muzicale. În cazul în care aceste solicitări au o justificare corespunzătoare, organismul de gestiune colectivă se asigură că datele sau informațiile sunt corectate fără întârzieri nejustificate.

(2) Organismul de gestiune colectivă pune la dispoziția titularilor de drepturi ale căror opere muzicale sunt incluse în propriul său repertoriu muzical și a titularilor de drepturi care i-au mandatat gestiunea drepturilor lor online asupra unor opere muzicale în conformitate cu articolul 31 mijloace prin care aceștia să îi poată transmite, pe cale electronică, informații privind operele lor muzicale sau drepturile lor asupra respectivelor opere și teritoriile pentru care titularii de drepturi mandatează organismul. Pentru aceasta, organismul de gestiune colectivă și titularii de drepturi țin cont, în măsura posibilului, de standardele și practicile facultative de la nivel de sector referitoare la schimbul de date elaborate pe plan internațional sau în cadrul Uniunii, permițându-le titularilor de drepturi să precizeze opera muzicală, integral sau parțial, drepturile online, integral sau parțial, precum și teritoriile pentru care mandatează organismul de gestiune colectivă.

(3) În cazul în care un organism de gestiune colectivă mandatează un alt organism de gestiune colectivă să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale în conformitate cu articolele 29 și 30, organismul de gestiune colectivă mandatat aplică și alineatul (2) de la prezentul articol în privința titularilor de drepturi ale căror opere muzicale sunt incluse în repertoriul organismului de gestiune colectivă care mandatează, cu excepția cazului în care organismele de gestiune colectivă convin altfel.

Articolul 27

Exactitatea și rapiditatea raportărilor și a emiterii facturilor

(1) Statele membre se asigură că un organism de gestiune colectivă monitorizează utilizarea drepturilor online asupra operelor muzicale pe care le reprezintă integral sau parțial de către prestatorii de servicii online cărora le-a acordat o licență multiteritorială pentru drepturile respective.

(2) Organismul de gestiune colectivă oferă prestatorilor de servicii online posibilitatea de a raporta prin mijloace electronice utilizarea efectivă a drepturilor online asupra operelor muzicale, iar prestatorii de servicii online raportează cu exactitate cu privire la utilizarea efectivă a acestor opere. Organismul de gestiune colectivă trebuie să ofere posibilitatea de a utiliza pentru schimbul electronic al acestor date cel puțin o metodă de raportare care ține cont de standardele sau practicile facultative de la nivel de sector elaborate pe plan internațional sau în cadrul Uniunii. Organismul de gestiune colectivă poate refuza să accepte rapoarte transmise de prestatori de servicii online într-un format protejat prin drepturi exclusive dacă organismul permite utilizarea pentru raportare a unui standard acceptat la nivel de sector pentru schimbul electronic de date.

(3) Organismul de gestiune colectivă emite facturi și le transmite prestatorului de servicii online prin mijloace electronice. Organismul de gestiune colectivă oferă posibilitatea de a utiliza cel puțin un format care ține cont de standardele sau de practicile facultative de la nivel de sector elaborate pe plan internațional sau în cadrul Uniunii. Facturile identifică operele și drepturile care au făcut obiectul acordării de licențe integral sau parțial, pe baza datelor menționate în lista de condiții de la articolul 24 alineatul (2), precum și utilizările efective aferente, în măsura în care acest lucru este posibil pe baza informațiilor furnizate de prestatorul de servicii online și a formatului utilizat pentru furnizarea acestor informații. Prestatorul de servicii online nu poate refuza să accepte factura din cauza formatului acesteia în cazul în care organismul de gestiune colectivă utilizează un standard acceptat la nivel de sector.

(4) Organismul de gestiune colectivă emite și transmite facturi prestatorului de servicii online cu exactitate și fără întârziere, după raportarea utilizării efective a drepturilor online asupra operei muzicale respective, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil din motive care pot fi imputate prestatorului de servicii online.

(5) Organismul de gestiune colectivă ia măsuri adecvate prin care prestatorul de servicii online să poată contesta exactitatea facturii, inclusiv în cazurile în care acesta din urmă primește facturi de la unul sau mai multe organisme de gestiune colectivă care au ca obiect aceleași drepturi online asupra unei aceleiași opere muzicale.

Articolul 28

Efectuarea de plăți exacte și la timp către titularii de drepturi

(1) Fără a aduce atingere alineatului (3), statele membre se asigură că un organism de gestiune colectivă care acordă licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale repartizează sumele datorate titularilor de drepturi acumulate în temeiul acestor licențe cu exactitate și fără întârzieri după raportarea utilizării efective a operei, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil din motive care pot fi imputate prestatorului de servicii online.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (3), organismul de gestiune colectivă furnizează titularilor de drepturi cel puțin următoarele informații, alături de fiecare plată pe care o efectuează în temeiul alineatului (1):

(a) perioada în care au avut loc utilizările pentru care sumele în cauză sunt datorate titularilor de drepturi și teritoriile în care au avut loc aceste utilizări;

(b) sumele colectate, reținerile operate și sumele repartizate de organismul de gestiune colectivă pentru fiecare drept online asupra oricărei opere muzicale pentru reprezentarea căreia, integrală sau parțială, titularii de drepturi au autorizat organismul de gestiune colectivă;

(c) sumele colectate pentru titularii de drepturi, reținerile operate și sumele repartizate de organismul de gestiune colectivă pentru fiecare prestator de servicii online.

(3) În cazul în care un organism de gestiune colectivă mandatează un alt organism de gestiune colectivă să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale în temeiul articolelor 29 și 30, organismul de gestiune colectivă mandatat repartizează sumele menționate la alineatul (1) cu exactitate și fără întârziere și furnizează informațiile menționate la alineatul (2) organismului de gestiune colectivă care l-a mandatat. Organismul de gestiune colectivă care mandatează este responsabil pentru repartizarea ulterioară a acestor sume către titularii de drepturi și pentru informarea acestora, cu excepția situației în care organismele de gestiune colectivă convin altfel.

Articolul 29

Acorduri între organismele de gestiune colectivă pentru acordarea de licențe multiteritoriale

(1) Statele membre se asigură că orice acord de reprezentare dintre organisme de gestiune colectivă conform căruia un organism de gestiune colectivă mandatează un alt organism să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale din propriul repertoriu muzical, are un caracter neexclusiv. Organismul de gestiune colectivă mandatat gestionează aceste drepturi online în mod nediscriminatoriu.

(2) Organismul de gestiune colectivă care mandatează își informează membrii în privința principalelor condiții ale acordului, inclusiv în privința duratei acestuia și a costului serviciilor prestate de organismul de gestiune colectivă mandatat.

(3) Organismul de gestiune colectivă mandatat informează organismul de gestiune colectivă care l-a mandatat în privința principalelor condiții în conformitate cu care urmează să fie acordate licențe pentru drepturile online ale acestuia din urmă, inclusiv natura exploataării, toate dispozițiile referitoare la comisionul de acordare a licenței sau care afectează acest comision, durata licenței, perioadele contabile și teritoriile vizate.

Articolul 30

Obligația de a reprezenta un alt organism de gestiune colectivă pentru acordarea de licențe multiteritoriale

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care un organism de gestiune colectivă care nu acordă sau nu se oferă să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale din propriul său repertoriu solicită unui alt organism de gestiune colectivă să încheie un acord pentru reprezentarea acestor drepturi, organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea trebuie să accepte această solicitare dacă acordă deja sau se oferă să acorde licențe multiteritoriale pentru aceeași categorie de drepturi online asupra unor opere muzicale din repertoriul unuia sau mai multor organisme de gestiune colectivă.

(2) Organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea răspunde în scris și fără nicio întârziere nejustificată organismului de gestiune colectivă care adresează solicitarea.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (5) și (6), organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea gestionează repertoriul reprezentat al organismului de gestiune colectivă care adresează solicitarea în aceleași condiții pe care le aplică gestionării propriului repertoriu.

(4) Organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea include repertoriul reprezentat al organismului de gestiune colectivă care adresează solicitarea în toate ofertele pe care le adresează prestatorilor de servicii online.

(5) Comisionul de gestiune pentru serviciul prestat de organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea organismului care formulează solicitarea nu depășește costurile contractate în mod rezonabil de organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea.

(6) Organismul de gestiune colectivă care formulează solicitarea pune la dispoziția organismului de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea informațiile privind propriul repertoriu muzical necesare pentru furnizarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale.

În cazul în care aceste informații sunt insuficiente sau sunt furnizate într-o formă care nu permite organismului de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea să se conformeze cerințelor prezentului titlu, organismul de gestiune colectivă căruia i se adresează solicitarea are dreptul să factureze costurile contractate în limite rezonabile pentru îndeplinirea acestor cerințe sau să excludă operele pentru care informațiile sunt insuficiente sau nu pot fi utilizate.

Articolul 31

Accesul la licențe multiteritoriale

Statele membre se asigură că atunci când un organism de gestiune colectivă nu acordă sau nu se oferă să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale sau nu permite unui alt organism de gestiune colectivă să reprezinte drepturile respective pentru astfel de scopuri până la 10 aprilie 2017, titularii de drepturi care au autorizat respectivul organism de gestiune colectivă să le reprezinte drepturile online asupra unor opere muzicale pot retrage respectivului organism de gestiune colectivă drepturile online asupra unor opere muzicale în scopul acordării de licențe multiteritoriale pentru toate teritoriile fără a trebui să retragă drepturile online asupra unor opere muzicale în scopul acordării de licențe monoteritoriale, astfel încât să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile lor online asupra operelor muzicale în mod direct sau prin intermediul oricărei alte părți pe care o autorizează sau prin intermediul oricărui organism de gestiune colectivă care respectă dispozițiile prezentului titlu.

Articolul 32

Derogare privind drepturile muzicale online necesare pentru programele de radio și de televiziune

Cerințele prezentului titlu nu se aplică organismelor de gestiune colectivă atunci când acestea acordă, pe baza agregării benevole a drepturilor necesare, în conformitate cu regulile de concurență de la articolele 101 și 102 din TFUE, o licență multiteritorială pentru drepturile online asupra unor opere muzicale necesare unei societăți de radiodifuziune pentru a comunica sau a pune la dispoziția publicului programele sale de radio sau de televiziune simultan cu transmiterea acestora prin radiodifuziune sau ulterior acestei transmisii, precum și orice material online, inclusiv avanpremierele, produs de societatea de radiodifuziune sau pentru aceasta, care are un caracter auxiliar față de transmisia inițială prin radiodifuziune a programului său de radio sau de televiziune.

TITLUL IV

MĂSURI DE EXECUTARE

Articolul 33

Proceduri în materie de plângeri

(1) Statele membre se asigură că organismele de gestiune colectivă pun la dispoziția membrilor lor și a organismelor de gestiune colectivă în numele cărora gestionează drepturi în temeiul unui acord de reprezentare proceduri eficiente și rapide de tratare a plângerilor, în special în ceea ce privește autorizația de gestionare a drepturilor și revocarea sau retragerea drepturilor, condițiile de aderare, colectarea sumelor datorate titularilor de drepturi, reținerile și repartizarea acestora.

(2) Organismele de gestiune colectivă răspund în scris plângerilor formulate de membri sau de organisme de gestiune colectivă în numele cărora gestionează drepturi în temeiul unui acord de reprezentare. În cazul în care organismul de gestiune colectivă respinge o plângere, răspunsul trebuie să fie motivat.

Articolul 34

Proceduri de soluționare alternativă a litigiilor

(1) Statele membre pot prevedea ca litigiile dintre organismele de gestiune colectivă, membrii organismelor de gestiune colectivă, titularii de drepturi sau utilizatori cu privire la dispozițiile de drept intern adoptate în conformitate cu cerințele prezentei directive să poată face obiectul unei proceduri de soluționare alternativă a litigiilor rapidă, independentă și imparțială.

(2) Statele membre se asigură că, în sensul titlului III, următoarele litigii care privesc un organism de gestiune colectivă stabilit pe teritoriul lor care acordă sau se oferă să acorde licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra unor opere muzicale pot fi supuse unei proceduri independente și imparțiale de soluționare alternativă a litigiilor:

- (a) litigii cu un prestator de servicii online existent sau potențial referitoare la aplicarea articolelor 16, 25, 26 și 27;
- (b) litigii cu unul sau mai mulți titulari de drepturi referitoare la aplicarea articolelor 25, 26, 27, 28, 29, 30 și 31;
- (c) litigii cu un alt organism de gestiune colectivă referitoare la aplicarea articolelor 25, 26, 27, 28, 29 și 30.

Articolul 35

Soluționarea litigiilor

(1) Statele membre se asigură că litigiile dintre organismele de gestiune colectivă și utilizatori privind în special condițiile de acordare a licențelor existente și propuse sau o încălcare a contractelor pot fi sesizate în instanță sau, dacă este cazul, pot fi supuse unui alt organism de soluționare a litigiilor independent și imparțial, în cazul în care organismul respectiv dispune de expertiză în dreptul proprietății intelectuale.

(2) Articolul 33, articolul 34 și alineatul (1) de la prezentul articol nu aduc atingere dreptului părților de a-și invoca și apăra drepturile prin introducerea unei acțiuni în instanță.

Articolul 36

Respectarea

(1) Statele membre se asigură că respectarea de către organismele de gestiune colectivă stabilite pe teritoriul lor a dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu cerințele prevăzute în prezenta directivă este monitorizată de către autoritățile competente desemnate în acest scop.

(2) Statele membre se asigură că există proceduri care să permită membrilor unui organism de gestiune colectivă, titularilor de drepturi, utilizatorilor, altor organisme de gestiune colectivă și părți interesate să transmită notificări autorităților

competente desemnate în acest scop în ceea ce privește activități sau împrejurări care, în opinia lor, constituie o încălcare a dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu cerințele stabilite în prezenta directivă.

(3) Statele membre garantează că autoritățile competente desemnate în acest scop au competența de a impune sancțiuni corespunzătoare sau de a lua măsuri corespunzătoare în cazul în care nu au fost respectate dispozițiile de drept intern adoptate în cadrul punerii în aplicare a prezentei directive. Aceste sancțiuni și măsuri sunt eficace, proporționale și disuasive.

Statele membre informează Comisia în privința autorităților competente menționate la prezentul articol și la articolele 37 și 38 până la 10 aprilie 2016. Comisia publică informațiile astfel primite.

Articolul 37

Schimbul de informații dintre autoritățile competente

(1) Pentru a facilita monitorizarea aplicării prezentei directive, fiecare stat membru se asigură că o cerere de informații primită de la o autoritate competentă a unui alt stat membru desemnată în acest scop, referitoare la aspecte relevante pentru aplicarea prezentei directive, îndeosebi în ceea ce privește activități ale organismelor de gestiune colectivă stabilite pe teritoriul statului membru căruia i se adresează solicitarea, primește, fără întârzieri nejustificate, un răspuns din partea autorității competente desemnate în acest scop, cu condiția ca cererea să fie motivată corespunzător.

(2) În cazul în care o autoritate competentă consideră că este posibil ca un organism de gestiune colectivă stabilit într-un alt stat membru, dar care desfășoară activități pe teritoriul său să nu respecte dispozițiile de drept intern ale statului membru în care este stabilit organismul de gestiune colectivă respectiv, care au fost adoptate în conformitate cu cerințele stabilite în prezenta directivă, autoritatea competentă în cauză poate aduce toate informațiile relevante la cunoștința autorității competente a statului membru în care este stabilit organismul de gestiune colectivă, însoțite, dacă este cazul, de o cerere adresată autorității în cauză de a lua măsurile corespunzătoare în limita competențelor sale. Autoritatea competentă solicitată oferă un răspuns motivat în trei luni.

(3) De asemenea, autoritatea competentă care adresează o astfel de cerere poate sesiza grupul de experți instituit în conformitate cu articolul 41 în legătură cu aspecte precum cele menționate la alineatul (2).

Articolul 38

Cooperarea pentru dezvoltarea acordării de licențe multiteritoriale

(1) Comisia încurajează schimbul periodic de informații între autoritățile competente desemnate în acest scop din statele membre și între aceste autorități și Comisie în ceea ce privește situația și evoluția acordării de licențe multiteritoriale.

(2) Comisia desfășoară consultări periodice cu reprezentanți ai titularilor de drepturi, ai organismelor de gestiune colectivă, ai utilizatorilor, ai consumatorilor și ai altor părți interesate în ceea ce privește experiența acestora în materie de aplicare a dispozițiilor titlului III din prezenta directivă. Comisia furnizează autorităților competente toate informațiile pertinente care apar în urma acestor consultări, în cadrul schimbului de informații menționat la alineatul (1).

(3) Statele membre se asigură că până la 10 octombrie 2017, autoritățile naționale competente prezintă Comisiei un raport referitor la situația și evoluția acordării de licențe multiteritoriale pe teritoriul lor. Raportul include în special informații privind disponibilitatea licențelor multiteritoriale în statele membre în cauză și respectarea de către organismele de gestiune colectivă a dispozițiilor de drept intern adoptate în cadrul punerii în aplicare a titlului III din prezenta directivă, precum și o evaluare de către utilizatori, consumatori, titularii de drepturi și alte părți interesate a evoluției acordării de licențe multiteritoriale pentru drepturile online asupra operelor muzicale.

(4) Pe baza rapoartelor primite în temeiul alineatului (3) și a informațiilor colectate în temeiul alineatelor (1) și (2), Comisia evaluează aplicarea titlului III din prezenta directivă. Dacă acest lucru este necesar și, după caz, pe baza unui raport specific, Comisia ia în considerare măsuri suplimentare ca răspuns la eventualele probleme constatate. Evaluarea respectivă se concentrează în special pe următoarele elemente:

- (a) numărul de organisme de gestiune colectivă care îndeplinesc cerințele titlului III;
- (b) aplicarea articolelor 29 și 30, inclusiv numărul de acorduri de reprezentare încheiate de către organismele de gestiune colectivă în temeiul acestor articole;
- (c) proporția repertoriilor din statele membre care este disponibilă pentru acordarea de licențe multiteritoriale.

TITLUL V

RAPORTARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 39

Notificarea organismelor de gestiune colectivă

Până la 10 aprilie 2016, pe baza informațiilor aflate la dispoziția lor, statele membre transmit Comisiei o listă a organismelor de gestiune colectivă stabilite pe teritoriul lor.

Statele membre aduc la cunoștința Comisiei fără nicio întârziere nejustificată orice modificări aduse acestei liste.

Comisia publică aceste informații și le actualizează.

Articolul 40

Raport

Până la 10 aprilie 2021, Comisia evaluează aplicarea prezentei directive și prezintă un raport în această privință Parlamentului

European și Consiliului. Respectivul raport cuprinde o evaluare a impactului prezentei directive asupra dezvoltării activităților transfrontaliere, a diversității culturale, a relațiilor dintre organismele de gestiune colectivă și utilizatori și asupra activităților desfășurate pe teritoriul Uniunii de organisme de gestiune colectivă stabilite în afara Uniunii și, dacă este necesar, nevoia revizuirii acesteia. Raportul Comisiei este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 41

Grupul de experți

Se instituie un grup de experți. În componența acestuia intră reprezentanți ai autorităților competente din statele membre. Grupul de experți este prezidat de un reprezentant al Comisiei și se reunește fie la inițiativa președintelui, fie la cererea delegației unui stat membru. Grupului de experți îi revin următoarele atribuții:

- (a) să examineze impactul transpunerii prezentei directive asupra funcționării organismelor de gestiune colectivă și a entităților de gestiune independente pe piața internă și să evidențieze eventualele dificultăți;
- (b) să organizeze consultări privind toate problemele ce decurg din aplicarea prezentei directive;
- (c) să faciliteze schimbul de informații cu privire la aspectele semnificative ale evoluțiilor legislației și jurisprudenței, precum și cu privire la evoluțiile relevante pe plan economic, social, cultural și tehnologic, în special în ceea ce privește evoluțiile pieței digitale a operelor și a altor obiecte protejate.

Articolul 42

Protecția datelor cu caracter personal

Prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentei directive face obiectul Directivei 95/46/CE.

Articolul 43

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 10 aprilie 2016. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 44***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 45***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 26 februarie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXĂ

1. Informațiile care trebuie incluse în raportul anual de transparență menționat la articolul 22 alineatul (2):
 - (a) situații financiare care cuprind un bilanț contabil sau o situație a activelor și pasivelor, un cont de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar și o situație a fluxurilor de trezorerie;
 - (b) un raport al activităților din exercițiul financiar;
 - (c) informații privind refuzurile de acordare a unei licențe în conformitate cu articolul 16 alineatul (3);
 - (d) o descriere a structurii juridice și de guvernanță a organismului de gestiune colectivă;
 - (e) informații privind orice entități deținute sau controlate în mod direct sau indirect, integral sau parțial, de către organismul de gestiune colectivă;
 - (f) informații privind valoarea totală a remunerației plătite persoanelor menționate la articolul 9 alineatul (3) și la articolul 10 în exercițiul financiar precedent și alte beneficii acordate acestora;
 - (g) informațiile financiare menționate la punctul 2 al prezentei anexe;
 - (h) un raport special privind utilizarea oricăror sume reținute în scopul prestării de servicii sociale, culturale și educaționale, conținând informațiile menționate la punctul 3 de la această anexă.
2. Informații financiare care trebuie incluse în raportul anual de transparență:
 - (a) informații financiare privind veniturile provenite din drepturi, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări (de exemplu radiodifuziune, difuzare online, comunicare publică), inclusiv informații privind veniturile derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi și utilizarea acestor venituri (precizându-se dacă au fost repartizate titularilor de drepturi, altor organisme de gestiune colectivă sau utilizate în alte scopuri);
 - (b) informații financiare privind costul gestionării drepturilor și al altor servicii prestate de organismul de gestiune colectivă titularilor de drepturi, cu o descriere cuprinzătoare a cel puțin următoarelor elemente:
 - (i) toate costurile de exploatare și financiare, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și, în cazurile în care costurile sunt indirecte și nu pot fi încadrate la una sau mai multe categorii de drepturi, o explicație privind metoda utilizată pentru alocarea acestor costuri indirecte;
 - (ii) costuri de exploatare și financiare, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și, în cazurile în care costurile sunt indirecte și nu pot fi încadrate la una sau mai multe categorii de drepturi, o explicație privind metoda utilizată pentru alocarea acestor costuri indirecte, numai în ceea ce privește gestionarea drepturilor, inclusiv comisioanele de gestiune deduse din veniturile provenite din drepturi sau din orice venituri derivate din investirea veniturilor provenite din drepturi, în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) și articolul 12 alineatele (1), (2) și (3), ori compensate în contul acestora;
 - (iii) costuri de exploatare și financiare aferente altor servicii decât gestiunea drepturilor, dar care cuprind servicii sociale, culturale și educaționale;
 - (iv) resurse utilizate pentru finanțarea costurilor;
 - (v) rețineri efectuate din veniturile provenite din drepturi, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări, precum și scopul reținerii, cum ar fi costuri aferente gestiunii drepturilor sau serviciilor sociale, culturale sau educaționale;
 - (vi) procentul reprezentat de costurile aferente gestiunii drepturilor și altor servicii prestate de organismul de gestiune colectivă titularilor de drepturi, comparativ cu veniturile provenite din drepturi obținute în exercițiul financiar în cauză, defalcate pe categorii de drepturi gestionate și, în cazurile în care costurile sunt indirecte și nu pot fi încadrate la una sau mai multe categorii de drepturi, o explicație privind metoda utilizată pentru alocarea acestor costuri indirecte;
 - (c) informații financiare privind sumele datorate titularilor de drepturi, cu o descriere cuprinzătoare a cel puțin următoarelor elemente:
 - (i) suma totală repartizată titularilor de drepturi, defalcată pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizare;
 - (ii) suma totală plătită titularilor de drepturi, defalcată pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizare;
 - (iii) frecvența plăților, cu defalcarea acestora pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizare;

- (iv) suma totală colectată dar nerepartizată încă titularilor de drepturi, defalcată pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizare și indicând exercițiul financiar în care au fost colectate aceste sume;
 - (v) suma totală repartizată dar neplătită încă titularilor de drepturi, defalcată pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizare și indicând exercițiul financiar în care au fost colectate aceste sume;
 - (vi) în cazul în care un organism de gestiune colectivă nu a repartizat și nu a efectuat plățile în termenul prevăzut la articolul 13 alineatul (1), motivele acestei întârzieri;
 - (vii) totalul sumelor nerepartizate însoțit de o explicație privind utilizarea acestor sume.
- (d) informații privind relațiile cu alte organisme de gestiune colectivă, însoțite de o descriere a cel puțin următoarelor elemente:
- (i) sume primite de la alte organisme de gestiune colectivă și sume plătite altor organisme de gestiune colectivă, defalcate pe categorii de drepturi și pe tipuri de utilizări, precum și pe organisme;
 - (ii) comisioane de gestiune și alte rețineri din veniturile datorate acestor organisme de gestiune colectivă, defalcate pe categorii de drepturi și tipuri de utilizări, precum și pe organisme;
 - (iii) comisioane de gestiune și alte rețineri din sumele plătite de alte organisme de gestiune colectivă, defalcate pe categorii de drepturi și tipuri de utilizări, precum și pe organisme;
 - (iv) sumele repartizate în mod direct titularilor de drepturi provenite de la alte organisme de gestiune colectivă, defalcate pe categorii de drepturi și pe organisme.
3. Informațiile care trebuie incluse în raportul special menționat la articolul 22 alineatul (3):
- (a) sumele reținute pentru prestarea de servicii sociale, culturale și educaționale în exercițiul financiar, defalcate pe tipuri de scopuri și, pentru fiecare tip de scopuri, o defalcare pe categorii de drepturi gestionate și pe tipuri de utilizări;
 - (b) o explicație privind utilizarea acestor sume, cu defalcarea acestora pe tipuri de scopuri, inclusiv costurile gestionării sumelor reținute în vederea finanțării de servicii sociale, culturale și educaționale și sumele separate utilizate pentru servicii sociale, culturale și educaționale.
-

DECIZII

DECIZIA NR. 136/2014/UE A CONSILIULUI

din 20 februarie 2014

privind stabilirea unor norme și proceduri care să permită participarea Groenlandei la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 203,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană este un participant la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley privind comerțul internațional cu diamante brute. În calitate de participant, aceasta trebuie să se asigure că fiecare încărcătură de diamante brute importate în Uniune sau exportate de pe teritoriul Uniunii este însoțită de un certificat.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului ⁽²⁾ instituie un sistem al Uniunii de certificare și de control al importurilor și exporturilor de diamante brute, în scopul punerii în aplicare a sistemului de certificare a Procesului Kimberley.
- (3) Groenlanda nu face parte din teritoriul Uniunii, dar este inclusă în lista țărilor și teritoriilor de peste mări prevăzută în anexa II la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În conformitate cu articolul 198 din TFUE, scopul asocierii țărilor și teritoriilor de peste mări cu Uniunea este promovarea dezvoltării economice și sociale a țărilor și teritoriilor de peste mări și stabilirea unor relații economice strânse între acestea și Uniune în ansamblul său.
- (4) Danemarca și Groenlanda au cerut facilitarea participării Groenlandei la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley pentru diamantele brute, prin cooperarea sa cu Uniunea. Această cooperare ar consolida relațiile economice dintre Uniune și Groenlanda în industria diamantelor și, în special, ar permite Groenlandei să

exporte diamante brute însoțite de certificatul UE eliberat în scopul sistemului de certificare, pentru promovarea dezvoltării economice a Groenlandei.

- (5) Prin urmare, comerțul cu diamante brute în Groenlanda ar trebui să se desfășoare în conformitate cu normele Uniunii privind punerea în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley privind comerțul internațional cu diamante brute. În consecință, domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului va fi extins prin Regulamentul (UE) nr. 257/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ la teritoriul Groenlandei, în scopul sistemului de certificare.
- (6) În special, ar trebui ca diamantele brute să poată fi exportate de Groenlanda către alți participanți la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley numai după ce au fost certificate de o autoritate a Uniunii menționată în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 2368/2002. De asemenea, ar trebui ca importurile de diamante brute în Groenlanda să fie verificate de autoritățile Uniunii.
- (7) Pentru autorizarea comerțului internațional cu diamante brute în Groenlanda, în conformitate cu normele privind schimburile comerciale efectuate în interiorul Uniunii, Groenlanda ar trebui să se angajeze să transpună în dreptul intern dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002, pentru a permite aplicarea prezentei decizii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta decizie stabilește normele și condițiile generale privind participarea Groenlandei la sistemul de certificare și de control al importurilor și al exporturilor de diamante brute prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 2368/2002. În acest scop, prezenta decizie stabilește modalitățile de aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley pentru diamantele brute importate în Groenlanda sau exportate din Groenlanda către Uniune sau către alte țări participante la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley.

⁽¹⁾ Avizul din 4 februarie 2014 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 de punere în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley privind comerțul internațional cu diamante brute (JO L 358, 31.12.2002, p. 28).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 257/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2368/2002 al Consiliului referitor la includerea Groenlandei în punerea în aplicare a sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley (a se vedea pagina 69 din prezentul Jurnal Oficial).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „participant” înseamnă „participant”, astfel cum este definit la articolul 2 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002;
- (b) „autoritatea Uniunii” înseamnă „autoritatea comunitară”, astfel cum este definită la articolul 2 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002;
- (c) „certificatul UE” înseamnă „certificatul comunitar”, astfel cum este prevăzut la articolul 2 litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002.

Articolul 3

Norme generale

- (1) Groenlanda se asigură că Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 este transpus în legislația aplicabilă acesteia în ceea ce privește condițiile și formalitățile pentru importul și exportul de diamante brute, tranzitul lor prin Uniune de la și către un participant, altul decât Uniunea, participarea Uniunii, inclusiv a Groenlandei, la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley, obligațiile de diligență, de anticircumvenție, schimb de informații și respectare a acestor dispoziții.
- (2) Groenlanda desemnează autoritățile responsabile cu punerea în aplicare a dispozițiilor relevante din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 pe teritoriul său și comunică Comisiei această desemnare, precum și datele de contact ale acestor autorități.

Articolul 4

Importul în Uniune de diamante brute extrase în Groenlanda

- (1) Diamantele brute extrase în Groenlanda pot fi importate în Uniune numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) sunt însoțite de documentul de atestare menționat la alineatul (2);
 - (b) sunt păstrate în containere inviolabile și sigiliile aplicate în momentul exportului nu sunt rupte;
 - (c) certificatul menționat la alineatul (2) identifică în mod clar transportul la care se referă;
 - (d) diamantele brute nu au fost exportate anterior către un participant, altul decât Uniunea.
- (2) Pentru a permite importul în Uniune de diamante brute extrase în Groenlanda, autoritatea competentă pentru Groenlanda menționată în anexa II (denumită în continuare „autoritatea din Groenlanda”) eliberează, la cerere, un certificat conform cu cerințele prevăzute în anexa I.

(3) Autoritatea din Groenlanda eliberează solicitantului documentul de atestare și păstrează o copie a acestuia timp de trei ani, pentru arhivare.

(4) Acceptarea unei declarații vamale de punere în liberă circulație a diamantelor brute în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului⁽¹⁾, menționată în alineatul (1) din prezentul articol, este supusă verificării de către o autoritate a Uniunii menționată în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 2368/2002 a certificatului emis în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol. În acest sens, atunci când sunt importate în Uniune, containerele cu diamante brute sau extrase în Groenlanda sunt supuse verificării, fără întârziere, unei autorități a Uniunii.

(5) În cazul în care o autoritate a Uniunii constată că sunt îndeplinite condițiile menționate de la alineatul (1), ea confirmă acest lucru pe certificatul original și transmite importatorului o copie autenticată și nefalsificabilă a certificatului respectiv. Această procedură de confirmare se pune în aplicare în termen de 10 zile lucrătoare de la prezentarea certificatului.

(6) Statul membru în care diamantele brute sunt importate din Groenlanda se asigură că acestea sunt prezentate autorității competente a Uniunii. Exportatorul este responsabil de circulația în bune condiții a diamantelor brute și de costurile aferente.

(7) În cazul în care există îndoieli referitoare la autenticitatea sau la corectitudinea unui certificat eliberat în conformitate cu alineatul (2), precum și atunci când este nevoie de un aviz suplimentar, autoritățile vamale contactează autoritatea din Groenlanda.

(8) Autoritatea Uniunii păstrează, timp de cel puțin trei ani, originalele certificatelor menționate la alineatul (2) care au făcut obiectul verificării. Aceasta permite Comisiei ori persoanelor sau organismelor desemnate de aceasta accesul la aceste certificate originale, în special pentru a răspunde problemelor ridicate în cadrul sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley.

Articolul 5

Importurile ulterioare în Uniune de diamante brute extrase în Groenlanda

Fără a se aduce atingere articolului 4, diamantele brute extrase în Groenlanda pot fi importate în Uniune în cazul în care acestea:

- (a) au fost reexportate anterior, în mod legal, din Uniune în Groenlanda;
- (b) sunt însoțite de o copie autenticată și nefalsificabilă a certificatului menționat la articolul 4 alineatul (2), validată de o autoritate a Uniunii, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5);

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, 19.10.1992, p. 1).

- (c) sunt păstrate în containere inviolabile și sigiliile aplicate în momentul exportului nu sunt rupte;
- (d) certificatul menționat la litera (b) identifică în mod clar transportul la care se referă;
- (e) diamantele brute nu au fost exportate anterior către un participant, altul decât Uniunea.

Articolul 6

Alte importuri în Uniune de diamante brute din Groenlanda

Fără a se aduce atingere articolelor 4 și 5, diamantele brute din Groenlanda pot fi importate în Uniune în cazul în care acestea:

- (a) au fost exportate anterior, în mod legal, din Uniune în Groenlanda;
- (b) sunt însoțite de documentul menționat la articolul 9 litera (b);
- (c) sunt păstrate în containere inviolabile și sigiliile aplicate în momentul exportului nu sunt rupte;
- (d) documentul menționat la articolul 9 litera (b) identifică în mod clar transportul la care se referă.

Articolul 7

Exportul de diamante brute din Groenlanda către alți participanți

(1) Diamantele brute pot fi exportate din Groenlanda către un participant, altul decât Uniunea, numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) acestea au fost importate inițial în mod legal din Groenlanda în Uniune, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), articolul 5 sau 6;
- (b) la importul în Uniune, diamantele au fost prezentate pentru verificare unei autorități a Uniunii;
- (c) acestea sunt însoțite de un certificat UE corespunzător, emis și validat de o autoritate a Uniunii;
- (d) acestea sunt păstrate în containere inviolabile, sigilate în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002.

(2) Autoritatea Uniunii la care sunt prezentate spre verificare diamantele brute importate din Groenlanda în Uniune eliberează exportatorului acestora un certificat UE, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002.

(3) Statul membru în care diamantele brute sunt importate din Groenlanda se asigură că acestea sunt prezentate autorității competente a Uniunii.

(4) Exportatorul este responsabil de circulația în bune condiții a diamantelor brute și de costurile aferente.

Articolul 8

Reexportul de diamante brute extrase în Groenlanda din Uniune în Groenlanda

Diamantele brute extrase în Groenlanda pot fi reexportate din Uniune către Groenlanda în cazul în care acestea:

- (a) au fost importate inițial, în mod legal, din Groenlanda în Uniune, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), articolul 5 sau 6;
- (b) sunt însoțite de o copie autenticată și nefalsificabilă a certificatului menționat la articolul 4 alineatul (2), validată de o autoritate a Uniunii, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5);
- (c) sunt păstrate în containere inviolabile și sigiliile aplicate în momentul exportului nu sunt rupte;
- (d) documentul menționat la punctul (b) identifică în mod clar transportul la care se referă;
- (e) nu au fost exportate anterior către un participant, altul decât Uniunea.

Articolul 9

Alte importuri de diamante brute de la ceilalți participanți în Groenlanda

Fără a se aduce atingere articolului 8, diamantele brute pot fi exportate în Groenlanda din Uniune în cazul în care acestea:

- (a) au fost importate inițial, în mod legal, în Uniune de la un participant, altul decât Uniunea, în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002;
- (b) sunt însoțite de o copie autenticată și nefalsificabilă a certificatului confirmat în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002;
- (c) sunt păstrate în containere inviolabile și sigiliile aplicate în momentul exportului nu sunt rupte;
- (d) documentul menționat la litera (b) identifică în mod clar transportul la care se referă.

Articolul 10

Raportare

(1) Autoritatea din Groenlanda transmite Comisiei un raport lunar cu privire la toate certificatele eliberate în temeiul articolului 4 alineatul (2).

(2) Pentru fiecare certificat, acest raport conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numărul de serie unic al certificatului;
- (b) numele autorității emitente, așa cum se menționează în anexa II;
- (c) data emiterii;
- (d) data de expirare a valabilității;
- (e) țara de origine;
- (f) codul (codurile) Sistemului armonizat de denumire și codificare a mărfurilor (SA);
- (g) greutatea în carate;
- (h) valoarea (estimată).

Articolul 11

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică din ziua în care Groenlanda notifică Comisiei că a prevăzut în legislația națională dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 2368/2002, pentru a permite includerea Groenlandei în sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley.

Adoptată la Bruxelles, 20 februarie 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
K. HATZIDAKIS

ANEXA I

Certificatul menționat la articolele 4, 5, 8 și 10

Certificatul menționat la articolele 4, 5, 8 și 10 trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- (a) numărul de serie unic;
 - (b) data eliberării;
 - (c) data de expirare a valabilității;
 - (d) numele, semnătura și ștampila autorității emitente, conform anexei II;
 - (e) țara de origine (Groenlanda);
 - (f) codul (codurile) SA;
 - (g) greutatea în carate;
 - (h) valoarea (estimată);
 - (i) identificarea exportatorului și a destinatarului.
-

ANEXA II

Autoritatea competentă pentru Groenlanda, menționată la articolul 3 alineatul (2) și la articolele 4 și 10

Bureau of Minerals and Petroleum

Imaneq 1A 201, P.O. Box 930, 3900 Nuuk, Greenland

Tel: +299 346800 – Fax: +299 324302 – E-mail: bmp@nanoq.gl

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO